

தமிழ் அகாடமிக்கூற்று கதைகளை எழுபத்தின்

கண்ணாடி வார்ப்புகள்

நாடகம்

தமிழாக்கம்

நீர்மலா நித்தியானந்தன், மல்விகா ராஜசுரட்சாம், க.பாலேந்திரா

அரங்கம்

ரெனெஸ்ஸன் வில்லியம்ஸ்

ஆராய்ச்சி பத்திரிகை அகாடமி

கண்ணாடி வார்ப்புகள்

கண்ணாடி வார்ப்புகள் (The Glass Menagerie)

நாடகம்

மூலம்

ரெனெஸ்ஸீ வில்லியம்ஸ்
(Tennessee Williams)

தமிழாக்கம்

நிர்மலா நித்தியானந்தன்
மல்லிகா ராஜரட்ணம்
க.பாலேந்திரா

நெறியாள்கை

க.பாலேந்திரா

வெளியீடு

தமிழ் அவைக்காற்று கலைக் கழகத்துடன் இணைந்து

குமரன் புத்தக இல்லம்

2013

கண்ணாடி வார்ப்புகள் நாடகம்
ரெனெஸ்ஸீ வில்லியம்ஸ் எழுதியது

மொழிபெயர்ப்பு: நிர்மலா நித்தியானந்தன், மல்லிகா ராஜரட்ணம், க.பாலேந்திரா

பதிப்புரிமை © 2013

தமிழ் அவைக்காற்று கலைக் கழகத்துடன் இணைந்து

குமரன் புத்தக இல்லத்தினால் வெளியிடப்பட்டது

இல. 39, 36வது ஒழுங்கை, கொழும்பு-6, தொ.பெ. 0112 364550, மி. அஞ்சல்: kumbhik@gmail.com
3 மெய்கை விநாயகர் தெரு, குமரன் காலனி, வடபழனி சென்னை - 600 026

குமரன் அச்சகத்தில் அச்சிடப்பட்டது.

இல. 39, 36வது ஒழுங்கை, கொழும்பு-6

Kannaadi Vaarpukkal
(The Glass Menagerie)
by Tennessee Williams

Translated by Nirmala Nithiyanthan, Mallika Rajaratnam, K. Balendra

© 2013

Published by Kumaran Book House

No. 39, 36th Lane, Colombo -6, Tel. - 0112 364550, E.mail : kumbhik@gmail.com
3 Meigai vinayagar Street, Kumaran Colony, Vadapalani, Chennai - 600 026

Printed by Kumaran Press (Pvt) Ltd.

No. 39, 36th Lane, Colombo -6

வெளியீட்டு எண்: 587

ISBN 978-955-659-401-0

தமிழ் அவைக்காற்று கலைக் கழகம்

‘கண்ணாடி வார்ப்புகள்’

நாடகம்

தமிழில்

நிர்மலா நித்தியானந்தன்

மல்லிகா ராஜரட்ணம்

க. பாலேந்திரா

முதல் மேடையேற்றத்தில் பங்குபற்றியோர் (09-06-1978)

யாழ். வீரசிங்கம் மண்டபம்

மேடையில்

ரொம்: க. பாலேந்திரா

அமென்டா: நிர்மலா நித்தியானந்தன்

லோரா: ஆனந்தராணி ராஜரட்ணம்

ஜிம்: ஜெரால்ட். ஜெயராஜா

புகலிட மீள் தயாரிப்பு

மேடையில்

மகன் ஜெகன்: ச. வாசுதேவன்

தாய்: ஆனந்தராணி பாலேந்திரா

மகள் உஷா: தர்சினி கணேசபிள்ளை

விருந்தாளி ரமேஷ்: வி. சிவசுதன்

நெறியாங்கை

க. பாலேந்திரா

முன்னுரை

உலகப் பிரசித்தபெற்ற நாடகம்

'கண்ணாடி வார்ப்புகள்' கலாச்சார இடைவெளிகளைக் கடந்து இன்றும் பல்வேறு நாடுகளிலும், மேடைகளிலும், திரையிலும் நிலைத்து நிற்கும் உன்னத கலைவார்ப்பு. இந்த நாடகத்தில் நான்கு பாத்திரங்கள் மட்டும்தான். அவர்களிடையே முரண்பாடு வெடிக்கிறது. அவர்கள் சூழ்நிலையின் கைதிகள். கணவனால் கைவிடப்பட்டு, இந்த அவசர உலகில் தான் நேசிக்கும் பிள்ளைகளை ஆளாக்கக் கஷ்டப்படும் தாய். எழுத்தாளனாக இருந்தும், சூழ்நிலையின் நிர்ப்பந்தத்தினால் சப்பாத்துக் கம்பனியில் தான் விரும்பாத தொழிலை, குடும்பத்துக்காக செய்யும் மகன். தாழ்வுச்சிக்கலில் உழலும் மகள். இப்படியான குடும்பங்களை எந்த சமுதாயத்திலும் பார்க்க முடியும். உலகப் பொதுமையான இந்தக்கரு, அழகான, மென்மையான நாடகமாக மிளிர்ந்துள்ளது. தனது சொந்த நிராசைகளை, மிக அற்புதமாக நாடகமாக்கியுள்ளார் அமெரிக்க நாடகாசிரியர் ரென்னஸ் வில்லியம்ஸ். 1940களில் எழுதிய இந்த நாடகம், அமெரிக்காவின் பொருளாதாரம் சரிந்து கொண்டிருக்கும் இன்றைய சூழலிலும், இன்னும் பல மேடைகளில் புத்தாக்கம் பெற்று மேடையேற்றப்படுகின்றது. கலாச்சார இடைவெளிகளையும் தாண்டி, பல நாடுகளிலும் வெற்றி பெற்ற இந்த நாடகம் அமெரிக்காவின் மிகச்சிறந்த நாடகமாக தற்போது புகழ்ப்படுகின்றது.

இந் நாடகம் பிரபல சிங்கள நாடகாசிரியர் ஹென்றி ஜயசேன அவர்களால் சிங்கள மொழியில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு 'பளிங்கு ரெனே' என்ற பெயரில் நூல் வடிவம் பெற்றுள்ளது. இதற்கு முன்னர் 'அகஸ் மாளிகா' என்ற பெயரில் அவரால் மேடையேற்றப்பட்டது. அதேவேளை மலையாள திரைப்படமாக 'அகலே' என்ற பெயரில் 2004 ஆம் ஆண்டில் வெளியாகி பல தேசிய விருதுகளைப் பெற்றது. ஈரானிய திரைப்படமாக 2011 இல் 'Here without me' என்ற பெயரில் வெளிவந்து, பல விருதுகளைப் பெற்றது. ஹலிவுட்டில் மூன்று முறை திரைப்படமாக்கப்பட்டது. 1983 இற்கு பின் நான் இலண்டனுக்கு குடிபெயர்ந்த பின்னர் எனக்குத் தெரிந்த வரையில் 6, 7 தடவைகள் வெவ்வேறு அரங்குகளில் புத்தாக்கம் பெற்று மேடையேற்றப்பட்டது. இவற்றுள் பல தயாரிப்புகளை நான் பார்த்திருக்கிறேன். எமது தயாரிப்பும் அவற்றிற்கு குறைந்ததில்லை என்று பலர் கூறக் கேட்டிருக்கிறேன். ஆனால்

துரதிஷ்டவசமாக, பொதுவாக மொழிபெயர்ப்புகளுக்கான அங்கீகாரம் தமிழ்சூழலில் குறைவாகவே காணப்படுகிறது.

இந்நாடகத்தின் எமது முதல் மேடையேற்றம் 1978 இல் யாழ் - வீரசிங்கம் மண்டபத்தில் இடம் பெற்றது. எனது நாற்பது ஆண்டு நவீன நாடகப் பயணத்தில் நான் நெறிப்படுத்திய நாடகங்களில் எனக்கு மிகவும் பிடித்த நாடகம் 'கண்ணாடி வார்ப்புகள்'. நான் மட்டுமல்ல, நாடகத்தைப் பார்த்த பலரும் நாடக பாத்திரங்களை தம்மோடு அடையாளப்படுத்தி ரசிக்கும் நாடகமாக இது அமைந்தது.

1977 ஆம் ஆண்டு, நான் மொரட்டுவ பல்கலைக்கழகத்தில் பயின்று கொண்டிருந்தேன். இனக்கலவரத்தை அடுத்து, பல்கலைக்கழகம் மூடப்பட்டு யாழ் நகரில் சில காலம் இருந்தேன். நான் அப்போது மிகத் தீவிரமாக நாடகத் தேடலில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்த காலம். யாழ் பொதுநூலகத்தில் இந்நாடகத்தின் பிரதியை அப்போது முதன்முதலில் வாசித்தேன். முதல் வாசிப்பிலேயே எனக்கு மிகவும் பிடித்துவிட்டது. இதனை எப்படியாவது தமிழ் மேடைக்குக் கொண்டுவர விரும்பினேன். அப்போது யாழ் பல்கலைக்கழகத்தில் பயின்று கொண்டிருந்த எனது தங்கை மல்லிகாவுடன் இணைந்து முதலில் தமிழ்ப்படுத்தினேன். எமது ஈழத்து நாடகப் பிரதிகளை நூலாக்கும் நோக்கில் இந் நாடகத்தை யாழ் பல்கலைக்கழக இலக்கிய மன்றத்தின் சார்பில் முதன்முதலில் மேடையேற்றினோம். இந்த நாடகம் மூலம் திரட்டப்பட்ட நிதியில் 'ஆறு நாடகங்கள்' என்ற நூல் வெளியிடப்பட்டது. இந்த நூலின் வெளியீடு கொழும்பு இராமகிருஷ்ண மண்டபத்திலும் நிகழ்த்தப்பட்டது.

கொழும்பிலும், யாழ் நகரிலும் எழுபது களின் ஆரம்பத்தில் முகிழ்த்த நாடக விழிப்புணர்வு இனக்கலவரத்தையடுத்து, ஸ்தம்பித்து இருந்தது. மிகுந்த உழைப்பின் பின்னரே நான் இந்த நாடகத்தை மேடையேற்ற முடிந்தது. நாடகமேடைகளில் பெண்கள் நடிப்பது மிகவும் குறைவாகவே இருந்த காலம் அது. இந்த நாடகத்தில் இரண்டு மிகவும் சிக்கலான பெண் பாத்திரங்கள். 1976 இல் நான் நடிகர் ஒன்றியத்துக்காக தயாரித்த 'மழை' நாடகத்தில் சிறப்பாக நடித்த ஆனந்தராமணியை மகள் பாத்திரத்திற்கு தெரிவு செய்தேன். தாய் பாத்திரத்திற்கு, மிகத்தீவிரமான தேடலின் பின்னர், நிர்மலா நித்தியானந்தன் பொருத்தமாகப்பட்டது. அதற்கு முன்னர் அவர் மேடை நாடகங்களில் பங்குபற்றியதில்லை. கணவர் நித்தியானந்தனின் அறிமுகம் காரணமாக, அவரை அணுகி, இந்த நாடக ஆக்கம் பற்றிக் கூறி தாய் பாத்திரத்தில் நடிக்கும் படி வேண்டினேன். அவர் முதலில் மறுத்து விட்டார். தொடர்ந்த வற்புறுத்தலின் பின்னர், ஆறுமாத கால இடைவெளியின்

பின்னர், ஒப்புக் கொண்டார். அநாயாசமாக மேடையில் தோன்றி, மிகத் திறமையாக நடித்தார். ஒத்திகை நேரங்களில், நிர்மலாவுடன் இணைந்து, நாடகப் பிரதியை செம்மைப்படுத்தினோம். நாடகங்களை மொழிமாற்றம் செய்யும் போது, உணர்வுச் சூழலை சரியான நாடகவயத்துடன் பேசிப்பார்த்து செய்ய வேண்டும். மேடையில் பேசப்படுவதற்காக அது அமைய வேண்டும். நிர்மலா மிகவும் உற்சாகத்துடன் ஒத்துழைத்தார். அப்படித்தான் இந்த மேடைப் பிரதி உருவாகியது. முதலாவது மேடையேற்றத்தின் பின்னர் வசதி கருதி மொழிபெயர்ப்பாளாராக ஒருவரின் பெயர் மட்டுமே எமது விளம்பரங்களில் பயன்படுத்தப்பட்டது.

'கண்ணாடி வார்ப்புகள்' நாடகத்தின் வெற்றியைத் தொடர்ந்து தான், 1978 இன் பிற்பகுதியில் இலங்கை அவைக்காற்று கலைக்கழகமும் ரசிகர் அவையும் உருவாக்கப்பட்டது. அவைக்காற்று கலைக்கழகத்தின் மூலம் கொழும்பிலும் மற்றும் பல இடங்களிலும் 13 தடவைகள் இந்த நாடகத்தை மேடையேற்றினோம். அநேகமான தீவிர நாடக முயற்சிகள் ஒரிரு மேடையேற்றத்துடன் முடிந்துவிடும் சூழல் தான் அப்போது இருந்தது. இந்த நாடகம் இலங்கை தொலைக்காட்சியான ரூபவாஹினி ஆரம்பமாகிய போது, முதல் நாடகமாக அங்கு பதிவுசெய்யப்பட்டு ஒளிபரப்பாகியது. தொலைக்காட்சிக்காக பி. விக்கனேஸ்வரன் தயாரித் திருந்தார். இலங்கை வானொலியிலும் பல தடவைகள் ஒளிபரப்பப்பட்டது.

புகலிடத்தில் 1999 இல் இருந்து தமிழ் சூழலுக்கு ஏற்றவாறு சில மாற்றங்களுடன் நோர்வே, கனடா, லண்டன் ஆகிய இடங்களில் மேடையேறிய போது நன்கு வரவேற்கப்பட்டது. மீண்டும் யாழ் வீரசிங்கம் மண்டபத்தில் சுருக்கப்பட்ட வடிவில் 2013 இல் மேடையேறுவது எனக்கு மிகவும் மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது. புலம்பெயர் சூழலில் தமிழ் அவைக்காற்று கலைக்கழகம் மீள் உருவாக்கம் பெற்று இன்றுவரை விடாமுயற்சியுடன் தொடர்ந்து இயங்கி 35 ஆவது ஆண்டு நிறைவைக் கொண்டாடும் வேளையில் இந் நாடகப் பிரதி நூல் வடிவில் வெளிவருவது மகிழ்ச்சிக்கூரியது. இந் நூலை பிசுரிக்க முன்வந்த குமரன் புத்தக இல்லத்தினருக்கு எமது முதல் நன்றி. இதன் நூலுருவாக்கத்திற்கு உதவிய மு. ராஜரட்ணம், அ. மயூரன், கவிதா ரஜீவன் ஆகியோருக்கும், திரு. மாவை நித்தியானந்தன் அவர்களுக்கும் எமது மனப்பூர்வமான நன்றிகள்.

க. பாலேந்திரா

நாடக நெறியாளர்

தமிழ் அவைக்காற்று கலைக்கழகம்

107, Somervell Road, Harrow, HA28TZ, UK

kbalendra@gmail.com

கண்ணாடி வார்ப்புகள்

(The Glass Menagerie)

பாத்திரங்கள்

1. அமெண்டா (தாய்)
2. லோரா (மகள்)
3. ரொம் (மகன்)
4. ஜிம் (விருந்தாளி)

அங்கம் 01

காட்சி 1

ரொம் :- உண்மைதான், என்னிடம் சில வித்தைகள் இருக்கின்றன. ஆனால் நான் செப்படி வித்தைக்காரனுக்கு நேர்மாறானவன். அவன் பொய்த்தோற்றங்களை உண்மை போல ஆக்கிக் காட்டுவான். நானோ உண்மைகளை கற்பனை ரசனையுடன் பொய்த் தோற்றமாக மாற்றித்தருவேன். நான் உங்களை சென்.லூயிஸ் சந்துகளினூடாக அழைத்துப் போகிறேன். பெருந்தொகையான அமெரிக்க நடுத்தர வர்க்கம். குருட்டுப் பாடசாலையில் கனிஷ்ட வகுப்பு பயின்று கொண்டிருந்த காலமது. அவர்கள் கண்களை இழந்துவிட்டார்களோ. அல்லது கண்கள் அவர்களுக்குப் பொய்த்துவிட்டனவோ. கரைந்து கொண்டிருக்கும் பொருளாதாரத்தின் பிறெய்லி அரிச்சுவடுகளில் விரல்களை தீவிரமாக அழுத்தித் தேய்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். சென்.லூயிஸ் சந்துகளில் ஒரு Dance Hall இருந்தது. வேனில் காலத்து மாலை வேளைகளில் கதவுகளையும், யன்னல்களையும் திறந்து விடுவார்கள். அப்போது உள்ளிருந்து இசை மெதுவாகத் தவழ்ந்துவரும். இளம் சோடிகள் வெளியே வருவார்கள். அவர்கள் முடக்குகளிலும், ரெலிபோன் கம்பத்தினடியிலும்

முத்தமிடுவதையும் நீங்கள் காணலாம். ஒரு மாற்றமும் சாதனைகளும் இல்லாததற்கு இது ஒரு ஆறுதல். ஸ்பெயினில் ஒரு Gurenica இங்கோ, குழு இசையும், மதுவும், நடன சாலையும், திரைப்படங்களும், செக்ஸ்உம் தான் நிரம்பி வழிந்தது. 'அன்பே சூரியோதயத்திற்கு உலகம் காத்துக் கிடக்கிறது' என்று பாடி ஆடிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

ஆம் ஸ்பெயினில் ஒரு புரட்சி நடந்தது. இங்கேயோ வெறும் கூச்சல்களும், சில தொழிலாளர் குழப்பங்களும், சில வன்செயல்களும் தான். இதுதான் நாடகத்தின் சமூகப் பின்னணி. இந்த நாடகம் ஒரு நினைவு!

நினைவு நாடகமாகையால், மங்கலான ஒளியும், மிகையுணர்ச்சியுள்ளதாகவும், யதார்த்தமற்றதாகவும் இருக்கிறது. நினைவுச் சூழலில் ஒவ்வொன்றும் இசைக்கேற்ப நடைபெறுகிறது.

நான் நாடகத்தில் கதை கூறுபவனும், ஒரு பாத்திரமும் கூட. என்னுடைய அம்மா அமெண்டா, என்னுடைய அக்கா லோரா ஆகியோரும், கடைசிக் காட்சிகளில் வரும் விருந்தாளியுமே, இந்நாடகத்தின் மற்றப் பாத்திரங்கள். அவன் தான் நாடகத்தில் வரும் மிகவும் யதார்த்த பூர்வமான பாத்திரமாகும்.

ஆனால் கவிஞனுக்குரிய குறியீட்டுப் பலவீனம் எனக்கும் இருப்பதால் எப்பொழுதும் வாழ்க்கையில் ஏதோ ஒன்று மிகவும் தாமதமாகுவதற்கு ஒரு குறியீடாக இப்பாத்திரம் வருகிறது. மேலும் ஐந்தாவது பாத்திரம், சுவரில் தொங்கும் படத்தில் மட்டுமே தோன்றுகிறது.

புன்னகையுடன் காட்சியளிக்கும் அந்தப் படத்தைப் பார்க்கும் போது அவர்தான் எங்களை பல காலத்திற்கு முன்னர் விட்டுப் போன எமது தகப்பனார் என்பதைத் தயவுசெய்து நினைவு வைத்துக் கொள்ளுங்கள். அவர் ஒரு ரெலிபோன் கம்பனி ஆள். தூரத்துப் பிரயாணத்தில் காதல்கொண்டு வேலையையும் விட்டு ஓடி ஒளித்து விட்டார்.

அவரிடமிருந்து எமக்கு கடைசியாகக் கிடைத்தது ஒரு விலாசமும் இல்லாமல் வந்த ஒரு தபால் அட்டைதான். அதில் இருந்தது இவ்வளவுதான், "Hello - Good bye!" மிகுதியை நாடகம் விளக்கும் என நம்புகிறேன்.

(திரை)

(சாப்பாட்டு மேசை) (அமென்டா, ரொம், லோரா)

அமென் :- போன ஞாயிற்றுக்கிழமை லோரா கோயிலிலை ஒரு நல்ல வேடிக்கை. சரியான சனம்! ஆக முன்னுக்கு ஒரே ஒரு Pew இலை தான் இடம் இருந்திது. அதிலை இருந்த மனுசியிட்டை நான் கேட்டன். 'நானும் இதில இருந்தால் உங்களுக்குக் கரைச்சல் இல்லைத் தானே' எண்டு. அவ சீச்சீ இந்த இடத்துக்கு நான் காசு கட்டுறன் எண்டா. அண்டைக்குத் தான் எனக்கு முதன்முதலாத் தெரியும் கடவுளும் வாடகைக்கு இடம் விடத் தொடங்கிட்டார் எண்டு.

ரொம் உனக்காகத்தான் காத்துக்கொண்டிருக்கிறம். (ரொம் வருகிறான்) தம்பி சாப்பாட்டை கையாலை உள்ளுக்குத் தள்ளாதை. நல்லாச் சப்பிச் சாப்பிடு. நல்லா, நல்லாச் சப்பு. மிருகங்களுக்கு சப்பிச் சாப்பிடாமலே செமிக்கும். மனிசர் சாப்பாட்டை விழுங்கமுந்தி நல்லாச் சப்ப வேணும். சப்பு தம்பி. ஆறுதலாச் சாப்பிடு. ஆறுதலாச் சாப்பாட்டை ருசிச்சுச் சாப்பிடவேணும். நல்ல வடிவாச் சமைச்ச சாப்பாட்டினர் மணம், குணம் எல்லாம் அனுபவிக்கிறத்துக்கு, சும்மா விழுங்காமல் வாய்க்குள்ள கொஞ்ச நேரம் வைச் சிருக்க வேணும். ரொம், நல்லாச் சப்பிச் சாப்பிடு. கடவுள் படைச்ச அந்த எச்சிற் சுரப்பிகளுக்கும் கொஞ்சம் வேலை கொடன்.

ரொம் :- எந்த நேரமும் இப்பிடிச் சாப்பிடவேணும், அப்பிடிச் சாப்பிட வேணும் எண்டு கத்திக் கொண்டிருந்தால் என்னண்டு சாப்பிடுறது?. கழுகு மாதிரி என்ற வாயையே பாத்துக்கொண்டிருந்தால் சாப்பாட்டை விட்டுட்டு ஓட வேணும் போல இருக்கு. (மேசையை விட்டெழுந்தபடி) சீ..... அருவருக்குது..... சீ..... அம்மா..... மிருகங்களினர்

சுரப்பிகளைப் பற்றியும், எச்சிற் சுரப்பிகளைப் பற்றியும், சமிபாட்டைப் பற்றியும் தான் ஒரே கதை.

அமென் :- ஏதோ பெரிய ஆள் போல கோவிக்கிறீர். மேசையை விட்டு யார் எழும்பச் சொன்னது.

ரொம் :- சிகரற் ஒண்டு எடுத்துக் கொண்டுவாறன்.

அமென் :- கூட சிகரற் குடிக்கிறாய்.

லோரா :- அம்மா நான்போய் கோப்பி கொண்டுவாறன்.

அமென் :- சீச்சீ வேண்டாம். நீதான் எசமானியாம். நான்தான் வேலைக் காரியாம்.

லோரா :- இல்லை. நான் எழும்பீட்டன்.

அமென் :- அப்படியே இருங்கோடா. பாக்கிற ஆக்களுக்கு செந்தளிப்பா, வடிவா இருக்கவேணும்.

லோரா :- அப்படி ஒருத்தரும் என்னைப்பாக்க வரமாட்டினம்.

அமென் :- ம்..... அவையில ஒரு நல்ல குணம் என்னெண்டா எப்ப எதிர்பார்க்காமல் இருக்கிறமோ அப்ப வருவினம். ஏன் எனக்கு நல்லா நினைவிருக்கு (கோப்பி எடுக்கச் சென்றபடி) உன்ரை அம்மா பெட்டையா இருக்கேக்கை.... ஒரு நாள் ஞாயிற்றுக்கிழமை..... பின்னேரம்.... Blue Mountains இலை

ரொம் :- இப்ப என்ன வருமெண்டு எனக்குத்தெரியும்.

லோரா :- ஓ..... ஆனா அவ சொல்லட்டுமன்.

ரொம் :- இன்னுமொருக்காவா?

லோரா :- அவவுக்கு அதைச் சொல்லுறதில எவ்வளவு திருப்தி.

அமென் :- ஓ... எனக்கு நல்ல ஞாபகம். Bule Mountains இலை ஒருநாள் ஞாயிற்றுக்கிழமை பின்னேரம்.. அப்ப உங்கட அம்மா ஒரு பெட்டை. அவவை பாக்க பதினேழுபேர் வந்தினம்..... (எல்லோரும் இருக்கிறார்கள்) சில வேளை இருக்கக் கதிரையும் காணாமல்ப் போயிடும். வேலைக் காரனை அனுப்பிறனாங்கள். அங்காலை..... எடுத்துக் கொண்டு

வாறத்துக்கு.

- ரொம் :- ஆக்கள் எல்லாரையும் என்னண்டு சரிக்கட்டினீங்கள்?.
- அமென் :- நான் எல்லாரோடையும் நல்ல வடிவாய்க் கதைப்பன். நல்லாக் கதைக்கத் தெரியுமெனக்கு.
- ரொம் :- ஓ.... நீங்கள் நல்ல வடிவாய்க் கதைப்பீங்கள்.
- அமென் :- ஓ... நான் நல்லாக் கதைப்பன். அந்தக் காலத்துப் பெட்டையள் எல்லாம் நல்ல வடிவாக் கதைக்குங்கள்.
- ரொம் :- ஓ..
- அமென் :- பாக்க வாற ஆக்கள் எல்லாரையும் கதைச்ச உபசரிக்க எல்லாப் பெட்டையளுக்கும் தெரியும். ஒரு பொம்பிளைக்கு நல்ல வடிவான முகமும் - நல்ல உடம்பும் இருந்தால் போதுமே. எனக்கு இரண்டிலையும் கடவுள் குறை வைக் கேல்லை. எந்த இடத்திலையும் எந்த மாதிரி நிலைமையையும் கதைச்சச் சமாளிக்கத் தெரியும்.
- ரொம் :- என்னத்தைப் பற்றிக் கதைப்பீங்கள்.
- அமென் :- உலகத்தில நடக்கிற முக்கியமான விஷயங்கள் எல்லாத்தைப் பற்றியும் - விழல் ஆபாசங்கள் இல்லை. என்னைப் பாக்க வாறவை எல்லாரும்..... ச்சா என்ன. சீமான்கள் பெரிய பெரிய எஸ்ரேற் சொந்தக்காரரும், அவங்கட மக்களும், Champ Laughlin எண்டு ஒருத்தன்..... அவன் பிறகு பாங்கில பெரிய ஆள். பிறகு Hadly Stevenson..... அவனல்லோ பெஞ்சாதிக்கு ஒரு லட்சத்து ஐம்பதினாயிரம் டொலர் சொத்தை விட்டுட்டுச் செத்துப் போனான்.....
- பிறகு Bates எனக்குப் பின்னாலை சுத்திறவன். பிறகு ஏதோ சண்டையில சுடு பட்டுச் செத்துப் போனானாம். அவனும் பெஞ்சாதிக்கு எட்டுப்பத்து ஆயிரம் ஏக்கர் நிலம் எண்டாலும் விட்டிருப்பான். அதுவும் அவளோடை அவனுக்குப் பெரிய வாரப்பாடு ஒண்டும் இல்லை. செத்த அண்டைக்கும் அவன்ரை பொக்கற்றிலை என்றை படம் இருந்ததாம். பிறகு அ..... அந்தப் பெடியன். அவனிலை எந்தப் பெட்டைக்குத்தான் கண்ணில்லை.

அந்த ஆம்பிளை..... Johnson.

- ரொம் :- அவன்ரை பெஞ்சாதிக்கு எவ்வளவு சொத்து விட்டிட்டு செத்தான்?.
- அமென் :- சீ..... நீ என்ன எல்லாரையும் சாக்காட்டப் பார்க்கிறாய். அவன் ஜோன்சன் கலியாணம் கட்டக்கூட இல்லை.
- ரொம் :- அட அவன் ஒருத்தன்தான் சாகேலைப் போலகிடக்கு.
- அமென் :- அவன் தொட்டதெல்லாம் பொன். அவன் Wall Street க்குப் போய் எக்கச்சக்கமாய்ச் சம்பாதிச்சான். (எழும்புகிறார்) பணத்திலை படுத்தெழும்பினான். நான் கூட திருமதி A. Johnson ஆகியிருக்கலாம். ஆனால் நான் போய் உங்கட அப்பரைத்தான் தெரிஞ்செடுத்தன்.
- லோரா :- நான் இதுகளைத் துப்பரவாக்கிறன் அம்மா. (எழும்புகிறார்)
- அமென் :- இல்லை மகள். நீங்கள் போய் Shorthand Typing ஐப் படியுங்கோ. காஞ்சு வரண்டு போகாமல் குளிர்மையா வடிவா இருங்கோ. இதுதான் ஆக்கள் வாற நேரம். இண்டைக்கு எத்தினைபேர் வருகினமோ?.
- லோரா :- என்னைப்பாக்க யார் அம்மா வரப்போகினம்?
- அமென் :- ஒருத்தரும் வரமாட்டினமா? சீ..... ஏன் வராயினம்? உனக் கென்ன தெரியும்? ஏன் என்ன வெள்ளமோ புயலோ?
- லோரா :- புயலும் இல்லை. வெள்ளமும் இல்லையம்மா. நீங்கள் Blue Mountains இலை இருந்த மாதிரி பேர் இல்லை. நான் கலியாணம் கட்டாமலே கிழவியாகிடுவன் எண்டு அம்மா பயப்பிடுறா.

(ஒளி மங்குகிறது)

காட்சி 02

(லோரா கண்ணாடிச் சாமான்களுடன் இருக்கிறாள். தாய்வரும் சத்தம் கேட்டவுடன் typing chart ஐப் போய் எடுத்துக் கொண்டுவருகிறாள்)

லோரா :- என்னம்மா. நான் சும்மா.....

- அமென் :- ஓ..... நீ typing தான் படிச்சுக் கொண்டிருக்கிறாய் தெரியுது.
- லோரா :- ஓ.....
- அமென் :- எல்லாம் ஏமாத்தும் பொய்யும். ஏமாத்தும் பொய்யும்.
- லோரா :- எப்பிடியம்மா கூட்டம்?
- அமென் :- நான் கூட்டத்துக்குப் போகேல்லை.
- லோரா :- கூட்டத்துக்குப் போகேல்லையா அம்மா?
- அமென் :- இல்லை நான் கூட்டத்துக்குப் போகேல்லை. எனக்கு அங்கை போறதுக்கு சக்தியும் இல்லை. மனமும் இல்லை. நான் எங்கையாவது ஓடிப்போய் ஒளியவேணும் போலையிருந்தது.
- லோரா :- ஏன் அம்மா?
- அமென் :- ஏன்? ஏன்? (போய்க் கட்டிலில் இருக்கிறார்) உனக்கு எத்தினை வயது லோரா?
- லோரா :- ஏன் அம்மா?
- அமென் :- நான் உன்னை ஒரு வயது வந்த பிள்ளை எண்டு நினைச்சன். அது பிழை போல இருக்கு.
- லோரா :- அப்பிடி என்னைப் பாக்காதையுங்கோ அம்மா.
- அமென் :- நாங்கள் என்ன செய்யப் போறம்? எங்களுக்கு என்ன நடக்கப்போகுது? எங்கட எதிர்காலம் என்ன?
- லோரா :- ஏதும் நடந்ததா அம்மா? அம்மா என்னாலும் நடந்திட்டுதா?
- அமென் :- ஒரு நிமிஷம் பொறு. என்ன சீவியம் - சீ... ஒரே குழப்பம்.
- லோரா :- என்ன நடந்ததெண்டு சொல்லுங்கோவன்.
- அமென் :- உனக்கு தெரியுந்தானே எனக்கு ஒரு முக்கிய நாள் இண்டைக்கு. மாதர் சங்கத்தில நான் பதவி ஏற்கிறநாள். அங்கை போறதெண்டுதான் போனனான். ஆனா வழியிலை. உன்ரை பள்ளிக்கூடத்திலை. உனக்குச் சுகமில்லை வர மாட்டாய் எண்டு சொல்லுவம் எண்டு போனனான்.

லோரா :- அ.....

அமென் :- அ..... நேர உன்ரை வகுப்பு ரீச்சரிட்டைப் போய் நான்தான் உன்ரை அம்மா எண்டு சொன்னன். அவவுக்கு உன்னை யாரெண்டும் தெரியேல்லை. 'விங்க்பீல்ட்'? அப்படியொரு பிள்ளை இருக்கேல்லையே எண்டு சொல்லிப்போட்டா. ஜனவரி தொடக்கம் நீ வகுப்புக்குப் போறாயெண்டு சொன்னன். 'ஓ.. ஒரு பிள்ளை 2, 3, நாள் வந்திட்டு நிண்டுட்டு. சரியான வெக்கறை அதா' எண்டு கேட்டா 'சீ' என்றை பிள்ளை லோரா ஆறு கிழமையா ஒவ்வொரு நாளும் பள்ளிக் கூடத்துக்கு வருகுது' எண்டன். இடாப்பை எடுத்துப் பார்த்தா உன்ரை பேர் வடிவா எழுதியிருக்கு. நீ போகாத நாட்களும் வடிவா அதில இருக்கு. பிறகும் நான் சொன்னன். 'நீங்கள் ஏதோ பிழை விட்டுட்டீங்கள்' எண்டு அப்பதான் அவ சொன்னா. 'இல்லை அந்தப் பிள்ளையை வடிவாய் எனக்கு நினை விருக்கு. டைப்பண்ணவே முடியாமல் கை நடுங்கிச்சு. Speed test வைச்ச போது பிள்ளை சத்தியும் எடுத்து மயங்கிப் போச்சது. பிறகு வராமலே விட்டுட்டுது. நாங்கள் நினைச்சம் பிள்ளை பள்ளிக்கூடத்துக்கு வாறதை விட்டுட்டுது ஆக்கும் எண்டு. எனக்கு தலையெல்லாம் சுத்தத் தொடங்கீட்டுது. என்றை ரெண்டு காலிலையுமே நிக்க முடியாமல்ப் போச்சது. (எழும்பி நடக்கிறார் சோபாவில் இருக்கிறார்) 50 டொலர் காசு நான் போட்ட திட்டம், நம்பிக்கை, ஆசை எல்லாம் அப்படியே காத்தோடை போச்சது.

(லோரா விக்ரோலா போடுகிறாள்) அதைப் போடாதை லோரா.

லோரா :- ஓ.....

அமென் :- ஒவ்வொரு நாளும் ரியூட்டரிக்குப் போறதெண்டு சொல்லிக்கொண்டு எங்கைதான் போறனி?

லோரா :- சும்மா நடந்து போறனான்.

அமென் :- பொய் சொல்லாதை.

- லோரா :- ஓம் அம்மா சும்மா நடந்து திரியிறனான்.
- அமென் :- நடந்து திரியுறதோ? இந்தக் குளிருக்கிள்ளையோ? வருத்தத்தைத் தேடுறத்துக்கு அப்படி எங்கை போறனி?
- லோரா :- அனேகமாப் பாக்கிற்கு.
- அமென் :- தடிமன் பிடிச்ச பிறகுமா?
- லோரா :- அங்கை திரும்பிப் போறதிலும் பாக்க இது பரவாயில்லாமல் இருந்துது.
- அமென் :- ஒவ்வொரு நாளும் காலமை ஏழரை மணியிலிருந்து பின்னேரம் ஐஞ்சு மணிவரைக்கும் பள்ளிக்கூடத்துக்குப் போறதெண்டு பாக்கிலை சுத்தித் திரிஞ்சிருக்கிறாய். என்னை ஏமாத்திறத்துக்கு என்ன?
- லோரா :- இல்லையம்மா. நீங்கள் நினைக்கிறது போல இல்லை. சில வேளை மியூசியத்துக்குப் போவன். 200 வில பறவை களை அடைச்ச வைச்சிருக்குது அங்கை போவன். மத்தியானச் சாப்பாட்டுக்காசிலை சில வேளை படத்துக்குப் போறனான்.
- அமென் :- இதெல்லாம் என்னை ஏமாத்திறத்துக்குத் தானே செய்தனி? ஏன் லோரா? ஏன்? ஏன்?
- லோரா :- அம்மா நீங்கள் ஏமாற்றமடையேக்கை. மியூசியத்தில இருக்கிற. வேதனைப்படுகிற யேசுவின்ரை தாயினர் படம்போல இருக்கு.....ஏ..... அங்கை திரும்பிப் போகேலாது. அம்மா என்னாலை போகேலாது. (கண்ணாடிச் சாமனடிக்குப் போகிறாள். யன்னலடியில்)
- அமென் :- அப்ப நாங்கள் எப்பிடிக் காலம் தள்ளப் போறம்? ஜன்னலடியில இருந்து ஒவ்வொரு வருஷம் இந்தத் திருவிழா ஊர்வலங்கள் போறதைப் பாத்துக் கொண்டு இருக்கப் போறமா? இந்தக் கண்ணாடிச் சாமான்களைப் பாத்துக் கொண்டு இருக்கப் போறமா? சீவிய காலம் முழுதும் பழைய ரெக்கோட்டுகளை. உன்ரை தகப்பனாரின்ரை நினைவுகளைக் கொண்டுவாற ரெக்கோட்டுகளைப் போட்டுக் கொண்டு இருக்கப் போறமா? எங்களுக்கு

வெளியிலை போய் வேலை செய்து உழைக்க ஏலாது. அது எங்களுடைய உடம்புக்கு ஒத்துவராது. யாரிலையும் தங்கியிருக்கிறதைத் தவிர எங்களுக்கு வேற வழி என்ன மிஞ்சியிருக்கு.

வேலைக்கும் போகாமல், கல்யாணமும் கட்டாமல் வீட்டில இருக்கிற பொம்பிளையளுக்கு என்ன நடக்கும் என்று எனக்குத்தானே தெரியும். இப்பிடி எத்தனை பரிதாபமான பொம்பிளையளை பாத்திருக்கிறன். சகோதரியின்ரை புருஷன். அல்லது சகோதரன்ரை பெஞ்சாதி விரும்பியோ விரும்பாமலோ போடுற பிச்சையில எங்கையாவது ஒரு சின்னக் கூடுமாதிரி ஒரு அறைக்குள்ள அகப்பட்டுக் கொண்டு. ஒரு சகோதரன் வீட்டில இருந்துகொண்டு இன்னுமொரு சகோதரன் வீட்டுக்குத் துரத்துப்பட்டுக் கொண்டு பாவங்கள் - சின்னக் கூடில்லாத பறவையள் மாதிரி சீவிய காலம் முழுக்க இருந்து இருந்து அழிஞ்சே போடுங்கள்.

அப்பிடியான விதியே எங்களுக்கும்? வேற எந்த வழியும் எனக்குத் தெரியேல்லை. யோசிக்கவே மனசுக்குள்ளை ஏதோ செய்யுது. ஓ..... இனிக் கல்யாணம் பற்றித்தான் யோசிக்கவேணும். லோரா நீ யாரையெண்டாலும் விரும்பியிருக்கிறீயே?

லோரா :- ஓ.. முந்தியொருக்கா. கொஞ்ச நாளைக்கு முந்தி அவற்றை படத்தையும் கண்டெடுத்தன்.

அமென் :- படமும் தந்தவனா? (எழும்பிக் கேட்கிறாள்)

லோரா :- இல்லை. பள்ளிக்கூட மகசீனிலைதான் கண்டனான்.

அமென் :- ஓ.... பள்ளிக்கூடப் பெடியன். (சோபாவில் இருக்கிறார்)

லோரா :- ஓ. அவற்றை பேர் ஜிம். இங்கை..... (படத்தைக் காட்டுகிறார்)

அமென் :- என்ன?

லோரா :- நல்லாப் பாடுவார். சோக்கான குரல். திங்கட்கிழமை, புதன்கிழமை, வெள்ளிக்கிழமைகளிலை எதிர் எதிரா

இருக்கிறனாங்கள். இங்கை பேச்சுப் போட்டியிலை அவருக்குக் 'கப்' கிடைச்சிருக்கு. அவர் என்னை Blue Roses எண்டுதான் கூப்பிடுவார்.

அமென் :- Blue Roses அதென்ன பேர் அது?

லோரா :- வருத்தம் வந்து கொஞ்சநாள் பள்ளிக்கூடத்துக்குப் போகாமல் விட்டன். பிறகு போகேக்கை ஏன் வரேல்லை எண்டு கேட்டார். நான் pleurosis எண்டு சொன்னன். அவர் Blue Roses எண்டு சொன்னதா நினைச்சுக்கொண்டு அப்பிடயே கூப்பிடத் தொடங்கீட்டார். பிறகு என்னைத் தூரத்தில கண்டாலும் "Hello Blue Roses" எண்டு சத்தம் போடுவார்.

எமிலி எண்ட ஒரு Girl ஓடைதான் திரியிறவர். எனக்கெண்டால் அவளைக் கண்ணிலையும் காட்டேலாது. அவதான் நல்லா உடுத்துவா. ஆனா அவ ஜிம்முக்கு உண்மையா இருப்பா எண்டு நான் நினைக்கேல்லை. அவை கலியாணம் முடிக்கப் போகினம் எண்டு சொல்லிச்சினம். அதெல்லாம் ஆறு வருஷத்துக்கு முந்தி - இப்ப கலியாணம் எல்லாம் முடிஞ்சிருக்கும்.

அமென் :- சரி அது கிடக்கட்டும். வேலைக்குப் போய் சரிக்கட்ட ஏலாத பொம்பிளையள் யாராவது நல்ல ஆம்பிளையைக் கலியாணம் கட்டுறதுதான் புத்தி. நீயும் அதைத்தான் செய்யவேணும்.

லோரா :- ஆனால் அம்மா.....

அமென் :- என்ன?

லோரா :- நான் வலது குறைஞ்சனான்.

அமென் :- (அதிர்ச்சியுடன் எழுந்தபடி. பின் ஆறுதலாய்) அந்தச் சொல்லையே உச்சரிக்கக் கூடாது. எத்தினைதரம் உனக்குச் சொல்லிப்போட்டன்.

நீ வலது குறைஞ்சாளில்லை. ஏதோ சின்னக்குறைதான். அதைக்கருத்திலை எடுக்கவும் தேவையில்லை. நீ கவர்ச்சியாய் இருக்கவேணும். கவர்ச்சியா..... செந்தளிப்பா....

உன்ரை அப்பரிட்டை அதுதான் நிறைய இருந்தது.
கவர்ச்சி..... (தகப்பனின் படத்தைப் பார்த்தபடி
கட்டிலில் இருக்கிறாள்)

(ஒளி மங்குகிறது)

(திரை மூடல்)

காட்சி 03

- அமென் :- ரொம். ரொம்.
- லோரா :- அம்மா அம்மா. ரொம் ஏதோ எழுதுகிறான்.
- அமென் :- அ..... அப்பிடியா....
- ரொம் :- ம்..... வந்திட்டியள்..... இப்ப என்ன வேணும்?
- அமென் :- உன்ரை கண் பார்வை பழுதாகிறதை நான் விரும்பேல்லை.
உனக்கு ஒரு சோடி கண் மட்டும்தான் இருக்கு 'மில்ற்றன்'
குருடுதான். எனக்குத்தெரியும். ஆனா அதாலை இல்லை
அவர் பெரிய கவிஞனாய் வந்தவர்.
- ரொம் :- தயவு செய்து இதை எழுதி முடிக்கும் வரைக்கும் அங்காலை
போறியளா?
- அமென் :- நேரா இரு பாப்பம். கூனிக் கூனி நெஞ்சு கோறையாப்
போகுது.
- ரொம் :- அம்மா. நீங்கள் வேறை உங்கட அலுவல்களைப்
பாருங்கோ. நான் எழுதுறது தெரியேல்லையோ?.
- அமென் :- ஒரு மருத்துவ மகசீன் பாத்தனான். எனக்குத் தெரியும் நீ
இப்படியிருந்தால் உள் உறுப்புக்கள் எவ்வளவு பாடுபடும்?
நேரா இரு. இங்கை பார். உன்ரை வயிறு, சுவாசப்பையை
அமத்த, சுவாசப்பை இதயத்தை அமத்த பாவம் அந்தச்
சிறிய இதயம் என்ன செய்யும்? அது என்னண்டு வடிவாய்
வேலை செய்யிறது.
- ரொம் :- என்ன சனியனுக்கு இப்பிடி அலட்டுறியள். சீ.....
- அமென் :- அப்பிடி மாத்திரம் என்னோடை கதையாதை.

- ரொம் :- அ..... நான் என்னதான் செய்யயட்டும்.
- அமென் :- என்னடா உனக்கு நடந்தது. விசர் பிடிச்சட்டுதா, புலன் மாறிப்போச்சுதா?
- ரொம் :- ஓ..... ஓ..... எனக்குப் புலன் மாறிப்போச்சுத்தான். நீங்கள் இப்பிடிச் செய்தால்?
- அமென் :- இப்ப என்னடா உனக்கு. மடையா! மடச்சாம்பிராணி.
- ரொம் :- இங்கை பாருங்கோம்மா. இந்த வீட்டில நான் என்றை எண்டு சொல்லுறத்துக்கு என்ன இருக்கு. ஒரு சின்னத் துரும்பெண்டாலும் எனக்கெண்டில்லை.
- அமென் :- ரொம்..... கனக்கச் சத்தம் போடுகிறாய்.
- ரொம் :- நேற்று என்றை புத்தகங்கள் எல்லாத்தையும் எங்கேயோ எறிஞ்சு போட்டியள். என்ன துணிச்சல் உங்களுக்கு?
- அமென் :- ஓம். செய்தனான்தான். அந்த விசரன் D.H. லோரன்சின்ரை கேவலமான புத்தகத்தை கொண்டுபோய் லைபிரரியிலை திருப்பிக் கொடுத்தனான் தான். இப்படியான வக்கரிச்சுப் போனவங்கள் எழுதுறதை தடுக்கிறத்துக்கு என்னாலை ஏலாது. ஆனால் இந்த ஆபாசங்களை என்றை வீட்டில வைச்சிருக்க விடமாட்டன். ஓ..... தெரிஞ்சுதே. (ரொம் எழுகின்றான்)
- ரொம் :- வீடு. உங்கடவீடு. ஓ..... உங்கடவீடு. யார் இந்த வீட்டுக்கு வாடகை கட்டுறது? யார் அதுக்காக அடிமைபோல வேலை செய்யிறது. (எழுந்து கண்ணாடியடிக்குப் போகிறான்)
- அமென் :- என்னோடை இப்பிடிக்கதைக்கத் துணிஞ்சிட்டாய்.
- ரொம் :- ஓ.. நான் ஒண்டும் சொல்லக்கூடாது. நான் அப்பிடியே பேசாமல் கைகட்டி வாய் பொத்தி இருக்கவேணும். நீங்கள் கதைக்க கதைக்க....., நீங்கள் தான் எல்லாம் கதைக்க வேணும்.
- அமென் :- ரொம் உனக்கு ஒண்டு சொல்லுறன்.
- ரொம் :- இனிமேல் நீங்கள் சொல்லுறதொண்டையும் நான் கேட்க ஆயத்தமாயில்லை.

அமென் :- இல்லை. நீ கேட்டுத்தான் தீரவேணும். ரொம் விங்க்பீல்ட். இங்கை இரடா, நான் சொல்லிறதை நீ கேட்கத்தான் வேணும். நான் இனியும் உன்ரை தியிரைப் பாத்துக் கொண்டிருக்க மாட்டன். நான் பொறுமையின் எல்லைக்கே வந்திட்டன். (கட்டிலில் இருக்கிறாள்)

ரொம் :- ஓ..... உங்களுக்குத்தான் பொறுமையும், எல்லையும். எங்களுக்கு ஒண்டும் இல்லை..... சீ..... எனக்குத் தெரியும். அதெல்லாம் உங்களுக்கு முக்கியமில்லை. நான் என்ன செய்யிறன். என்ன செய்ய ஆசைப்படுறன். என்பதைப் பற்றியெல்லாம் உங்களுக்கு அக்கறையில்லை. அதுகளைப் பற்றியெல்லாம் நீங்கள் ஏன் நினைக்கப்போறியள்?.

அமென் :- நீ ஏதோ கள்ள. கீழ்த்தரமான வேலைசெய்துகொண்டு திரியிறாய் போல இருக்கு. அதுதான் இப்பிடி ஒரு மாதிரியிருக்கிறாய். நீ எந்த நாளும் படத்துக்குப் போறாய் எண்டு நான் நம்பமாட்டன். இரவிரவாய் ஒவ்வொரு நாளும் ஒருத்தனும் படத்துக்குப் போகமாட்டான்.... நீ போறமாதிரி.

சரியான புத்தியுள்ளவன் ஒருத்தனும் செய்யமாட்டான். ஆக்கள் நடுராத்திரி படத்துக்குப் போய் 2 மணிக்கு வருகினமோ? தடுமாறிக்கொண்டு... வெறியன் மாதிரி வாய்க்குள்ளை பிதற்றிக்கொண்டு. - மூண்டு மணித்தியாலம்தான் நித்திரை கொள்ளறாய். பிறகு வேலைக்குப்போய் எப்படி வேலை செய்வாய். எண்டு எனக்குத் தெரியுது..... சீ.... நித்திரையில்லாமல் சோர்ந்து போய், களைச்சப்போய்..... நீ நல்ல நிலையில இல்லை.

ரொம் :- மெத்தச் சரி. ஓ.... நான் ஒரு நல்ல நிலையில இல்லைத்தான்.

அமென் :- உன்ரை வேலையை நீ அலட்சியப்படுத்துறத்துக்கு உனக்கு என்ன உரிமை இருக்கு (சோபாவில் இருக்கிறார்) எங்கட சீவியம். எங்கட பாதுகாப்பு எல்லாத்தையும் நீ எப்பிடி அலட்சியம் செய்யலாம்? உன்ரை வேலை போனா எங்கட பாடு என்னாகிறது?.

ரொம் :- அம்மா. நீங்கள் நினைக்கிறியளா எனக்கு இந்தச் சப்பாத்துக் கொம்பனியில பெரிய காதல் எண்டு? அந்த வெளிறிய வெற்றுச் சுவர்களுக்கும், கண்ணை எரிக்கிற வெளிச்சத்துக்கும் இடையில ஐம்பத்தைஞ்சு வருஷத்திற்கு போராடிச் சாக எனக்கு என்ன விருப்பமா? கடவுளே. காலமை எழும்பி வேலைக்குப் போறதைவிட ஆரும் ஒரு உலக்கையை எடுத்து மண்டையைப்பிளந்து விட்டால் பரவாயில்லைப் போல இருக்கு. (எழுகிறான்) ஆனா நான் போறன். ஒவ்வொரு நாளும் நீங்கள் வந்து பள்ளியெழுச்சி பாடேக் குள்ள செத்த ஆக்கள் எவ்வளவு புண்ணியம் செய்தவை எண்டு நினைக்கிறன். நான் - நான் எழும்பிறன். போறன். அறுபத்தைஞ்சு டொலருக்காக. என்றை கனவுகளையும், இலட்சியங் களையும் விட்டுட்டு இருக்கிறன். ஆனா நீங்கள் சொல்லு ரியள் சுயநலக்காரன் நான் எண்டு. அடக் கடவுளே!. என்னைப்பற்றித்தான் நான் நினைச்சுக்கொண்டிருக்கிறன். எண்டால் இப்ப எங்கை இருப்பன் தெரியுமோ. அவர் இருக்கிற இடத்தில. இந்த இடத்திலையிருந்து எவ்வளவு தூரம் போக முடியுமோ..... அங்கை போயிருப்பன். என்னை விடுங்கோ. (கதவடிக்குப் போறான்)

அமென் :- நீ இப்ப எங்கையடா போறாய்?.

ரொம் :- நான் படத்துக்குப் போறன்.

அமென் :- உந்தப் பொய்யை நான் நம்பமாட்டன் (மீண்டும் மத்திய மேடையடியில்)

ரொம் :- நீங்கள் சொல்லுறது சரி. இப்பதான் முதல்தரம் உங்கட சீவிய்த்திலையே சரியா ஒரு விஷயத்தை பிடிச்சிருக்கிறியள். ஓ.. நான் படத்துக்குப் போகேல்லைத்தான். நான் அபின் கஞ்சா குடிக்கப் போறன். கொலைகாரரும், குடிகாரரும், கேடியரும் இருக்கிற இடத்துக்கு நான் ஒரு கள்ளர் கூட்டத்திலை சேந்திருக்கிறன் காசு வாங்கிக்கொண்டு கொலையும் செய்யிறன். வேசை வீடுகளுக்கும் போறன். கொலைகாரன் 'விங்க்பீல்ட்' எண்டுதான் எனக்குப் பேர். உண்மையா நான் இரட்டை வாழ்க்கை வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறன்.

பகலிலை சாதாரண சப்பாத்துக் கொம்பனி வேலையாள். இரவிலை கள்ளருக்கும், கொலைகாரருக்கும் முடிசூடா மன்னன். சூதாட்டக் குகைகளுக்கும் போறன். நான் அங்கை செய்யிறதுகளைக் கேட்டால் உனக்கு நித்திரையும் வராது. (கட்டிலில் இருக்கிறான்) என்றை எதிரியள் என்றை வீட்டுக்கு வெடிவைக்கப் போறாங்கள் தெரியுமே? எல்லாம் சுக்குநூறாகி நாங்கள் எல்லாம் ஆகாயத்தில பறக்கப் போறம். எனக்கு எவ்வளவு சந்தோசம். உனக்கும்தான். நீயும் உன்றை Blue Mountains உம் 17 விருந்தாளிக் கதைகள் எல்லாம் அப்படியே பறந்து வெடிச்சுச் சிதறப் போகுது. சீ..... அசிங்கக் கிழட்டுச் சனியன். ராட்சசி.

லோரா :- ஐயோ! என்றை கண்ணாடிச் சாமான்கள்.

அமென் :- நான் உன்னோட கதைக்கமாட்டன். ஓ.... நீ மன்னிப்புக் கேக்கும் வரைக்கும்.

(போகிறான்)

(ஒளி மங்குகிறது)

காட்சி 04

(ரொம் தள்ளாடிக்கொண்டு வருகிறான்)

ரொம் :- ஒரு சின்ன வெடிப்பு. அதுக்குள்ளால விழுந்திட்டுது. என்னருமைத் திறப்பே. நீ எங்கு போனாய்? ஓ திறப்பே!

லோரா :- ரொம். ரொம் என்ன செய்யிறாய்?.

ரொம் :- திறப்பைப் போட்டிட்டன்.

லோரா :- எங்கை போனனி இவ்வளவு நேரமும்?.

ரொம் :- படத்துக்குப் போட்டுவாறன்.

லோரா :- இவ்வளவு நேரமும் படத்துக்கா?.

ரொம் :- அது பெரியபடம். அதோட நியூஸ் காட்டுறான். வாற படங்களின்றை Shorts காட்டுறான். பிறகு அங்கை யொரு பாட்டுக்கச்சேரி. அங்கை யென்னடா எண்டால் பெரிய

கொழுத்த மனிசிக்கும், ரிக்கந் கிழிக்கிறவனுக்கும் பெரிய சண்டை.

லோரா :- ஐயோ! எல்லாத்துக்கும் போகோணுமா?

ரொம் :- அ..... மறந்துபோனன். பிறகு அங்கையொரு மஜிக் ஷோ. அவன் தண்ணியைப் பாலாக்கிறான். பாலை பியர் ஆக்கிறான். பியரை விஸ்கியாக்கிறான். இரண்டு தரமும் உண்மையான விஸ்கி தானா? எண்டு சோதிச்சுப் பார்க்க நான்தான் போனன். விஸ்கிதான் ஆள் நல்லவன். ம்..... இதை நீ வைச்சுக்கொள். அவன்தான் தந்தது. இதைக் கிளிக்கூட்டுக்கு மேலை போட்டால் Gold Fish வரும். Gold Fish தொட்டிக்கு மேலை போட்டால் அதெல்லாம் கிளியாகப் பறந்து போகும்.

எல்லாத்திலையும் திறமான வித்தை என்னதெரியுமோ?. அதுதான் அந்தச் சவப்பெட்டி வித்தை. ஆளைச்சவப் பெட்டிக்கை போட்டு ஆணி அறைஞ்ச விட்டம். (உள்ளே போகிறான்) ஒரு ஆணியைக் கூடக்கழட்டாமல் வெளியாலை வெளிக்கிட்டான். பார். ஆ..... அந்த வித்தை தான். எனக்கு உதவப்போகுது. இந்தச் சவப்பெட்டிக் குள்ளை இருந்து வெளிக்கிட.

லோரா :- உஷ்.... ரொம் உஷ்.....

ரொம் :- என்ன உஷ்..? எண்டுறாய்.

லோரா :- அம்மாவை எழுப்பப் போறாய்.

ரொம் :- அப்பிடித்தான் செய்யவேணும். எந்த நாளும் விடியக் காலையிலை பள்ளியெழுச்சி பாடியெழுப்பிறுதுக்கு இப்பிடித்தான் குடுக்கவேணும். என்ன சவப்பெட்டிக் குள்ள நுழையுறது பெரிய கெட்டித்தனமே. ஆனால் ஒரு ஆணியைக்கூடக் கழட்டாமல் வெளியிலை வந்தவன் ஆர் இருக்கிறான். (படுக்கிறான்)

(ஒளி மங்குகிறது)

(தகப்பனின் படத்தின் ஒளி)

காட்சி 05

(சேர்ச் மணி ஆறு தரம் அடிக்கிறது. Alarm அடிக்கிறது.)

- அமென் :- "Rise and Shine", "Rise and Shine",
- ரொம் :- நான் எழும்புவன் - ஆனா பிரகாசிக்கமாட்டன்.
- அமென் :- லோரா, கோப்பி ஆயத்தம் எண்டு உன்ரை சகோதரனிட்டைச் சொல்லு.
- லோரா :- ரொம். ஏழுமணியாய்ப் போகுது. அம்மாவைத்துக்கப் படுத்தாதை. ரொம். இண்டைக்கு அம்மாவோடை கதை. மன்னிப்புக்கேட்டுப்போட்டு கொஞ்சம் கதை.
- ரொம் :- அவ கதைக்கமாட்டா. அவதான் முதல் கதைக்காமல் விட்டவ.
- லோரா :- நீ செய்தது பிழை எண்டு சொன்னால் அவ கதைப்பா.
- ரொம் :- அவ கதைக்காமல் விட்டது என்ன பெரிய நட்டமே?.
- லோரா :- ஐயோ, ரொம்.....
- அமென் :- லோரா. நான் சொன்னதைச் செய்யப்போறியோ அல்லது நான் வெளிக்கிட்டுப் போகோணுமோ.
- லோரா :- போறன். வெளிக்கிட்டிட்டன். பட்டரும் வேறை என்னம்மா?
- அமென் :- பட்டர் மட்டும் தான். கணக்கிலை போடச்சொல்லு.
- லோரா :- ஐயோ அம்மா. கணக்கிலை போடச்சொல்லிச் சொல்ல என்னை ஒரு மாதிரிப் பாப்பாங்கள்.
- அமென் :- அவங்கள் ஒரு மாதிரிப் பார்த்தா எங்களுக்கென்ன? உன்ரை சகோதரனிட்டைக் கோப்பி ஆறுதெண்டு சொல்லு.
- லோரா :- நான் சொன்னதைச் செய்வியா? ரொம் செய்வியா? செய்வியா?
- அமென் :- லோரா போறதெண்டால் இப்ப போ. இல்லாட்டி போக வேண்டாம்.
- லோரா :- போறன் போறன். (படியில் விழுந்து விடுகிறாள்)

- ரொம் :- லோரா,..
- லோரா :- எனக்கொண்டும் இல்லை சும்மா.....
- அமென் :- யாரும் படியிலை விழுந்து கால்முறிஞ்சால். வீட்டுக் காரனிட்டை இருக்கிற ஒவ்வொரு சதத்துக்கும் வழக்குப் போடவேணும். நீர் ஆர் இங்கை. (உள்ளுக்கு வந்து கோப்பி எடுத்தல் முதலியன.....)
- ரொம் :- மன்னிச்சக் கொள்ளுங்கோ அம்மா. நான் சொன்ன தெல்லாத்துக்கும் மன்னிச்சக்கொள்ளுங்கோ. நான் உண்மையா அப்பிடி நினைச்சச் சொல்லேல்லை அம்மா. (எழுந்து)
- அமென் :- என்றை பாசம் என்னை ஒரு ராட்சசி ஆக்கிப்போட்டுது. என்றை பிள்ளையளே என்னை வெறுக்குதுகள்.
- ரொம் :- இல்லையம்மா. இல்லை அப்பிடி இல்லை.
- அமென் :- எந்த நேரமும் எனக்கு உங்கட சிந்தனைதான். அதாவை எனக்கு நித்திரையும் இல்லை. அமைதியும் இல்லை.
- ரொம் :- ஓம் அம்மா அது எனக்கு விளங்குது.
- அமென் :- இவ்வளவு காலமும் நான் தனியப் பேராடியிருக்கிறன். நீ தான் இப்ப எனக்கு வலதுகையா இருக்கவேணும். என்னைக் கைவிட்டிடாதே.
- ரொம் :- ஓம் அம்மா என்னாவை ஏலுமானதைச் செய்யிறன். (கட்டிலில் இருக்கிறான்)
- அமென் :- ஓம் நீ முயற்சிக்க வேணும். முயற்சியுடையார் இகழ்ச்சி யடையார். இயற்கையாகவே உன்னிட்டை எவ்வளவு கெட்டித்தனங்களிருக்கு ஏன்? என்றை பிள்ளையள் ரெண்டு பேரும் விசேஷமான பிள்ளைகள் தான். எனக்குத் தெரியாதே, நான் உங்களைப்பற்றி எவ்வளவு பெருமையா இருக்கிறன். அதுக்கு நான் கடவுளுக்கு எவ்வளவு நன்றியாய் இருக்கவேணும். (எழுந்து சென்று அவனிடம்) ரொம் நீ எனக்கொரு சத்தியம் செய்து தரவேணும்.
- ரொம் :- என்னம்மா?

- அமென் :- 'ஒரு நாளும் ஒரு குடிகாரனா வரமாட்டன்' எண்டு சத்தியம் செய்துதா?.
- ரொம் :- நான் ஒரு நாளும் குடிகாரனா வரமாட்டன் அம்மா.
- அமென் :- அதை யோசிச்சுத்தான் நான் சரியாய்ப் பயந்திட்டன். (கட்டிலருகிலிருந்து) இந்தா இதைச் சாப்பிடு.
- ரொம் :- சும்மா கோப்பி போதும்.
- அமென் :- கொஞ்சம் பிஸ்கற் சாப்பிடன்.
- ரொம் :- இல்லை அம்மா. சும்மா கோப்பி போதும்.
- அமென் :- வெறும் வயித்தோட ஒரு நாள் முழுக்க என்னண்டு வேலை செய்யப்போறாய்? 10 நிமிஷம் இருக்கு. சும்மா சாப் பாட்டை விழுங்காதை. சுடச்சுடக் கோப்பியைக் குடிச்சா வயித்திலை 'கான்சர்' வந்திடும். கொஞ்சம் பால் விடு.
- ரொம் :- இல்லை. வேண்டாம் அம்மா.
- அமென் :- ஆறப்பண்ணுறத்துக்குத்தான்.
- ரொம் :- இல்லை வேண்டாம் வெறும் கோப்பிதான் விருப்பம்.
- அமென் :- தெரியுமடா. ஆனா உடம்புக்குக் கூடாதெல்லே.... சுவர் இருந்தால்தான் சித்திரம் வரையலாம். உடம்பைக் கவன மாய்ப் பாத்துக்கொள்ளவேணும். இந்தக் கஸ்ட் காலத்திலை நாங்கள் ஒருதருக்கொருத்தர் துணையாயிருக்க வேணும். அதனால்தான் இந்த... ரொம் உன்னோடை கொஞ்சம் கதைக்க வேணும். அதுதான் லோராவை வெளியிலை அனுப்பினனான். நீ கதைக்காட்டியும் நான் உன்னோடை கதைச்சிருப்பன்.
- ரொம் :- என்ன விஷயம்?
- அமென் :- லோராதான்.
- ரொம் :- ஓ.. லோரா.....
- அமென் :- லோரா எப்பிடிப்பட்ட பிள்ளை எண்டு உனக்குத்தெரியும். சரியான அமைதியானவள்தான். ஆனா ஆழமா எல்லாத்தையும் கவனிச்சுக்கொண்டிருப்பாள். மனதுக்கை

வைச்ச ஏங்கிக்கொண்டிருப்பாள். கொஞ்ச நாளைக்கு முந்தி ஒரு மூலைக்குள்ளை அழுதுகொண்டிருந்தாள்.

ரொம் :- ஏன்?

அமென் :- உன்னைப்பற்றித்தான்.

ரொம் :- என்னைப்பற்றியா?

அமென் :- நீ இங்கை வீட்டிலை சந்தோசமா இல்லை என்று அவள் நினைக்கிறாள்.

ரொம் :- ஏன் அப்பிடி நினைச்சவள்?

அமென் :- நீ ஒரு மாதிரியிருந்தால் அவள் யோசிப்பாள் தானே. நான் உன்னைப் பிழை சொல்லேல்லை. உன்ரை ஆசைகள் கனவுகள், சப்பாத்துக் கொம்பனியோட முடியேல்லை என்று எனக்குத்தெரியும். அதோட உலகத்திலை இருக்கிற பலரைப்போல நீயும் பல விஷயங்களிலை விட்டுக் குடுக்க வேண்டி வந்திருக்கு.

ஆனா ரொம். வாழ்க்கை அவ்வளவு லேசான விஷயம் இல்லை. எதையும் தாங்கக்கூடிய மனசும், பலமும் வேணும். என்ரை மனசில இருக்கிற எவ்வளவோ விஷயங்களை என்னால உனக்குச் சொல்லமுடியேல்லை. நான் உனக்கு ஒரு நாளும் சொல்லவும் இல்லை. நானும் உன்ரை அப்பாவிலை எவ்வளவு ஆசை வைச்சிருந்தனான்.

ரொம் :- தெரியும் அம்மா.

அமென் :- அதுவும் நீயும் அவற்றை வழியிலை போறமாதிரி எனக்குத் தெரியேக்கை. நேரம் செண்டு வீட்டுக்கு வாறது. பிறகு... அந்தப் பயங்கரமான நிலையிலை வீட்டுக்கு வந்தாய். குடிச்சிட்டுத்தானே வந்தாய்.

லோரா சொன்னாள். உனக்கு வீட்டுக்குள்ளை இருக்கப் பிடிக்கேல்லையாம். அதுதான் வெளிக்கிட்டு வெளிக்கிட்டு போறியாம். அப்படியா ரொம்? அதாலையா போறனி?

ரொம் :- இல்லையம்மா. நீங்கள் சொன்னீங்கள். உங்கட மனசுக்குள்ளை இருக்கிற பலவிஷயங்களை விளங்கப்படுத்த

முடியேல்லை எண்டு. எனக்கும் அப்படித்தான். என்றை மனதிலையிருக்கிறதുകളையும் உங்களுக்குச் சொல்ல முடியேல்லை. எண்டபடியால் நாங்கள் ஒருத்தரை யொருத்தர் மதிச்சு

- அமென் :- ஆனா. ஏன் ரொம். நீ இப்பிடி எந்த நேரமும் அமைதியில்லாமல் இருக்கிறாய்.? இரவிலை எந்தநாளும் எங்கை போறனி?.
- ரொம் :- நான் படத்துக்குப் போறனான்.
- அமென் :- ஏன் அப்பிடி கனக்கப்படம் பாக்கிறாய் ரொம்?
- ரொம் :- நான் படத்துக்குப் போறது என்னத்துக்கெண்டால் எனக்குத் துணிச்சலான சாதனைகளிலை விருப்பம். அது எனக்கு வேலை செய்யிற இடத்திலை எங்கை கிடைக்கப்போகுது?. படத்திலையாவது பாத்து மகிழுவம்.
- அமென் :- ஆனா. நீ ஆகக் கனக்கப்படம் பாக்கிறாய் ரொம்?
- ரொம் :- ஓ.... நல்ல சந்தேசமாயிருக்க எனக்கு நல்லவிருப்பம்.
- அமென் :- அநேகமா ஆம்பிளையள் தங்கட தொழிலிலேயே சந்தோசத்தையும், உற்சாகத்தையும் காணுறாங்கள்.
- ரொம் :- அப்பிட்யெண்டால் அவை எல்லாரும் சப்பாத்துக் கொம்பனியிலை வேலை செய்யேல்லை.
- அமென் :- உலகத்திலை எத்தினையோ ஆம்பிளையள் உன்னைப் போலதானே வேலை செய்யிறாங்கள்.
- ரொம் :- அப்ப. அவை எல்லாரும் திருப்தியாய் இருக்கினமா?.
- அமென் :- திருப்தி இருந்தாலென்ன இல்லாட்டி என்ன. தொழிலைச் செய்யிறாங்கள் ஆனா உன்னைப்போல அதுக்காகப் பித்துப்பிடிச்சு அலையேல்லை.
- ரொம் :- மனுசன் அன்பு வைக்கவேணும் காதலிக்க வேணும். மனுசன்ரை இயல்புணர்ச்சியே அதுதானே. சப்பாத்துக் கொம்பனியிலை அப்பிட்யென்ன செய்யக்கிடக்கு.

அமென் :- இயல்புணர்ச்சி. இயல்புணர்ச்சியைப் பற்றி மட்டும் என்னோடை கதையாதை. மிருகங்களுக்குத்தான் அது இருக்கு ஒரு முதிர்ச்சியடைந்த கிறிஸ்தவனுக்கு அது தேவையில்லை.

ரொம் :- அப்ப கிறிஸ்தவனுக்கு என்னம்மா தேவை?.

அமென் :- உயர்ந்த எண்ணங்கள். மனதோடையும், ஆத்மாவோடையும் சம்பந்தப்பட்ட உயர்ந்த விஷயங்கள். மிருகங்கள்தான் தங்கட இயல்புணர்ச்சியைத் திருப்திப்படுத்த வேணும். பண்டியளின்ரை குரங்குகளின்ரையை விட உன்ரை லட்சியங்கள் எப்பிடியாவது உயர்வாயல்லோ வேணும்.

ரொம் :- அப்பிடியில்லைப் போல இருக்கு.

அமென் :- உனக்குப் பகிடியாக்கிடக்கு. அதைவிடு. நான் வேறை யொண்டு கதைக்கத்தான் யோசிச்சனான்.

ரொம் :- எனக்கு நேரமில்லை.

அமென் :- இரு ராசா.

ரொம் :- நான் வேலைக்குப் பிந்திப் போறது உங்களுக்கு விருப்பமோ?. (எழும்புகிறான்)

அமென் :- ஐஞ்ச நிமிஷம் இருக்கு. லோராவைப்பற்றிக் கொஞ்சம் கதைக்க வேணும்.

ரொம் :- சரி. லோராவைப்பற்றி என்ன?.

அமென் :- நாங்கள் லோராவுக்கு ஏதாவது வழி செய்யவேணும். அவள் உன்னிலும் பாக்க ரெண்டு வயது மூப்பு. காலா காலத்திலை நடக்கவேண்டிய ஒண்டும் நடக்கேல்லை. சம்மா வாழ்க்கையிலை தாறுமாறாய் அடிபட்டுக் கொண்டு போறாள். அதை நினைக்க எனக்குப் பயமாயிருக்கு.

ரொம் :- நான் நினைக்கிறன். அவள் ஒரு குடும்பப் பெண்.

அமென் :- அப்பிடியொண்டு இல்லை. அப்படியிருந்தாலும் அது ஒரு பாவம். அவளுக்கு ஒரு குடும்பமும் வீடும் இல்லாட்டி என்ன பிரயோசனம்.

ரொம் :- என்ன?

அமென் :- என்ன நடக்கப்போகுதெண்டு எனக்கு விளங்குது. எனக்கு ஒரே பயமாயிருக்கு. (எழும்புகிறாள்) எனக்கு உன்னைப் பாக்க உன்ரை அப்பாவின்ரை நினைவுதான் வருது. அவர் இரவிரவா வெளியாலை நிண்டுட்டு பிறகு அதைப்பற்றி ஒரு கதையும் இல்லை. பிறகு உன்ரை கையிலை எல்லாத்தையும் விட்டுட்டு ஒரேயடியாய்ப் போயிட்டார். (சோபாவில் இருக்கிறார்)

உனக்கு கப்பல் யூனியனிலை இருந்து வந்த கடிதத்தை நான் கண்டனான். நீ என்ன யோசிக்கிறாய் என்று எனக்குத் தெரியும். நான் இஞ்சை பேச்சி மாதிரி சும்மா நிக்கேல்லை. சரி. நீ போகலாம். ஆனா உன்ரை இடத்துக்கு ஆரும் வரமுதல் எங்களைத் தவிக்க விட்டுட்டுப் போயிடாதை.

ரொம் :- என்ன சொல்லுறியள்?

அமென் :- லோரா கலியாணம் கட்டி அவளுக்கெண்டொரு வாழ்க்கை வீடு. அவளைப் பாத்துக் கொள்ளுறத்துக்கு ஒரு ஆள் வந்தபிறகு நீ தேசாந்திரம் போனாலென்ன? கடலிலை போனாலென்ன. ஆனா அதுவரைக்கும் நீ உன்ரை சகோதரியைப் பாத்துக் கொள்ள வேணும். நான் எனக்கா கச் சொல்லேல்லை. நான் கிழவியாய்ப் போயிட்டன். இனி என்னைப்பற்றிக் கவலைப்படத்தேவையில்லை. நான் லோராவைப் பற்றித்தான் சொல்லுறன். மற்றவையிலை தங்கியிருக்கவேண்டிய ஒரு இளம்பெட்டை.

Shorthand typing படிக்க அனுப்பினன். அதுவும் துப்பரவாய்ச் சரிவரேல்லை. கோயிலிலை வாலிபர் சங்கத்திலையும் விட்டன். அது இன்னொரு பெரிய தோல்வி. அவளும் ஒருத்தரோடையும் கதைக்கேல்லை. ஒருத்தரும் அவளோடை கதைக்கேல்லை.

இப்ப. சும்மா கண்ணாடிச் சாமான்களை வைச்சுக்கொண்டு, பினைஞ்சுகொண்டு அந்தப் பழைய ரெக்கோட்டுகளைப் போட்டுக்கொண்டு இதுவும் ஒரு சீவியமே?.

- ரொம் :- அதுக்கு நான் என்ன செய்யிறது?
- அமென் :- உன்ரை சுயநலத்தைக் கொஞ்சம் விடு. நான் - நான் - நான் - அதுதான் எப்பவும் யோசிக்கிறது. ரொம் உன்னட்டை ஒரு விஷயம் கேக்கவேணும்.
- ரொம் :- எனக்கு நேரம் போயிட்டுது.
- அமென் :- உன்ரை சப்பாத்துக் கொம்பனியிலை யாரும் நல்ல பெடியள் இல்லையோ?
- ரொம் :- இல்லை.
- அமென் :- ஆரும் கட்டாயம் இருப்பாங்கள்.
- ரொம் :-ம்
- அமென் :- ஒரு குடிக்காத, நல்லா இருக்கிற ஒருதனைப்பாரன் உன்ரை அக்காவுக்கு?
- ரொம் :- என்ன?
- அமென் :- அக்காவைச் சந்திச்சுப்பழக....
- ரொம் :- ம்
- அமென் :- செய்வியா ரொம்..... செய்வியா? ராசா செய்வியா? ராசா.....
- ரொம் :- ஒம்..

(போகிறான்)

(ஒளி மங்குகிறது)

(காட்சி 06)

- அமென் :- மகன். அம்மாவுக்கு ஒரு 'காரியம்' செய்யுங்கோடா.
- ரொம் :- என்ன அம்மா?
- அமென் :- உந்தத் தலையை ஒருக்கா வடிவா இழுங்கோ. எவ்வளவு வடிவாயிருக்கும். ஒரேயொரு விஷயத்தில மட்டும் நீ உன்ரை அப்பாவைப் போல இருக்கவேணும் என்று விரும்பிறன்.

- ரொம் :- என்ன விஷயத்திலை?.
- அமென் :- தன்ரை தோற்றத்திலை அவர் சரியான கவனம். ஒரு நாளும் குப்பையா இருக்கமாட்டார். எங்கை போறாய்?.
- ரொம் :- சும்மா ஒரு சிகரற் பத்தப்போறன்.
- அமென் :- நீ சரியாய் சிகரற் குடிக்கிறாய். ஒரு நாளைக்கு ஒரு பைக்கற். ஒரு பைக்கற் 15 காசு. ஒரு மாதத்திற்கு 30 x 15 ம்..... எவ்வளவு வரும்? ரொம். கணக்குப் போட்டுப் பாத்தா. எவ்வளவு சேமிக்கலாம் எண்டு நீயே ஆச்சரியப்படுவாய். உந்தக் காசிலை பின்னேர வகுப்பு ஒண்டுக்குப் போகலாம். யோசிச்சுப்பார். எவ்வளவு நல்லா யிருக்கும் உனக்கு.
- ரொம் :- அதிலையும் பாக்க எனக்கு இதுதான் விருப்பம்.
- அமென் :- அதுதான் இந்த அநியாயம். என்ன அது?. அப்பிடிப் பாக்கிறாய்?.
- ரொம் :- நிலாவை.
- அமென் :- இண்டைக்கு நிலாவைப் பாக்கக் கூடிய மாதிரி இருக்கா?
- ரொம் :- அந்த 'காவிங்கல்' கபேக்கு மேலாவை வருகுது.
- அமென் :- ம்..... என்ன வடிவான கீறி விட்டது போல. பிறை. உனக்கு விருப்பமானதை நிலாவிட்டைக் கேட்டியா?
- ரொம் :- உம்.
- அமென் :- என்ன கேட்டாய்?
- ரொம் :- அது ரகசியம்.
- அமென் :- ரகசியமா?. அப்பிடியெண்டால் நானும் சொல்லமாட்டன்.
- ரொம் :- உங்கட விருப்பம் என்னெண்டு எனக்குத் தெரியும்.
- அமென் :- ஏன். என்ரை தலையென்ன கண்ணாடியே?.
- ரொம் :- நீங்கள் அப்படியொன்றும் பெரிய புதிர் இல்லை.
- அமென் :- ஓ..... என்னட்டை அப்படியொண்டும் ரகசியங்கள் இல்லை. நான் சொல்லுறன் என்ன கேட்டனான் எண்டு. எனக்கு என்ன ரகசியம்?. என்ரை ஆசைக்குஞ்சுகள் ரெண்டுக்கும்

எப்பவும் வாழ்க்கை சந்தோஷமாகவும், வெற்றியாகவும் இருக்கவேண்டும். இந்த நிலா இருந்தால் என்ன. இல்லாட்டி என்ன? இதுதான் எப்பவும் என்றை மனசிலை இருக்கு.

ரொம் :- நான் நினைச்சன் நீங்கள் லோராவைப் பாக்க யாரும் வரவேணும் என்று கேப்பியள் என்று.

அமென் :- ஏன் அப்பிடிச் சொல்லுறாய்?.

ரொம் :- ஏன் நீங்கள் தானே அண்டைக்குக் கேட்டியள்.

அமென் :- நான் சும்மா என்றை மனசிலை பட்டதைச் சொன்னன். நீ யாரும் நல்ல பொடியனைக் கூட்டிக்கொண்டு வந்தால் நல்லதெண்டு. ஆனா நான் இதை உனக்கு இதுக்கு முதலும் சொல்லியிருக்கிறன்.

ரொம் :- நீங்கள் பலதடவை சொல்லியிருக்கிறீங்கள்.

அமென் :- ம்.....

ரொம் :- எங்களுக்கு ஒரு ஆள் வரப்போறார்.

அமென் :- என்ன?

ரொம் :- விருந்தாளி.

அமென் :- ஒரு நல்ல பெடியனைக் கூப்பிட்டிருக்கிறியோ?

ரொம் :- சாப்பாட்டுக்கு வரச்சொல்லியிருக்கிறன்.

அமென் :- உண்மையாயே!.

ரொம் :- ஓம்..

அமென் :- அவன் ஓமெண்டவனோ?.

ரொம் :- ஓ.....

அமென் :- என்றை ராசா நல்லபிள்ளை.

ரொம் :- உங்களுக்கு இது சந்தோசமாயிருக்குமெண்டு எனக்குத் தெரியும்.

அமென் :- அப்ப இது நிச்சயமா?

ரொம் :- ஓ.

- அமென் :- என்ன கிட்டடியிலேயே வரப்போறார்?
- ரொம் :- ஓ... வலு கிட்டடியிலை.
- அமென் :- எப்ப? எப்ப?
- ரொம் :- வலு கிட்டடியிலை. வலு கெதியா.
- அமென் :- ஐயோ! மூடி மறைக்காமல் விஷயத்தைச் சொல்லனடா.
- ரொம் :- என்னத்தைச் சொல்லோணும் உங்களுக்கு.
- அமென் :- பெடியன் எப்ப வரப்போறானெண்டு எனக்குத்தெரிய வேண்டாமே?.
- ரொம் :- நாளைக்கு வருவான்.
- அமென் :- நாளைக்கோ?
- ரொம் :- ஓம். நாளைக்கு.
- அமென் :- ரொம்.
- ரொம் :- என்னம்மா?.
- அமென் :- நாளைக்கெண்டால் ஒண்டுக்கும் நேரம் காணாது.
- ரொம் :- என்னத்துக்கு நேரம் காணாது?.
- அமென் :- ஆயத்தங்கள் செய்யத்தான். அவன் ஓமெண்டு சென்ன உடனேயே ஓடிவந்து சொல்லியிருக்கலாமே. ஆயத்தப் படுத்தியிருப்பன்.
- ரொம் :- நீங்கள் சும்மா ஒண்டும் மண்டையைப் போட்டு உடைக்கத் தேவையில்லை.
- அமென் :- ரொம். ரொம் நான் கவலைப்படத்தான் வேணும். ஒரு ஆம்பிளை வாறஇடத்திலை எல்லாம் வடிவா ஒழுங்கு முறையா இருக்கவேணும். சும்மா தாறுமாறாய் இருக்கே லாது. நாளைக்கு இரவுக்கிடையிலை விறுவிறெண்டு கொஞ்சம் வேலை செய்யவேணும்.
- ரொம் :- நீங்கள் ஏன் இவ்வளவு கஸ்ரப்படவேணும் என்று எனக்கு விளங்கேல்லை.

அமென் :- உனக்கு என்னதான் விளங்கும். இந்தக் குப்பைக்குள்ளை ஒரு விருந்தாளியை வைச்சுச் சாப்பாடு குடுக்கலாமோ?. என்றை கலியாணத்துக்குக் கிடைச்ச பாத்திரங்கள் கிடக்கு. ஜன்னல்களையும் ஒருக்காக் கழுவி நல்ல திரைச்சீலை ஒண்டும் போடவேணும். உடுப்புத்தான் ஒண்டும் நல்லா இல்லை. சீ. ஒண்டும் இல்லையப்பா. சீ. ஒண்டும் நல்லா இல்லை.

ரொம் :- இந்தப் பெடியனுக்கு நீங்கள் ஒண்டும் பெரிய எடுப்பு எடுக்கத் தேவையில்லை.

அமென் :- இவன் தான் முதன்முறையா உன்ரை அக்காவைப் பாக்க வரப்போறவன். இஞ்சை ஒருக்கால் உள்ளுக்கைவா..... உள்ளுக்கை வாவன்.....

ரொம் :- என்ன?.

அமென் :- உன்னட்டை சில விஷயங்கள் கேக்கவேணும்.

ரொம் :- நீங்கள் இப்பிடிப் பெரிய எடுப்பு எடுக்கிறதெண்டால் எல்லாத்தையும் நிப்பாட்டிப் போடுவன். அவனை வர வேண்டாம் என்று சொல்லிப் போடுவன்.

அமென் :- இங்கை உள்ள வா. நான் உன்னைக் கூப்பிட்டா வர மாட்டியா? வா..... (வருகிறான்) இரு..

ரொம் :- ஏதும் குறிப்பிட்ட இடத்திலைதான் இருக்கவேணுமோ?,

அமென் :- எங்கையெண்டாலும் இரு. பார் அதை. இப்ப என்ன செய்யிறது. அந்தக் கதிரையைப் பாக்க எனக்குக் கவலையாயிருக்கு. நல்ல ஒரு உறை வாங்கிப் போடவேணும். அவ்வளவு காசு இராதுதானே. சுவருக்கும் ஏதும் செய்திடலாம். அவருக்கு என்ன பேர்?.

ரொம் :- ஓ. கோணர்.

அமென் :- ஓ.கோணர் - அப்ப.... ஐரிஷ்காரன். நாளைக்கு வெள்ளிக் கிழமை. அப்ப மீன்தான் நல்லது. எங்கை அவனைச் சந்திச்சனி?.

ரொம் :- வேறை எங்கை சப்பாத்துக் கொம்பனியிலைதான்.

- அமென் :- அ..... எனக்குத்தெரியாது. குடிக்கிறவனே?.
- ரொம் :- ஏன் அப்பிடிக்கேக்கிறியள்.
- அமென் :- ஏனெண்டால் உன்ரை அப்பா குடிச்சவர்.
- ரொம் :- ம்.. இப்ப. அதைத் தொடங்காதையுங்கோ.
- அமென் :- அப்ப குடிக்கிறவன்.
- ரொம் :- இல்லை. எனக்குத் தெரிஞ்சவரையில இல்லை.
- அமென் :- அதை வடிவா அறியவேணும். குடிக்கிறவனை விட வேற யாரெண்டாலும் லோராக்குப் பரவாயில்லை.
- ரொம் :- இன்னும் ஆளே! வரேல்லை. அதுக்குள்ளை பெரிய கோட்டை கட்டுறியள்.
- அமென் :- ஆனா அவன் நாளைக்கு வருவான்தானே. அவன்ரை குணம் நடை எப்பிடி?. அந்த மயிரை நல்லா இழுத்துவிடு.
- ரொம் :- இப்ப உங்களுக்கு என்னவேணும்?.
- அமென் :- எனக்கு அந்த மயிர் முன்னுக்கு வந்து விழுறதே பிடிக்கிறதில்லை.
- ரொம் :- அம்மா. என்ரை மனசில இருக்கிறதை உங்களுக்குச் சொல்லவேணும். உலகத்திலை நிறையப் பெடியங்கள் பெட்டையளைச் சந்திக்கிறவங்கள். ஆனா அவையெல்லாம் கலியாணம் கட்டுறதில்லை.
- அமென் :- உனக்கு ஒருநாளும் ஒரு கதையும் சொல்லத் தெரியாது. இப்ப அவன்ரை வேலை என்ன?.
- ரொம் :- கிளாக்.
- அமென் :- அது பிழையில்லை. உனக்குக் கூட உற்சாகம் இருந்தால் நீயும் அப்பிடி இருந்திருப்பாய். எவ்வளவு சம்பளம் இருக்கும்.
- ரொம் :- எனக்கும் சரியாய்த் தெரியாது. 85 டொலர் அளவிலை இருக்கும்.
- அமென் :- 85 டொலரோ. அவ்வளவு திறமாய்க் காணேல்லை.

- ரொம் :- என்றையிலும் 20 டொலர் கூட.
- அமென் :- அது எனக்குத் தெரியாதே. எனக்கு நல்லாத்தெரியும். மாதம் 85 டொலர். அது சரிவராது. அதோடை எப்பிடிக்குடும்பம் நடத்துறது.
- ரொம் :- அம்மா. ஓ.கோணர்க்கு குடும்பம் ஒண்டும் இல்லை.
- அமென் :- ஏன் வருங்காலத்திலை வரும்தானே?.
- ரொம் :- ஓ. பெரிய திட்டங்கள்தான்.
- அமென் :- நீதான் ஒரேயொரு மனுசன். எதிர்காலம் நிகழ்காலமாகவும், நிகழ்காலம் இறந்தகாலமாகவும் திட்டம் போடாமல் விட்டால் இறந்தகாலம் ஒரே சோகமாகவும் மாறுமெண்டு தெரியாதவன்.
- ரொம் :- அதை நான் ஒருக்கா யோசிச்சுப் பாத்து. என்ன செய்யலாமெண்டு சொல்லுறன்.
- அமென் :- உனக்கு செருக்கு மெத்திப்போச்சு. .ம்..... இப்ப சொல்லு அவற்றை முழுப்பேர் என்ன?.
- ரொம் :- James D.O.Connor, D வந்து Dalaney .
- அமென் :- Dalaney இரண்டு பக்கத்தாலையும் ஐரிஷ். அப்படியிருந்தும் குடிக்கிறேல்லையோ?.
- ரொம் :- அப்ப. போய்க் கேட்டுவரட்டே?.
- அமென் :- சீ... அப்பிடிச் செய்யமுடியுமே?. இப்பிடி விஷயங்களை ஒரு மாதிரி நாசுக்காத்தான் கண்டு பிடிக்கவேணும். நான் Blue Mountains இலை இருந்த காலத்தில ஒரு பெட்டையை யாரும் ஒரு பெடியன் பாத்துக் கொண்டு திரிஞ்சால் - அந்தப் பெட்டை அவன்ரை 'சேர்ச்' மாதிரியாரிட்டைப் போய் - தகப்பன் இருந்தால் தகப்பன் போய் அறிஞ்சு கொள்ளுறது. அப்பிடித்தான் Blue Mountains பெட்டையள் பிழையாய்ப் போய்விழாமல் பாத்துக் கொள்ளுறது.
- ரொம் :- நீங்கள் எப்பிடிப் பிழை விட்டியள்?.

- அமென் :- உன்ரை அப்பற்றை முகம் எல்லாரையும் ஏமாத்திப் போட்டுது. சிரிச்சாப் போதும் உலகமே அவற்றை காலடியிலை. அப்பிடி வடிவான ஆம்பிளை. வடிவான ஆம்பிளையளிலை போய்விழுறதை எந்தப் பெட்டையும் செய்யக்கூடாது. ஓ.கோணர் வடிவான ஆம்பிளை இல்லை என்று நம்புறன்.
- ரொம் :- ஓ..... அப்பிடிப் பெரிய வடிவில்லை.
- அமென் :- ஆகலும் அசிங்கம் இல்லைத்தானே.
- ரொம் :- சீ..... அசிங்கம் எண்டில்லை. ஒரு நடுத்தரம்.
- அமென் :- என்ன எண்டாலும் ஒரு பெட்டைக்குப் புத்தியிருந்தால் ஒரு மனுசன்ரை குணத்தைத்தான் முதல் பாப்பாள்.
- ரொம் :- அதைத்தான் எப்பவும் சொல்லுறனான்.
- அமென் :- நீ எப்ப சொன்னனி?. நீ அதைப்பற்றி யோசிக்கிறதேயில்லை.
- ரொம் :- நீங்கள் ஆகலும் என்னைச் சந்தேகிக்கிறியள்.
- அமென் :- உன்ரை வாயாலை வாற ஒவ்வொரு சொல்லையும் கேக்கச் சந்தேகமாய்த்தான் இருக்கு. பெடியனைப்பற்றிக் கொஞ்சம் சொல்லு பாப்பம். மேலுக்கு வாற நோக்கம் இருக்கோ?.
- ரொம் :- ஓ.. தன்னை முன்னேற்றிக் கொள்ளவேணும் என்று அவனுக்கு நிறைய ஆசையிருக்கு.
- அமென் :- ஏன் அப்பிடிச் சொல்லுறாய்?
- ரொம் :- இராப்பள்ளிக்குப் போறவன்.
- அமென் :- அங்கை என்ன படிக்கிறவன்?.
- ரொம் :- Radio Engineering உம் மேடைப் பேச்சுக்கலையும்.
- அமென் :- ஓ.... பேச்சுக்கலையோ? ஒரு நாளைக்குப் பெரிய ஆளா வாற நோக்கம் போல இருக்கு.
- ரொம் :- அப்பிடிப் போலதான் இருக்கு.
- அமென் :- இப்பதான் எனக்குக் கொஞ்சம் வெளிச்சிருக்கு. ஒரு தாய் தன்ரை மகளைப் பாக்க வாறவனைப்பற்றி அறிஞ்சிருக்க வேண்டிய விஷயங்களிலை சிலது.

ரொம் :- ஒரோயொரு சின்ன விஷயம் அம்மா. நான் அவனுக்கு லோராவைப் பற்றியொண்டும் சொல்லேல்லை. நான் சும்மா கேட்டன் சாப்பாட்டுக்கு வா. எண்டு. அவன் ஓம். எண்டான் அவ்வளவுதான்.

அமென் :- அப்பிடித்தான் இருந்திருக்கும். நீ கொஞ்சம் கதைச்சா உன்ரை வாயிலையிருந்து முத்துக் கொட்டிப் போடுமே. லோரா எவ்வளவு வடிவான அடக்கமான பிள்ளை. எண்டதைக் கண்டவுடனை இங்கைவந்தது எவ்வளவு நல்லது எண்டு நினைப்பான் அவன்.

ரொம் :- அம்மா. நீங்கள் லோராவைப்பற்றி கனக்க எதிர்பார்க்கக் கூடாது.

அமென் :- நீ என்ன சொல்லறாய்?

ரொம் :- அம்மா உங்களுக்குத் தெரியும். லோரா மற்றப் பிள்ளை யளிலும் பாக்க வித்தியாசம் எண்டு.

அமென் :- அது எனக்குத் தெரியும் அதுதான் அவளின்ரை வடிவு.

ரொம் :- அப்பிடியில்லை. வெளி ஆக்களுக்கு அவ சரியான வெக்கறையாத்தான் தெரியும். தனக்கெண்டு ஒரு உலகத்திலை சீவிச்சக் கொண்டிருப்பா? வெளி ஆக்களுக்கு ஒரு 'மாதிரி' ஆள்

அமென் :- ஒரு மாதிரி எண்டு சொல்லாதை.

ரொம் :- உண்மைக்கு முகங்கொடுக்கவேணும். அவ அப்பிடித்தான்.

அமென் :- அவள் என்ன விதத்திலை ஒரு மாதிரி. இருக்கிறாள் எண்டு எனக்குத் தெரியும்.

ரொம் :- சின்னக்கண்ணாடி, மிருகங்களின்ரை உலகத்திலை சீவிக் கிறா. பழைய ரெக்கோட்டுக்களைப் போட்டுக் கொண்டிருக் கிறா. அவ்வளவுதான் அவளின்ரை வாழ்க்கை.

(வெளியே வருகிறார்கள்)

(ரொம் போகிறான்)

அமென் :- லோரா. லோரா.

லோரா :- என்னம்மா?

அமென் :- அந்தப் பாத்திரம் கழுவுறதை விட்டுட்டு. இங்கை முன்னுக்குவா. இந்த நிலாவைப் பாத்து உனக்கு விருப்பமானதைக் கேள்.

லோரா :- நிலாவா?

அமென் :- படத்திலை கீறிவிட்ட மாதிரி சின்ன வடிவான நிலவு. உன்ரை இடது தோளுக்கு மேலாகப் பாத்துக்கொண்டு ஒரு வரம் கேள். கேள். ராசாத்தி.

லோரா :- என்னத்தைக் கேக்கிறதம்மா?

அமென் :- மகிழ்ச்சி, நல்ல எதிர்காலம்.

(திரை)

அங்கம் 02

காட்சி 07

(உள்த்திரை மூடப்பட்டுள்ளது. உட்பக்கம் திரை விலகும் போது இருள். ரொம் படியருகில் படித்தவண்ணம் காட்சியளிக்கிறான்.)

ரொம் :- பின்னை. அடுத்தநாள் பின்னேரம் ஜிம்மை வீட்டுக்கு கூட்டிக்கொண்டு வந்தன். விருந்துக்கு. இவனை எனக்கு பள்ளிக்கூடத்திலேயே லேசாகத் தெரியும். அங்கு அவன் ஒரு ஹீரோ. பளிச்சென்ற தோற்றப்பொலிவைக் கொண்டிருந்த அவன் எப்பொழுதும் ஒளிவிட்டுப் பிரகாசித்துக் கொண்டிருந்தான். ஐரிஷ்காரருக்கேயுரித்தான சில நல்ல குணங்களும் அவனிடமிருந்தன.

வலைப்பந்து விளையாடுவதில் பெரிய நட்சத்திரமவன். விவாதக் குழுவின் தலைவன். மேல் வகுப்பு இசைக்குழுவின் தலைவன். இவை மட்டுமில்லை. வருடாந்த மெல்லிசை நாடகங்களிலும் முன்னணிப் பாடகன். இவன் சாதாரணமாக நடப்பதைக் காணமுடியாது. சதா அதிசுறுசுறுப்பாக இயங்கும் இவனைப் பார்த்தால், புவியின் ஈர்ப்பு சக்திக்கு இவன் ஒரு சவால் போல இருக்கும். இளவயதில் இவ்வளவு வேகத்தில் வருபவன் முப்பது வயதுக்

கிடையில். வெள்ளை மாளிகையில் இருப்பான். என்று யாரும் எதிர் பார்த்ததில் அதிசயமில்லை. ஆனால் படிப்பு முடிந்தவுடனேயே அவனது வேகம் வெகுவாக மந்தமாகியது. பிறகு ஆறு வருஷத்தில் அவன் பார்த்தவேலை. என்னுடையதைவிட ஒன்றும் பிரமாதமாக இல்லை.

சப்பாத்துக் கொம்பனியிலை என்னோடு நட்போடு பழகியவன். இவன் மட்டும் தான். தன்னுடைய முன்னை நாள் சுபீட்சங்களை நினைவு கூர்வதற்கு அவனுக்கு நான் ஒரு ஊடகம். அங்கு வேலை நடைபெறாத வேளைகளில் மறைவாக நான் கவிதை எழுதும் பழக்கத்தையும் அவன் அறிவான். என்னை அவன் 'ஷேக்ஸ்பியர்' என்றான். என்னைக் கேலியாகப் பார்த்த மற்றவர்களைக்கூட இவன் பழகிய விதம். சிறுகச் சிறுக என்னோடு புன்னகைக்க வைத்தது.

லோராவும் ஜிம்மும் ஒருவரை ஒருவர் அறிந்திருந்ததையும், அவனது குரலைப்பற்றி லோரா பரவசமாகப் பேசுவதையும், நான் அறிவேன். ஆனால் ஜிம்முக்கு லோராவை நினைவிருக்கிறதோ என்னவோ. பள்ளி நாட்களில் ஜிம் எவ்வளவு ஆகா ஓகோ என்று இருந்தானோ. அவ்வளவுக்கு லோரா அங்கு இருந்த இடமே தெரியாது. லோராவை அவன் நினைவு வைத்திருந்தாலும் கூட என்னுடைய சகோதரியாக அவனுக்கு நினைவிராது. நான் அவனை விருந்துக்குக் கூப்பிட்டதும். 'டேய் ஷேக்ஸ்பியர் உனக்கும் ஆக்கள் இருக்கினமெண்டு நான் நினைக்கவேயில்லை' என்றான். ஆனால் அவனுக்குத் தெரியாது. எனக்கும் ஒரு குடும்பம் இருக்கு என்கிறதை அவன் விரைவில் அறிந்து கொள்ளப் போறானென்று.....

அமென் :- ஏனடி நடுங்கிறாய்?

லோரா :- அம்மா. நீங்கள் தான் என்னை 'நேவஸ்' ஆக்கிறீயள்.

அமென் :- நான் என்னடி செய்தனான் உனக்கு நடுக்கம் வாறத்துக்கு?.

லோரா :- எல்லாம் நீங்கள் நடத்துற கூத்துத்தான். ஏதோ பெரிய இது போல.....

அமென் :- லோரா. குஞ்சு. உங்களை எனக்கு என்னண்டு விளங்கேல்லை? வீட்டுக்குள்ளை அடைபட்டுக் கிடந்து திருப்தியா வாழலாமா? எப்ப நான் இதுக்கு ஏதாவது ஒழுங்கு செய்யலாம் என்று பாத்தாலும் நீ எதிர்க்கிறாய். இப்ப உன்னை ஒருக்காப்பார். கொஞ்சம் பொறு..... அ.....

லோரா :- அம்மா. நீங்கள் ஏதோ வலை போடுற மாதிரியெல்லோ இருக்கு.

அமென் :- ஓம் - வடிவான பொம்பிளையள் எல்லாம் வலைகள் - அழகான வலைகள் - அப்பிடித்தான் ஆம்பிளையள் எதிர்பாக்கினம். இப்ப. இப்ப இந்தக் கண்ணாடியிலை உன்னை ஒருக்காப்பார். பாத்தியா! அழகுதேவதை போல எல்லோ இருக்கு. இல்லையா? இனிப்பார் நானும் உடுத்தப் போறன். உன்ரை அம்மாவின்றை தோற்றத்தைக் கண்டு ஆச்சரியப்பட்டப் போறாய்.

டிறங்குக்குள்ளை அடியிலை கிண்டி எடுத்தன் ஒரு பழைய உடுப்பு. இதிலை பூ வேலை இருக்கு. ஓ..... இதை வெளியில எடுக்க என்றை இதயம் ஏதோ வெடிக்கிற மாதிரி இருக்கு. அ.... லோரா..... இப்பபார் உன்ரை அம்மாவை..... லோராக்குட்டி ஓடிவந்து என்னைப் பாருங்கோ.....

லோரா :- ஓ..... அம்மா..... எவ்வளவு வடிவாயிருக்கு.

அமென் :- ஓ.. இது இப்படித்தான். இது இப்படித்தான். இதிலை கன பூ இருக்கிறது பழுதாப்போச்சு. அவிட்டுப் போட்டன். இந்த உடுப்போடைதான் அப்ப நான் டான்ஸ் ஆடுவன். ரெண்டுதரம் பரிசு கிடைச்சிருக்கு எனக்கு அப்ப. கவர்ணருக்கு நடந்த விருந்திலையும் இதைத்தான் போட்டிருந்தனான். எப்பிடி நடன அரங்கிலை வந்தன் தெரியுமோ. நீ பாத்திருக்கவேணும் உன்ரை அம்மாவை!. நீ பாத்திருக்கவேணும்.

ஒவ்வொரு ஞாயிற்றுக்கிழமையும் எங்கட வீட்டுக்கு வார விருந்தாளியள் எத்தினை. இதைப் போட்டுக் கொண்டு

தான் நிப்பன். ஓம்.... இதைத்தான் உன்ரை அப்பாவையும் சந்திச்ச அண்டைக்கும் போட்டிருந்தனான். அப்ப எனக்கு மலேரியாக் காய்ச்சலும் கூட. கிழக்கு ரெனிசியிலிருந்து டெல்ராக்கு வந்ததிலை சுவாத்தியமும் சரியான வித்தி யாசம். நோயை எதிர்க்கிற சக்தி குறைஞ்சது. எப்பவும் உடம்பிலை லேசாச் சூடு இருக்கும். ஆபத்தான அளவுக்கு ஒண்டுமில்லை. ஆனால் தலையிடியும், மயக்கமும்.. அமைதியே இல்லை.. ஓ... எவ்வளவு இனிமை. விருந்துக்கு அழைப்புகளோ குவிந்து கொண்டிருக்கும். டெல்ரா நகரமெல்லாம் விருந்துக் கூட்டம்தான். 'படுக்கையிலை இரு உனக்குக் காய்ச்சல்' இது அம்மாவின்ரை கூச்சல். நான் கேட்டால் தானே. Quinine மருந்தை எடுத்தன். ஆனா போறன். போறன். போறன். டான்ஸ் - மருந்து - டான்ஸ். இப்பிடி

ஆட்டங்கள் - பிக்னிக் ஆ..... எவ்வளவு இன்பம்.....அப்ப அந்த ஊர். எவ்வளவு வடிவா இருந்தது. எங்க பார்த்தாலும் புஷ்ப மாரிகள், வெள்ளைக்காடு 'நீ கொண்டுவாற Jonquil பூக்களை வைக்க இடமில்லையடி' என்டாள் அம்மா. எண்டாலும் நான் கொண்டு வந்து குவிச்சன். எப்ப பார்த்தாலும், எங்கை பார்த்தாலும் 'அங்கை Jonquil எண்டு வழியிலை நிண்டுடுவன். ஆரும் பெடியள் பிடுங்கித் தருவாங்கள். ஊரெல்லாம் இதே கதையாய்ப் போச்சு. ஓ..... அமென்டாவும், Jonquil லும் எண்டு ஒரே பகிடி. வைக்கிறத்துக்குக் கூட இடம் வராது எல்லாப் பாத்திரத்துக் குள்ளேயும் வைப்பன். பிறகும் இடமில்லையோ நானே கையிலை வைச்சக் கொள்ளுவன்.

மலேரியாக் காய்ச்சல் - Jonquil பூக்கள் - பிறகு உன்ரை அப்பா. (வெளியில் போய்ப் பார்க்கிறாள்) மழை தொடங் கிறத்துக்கு முந்தி வந்திடுவினம்.

ரொம்மிட்டை இண்டைக்குக் கொஞ்சம் காசு கூடக்குடுத்து விட்டனான். ஓ.கோணரையும் கூட்டிக்கொண்டு டக்சி எண்டாலும் பிடிச்சுக்கொண்டு வரட்டுமெண்டு.

லோரா :- அம்மா?.

அமென் :- என்ன? என்ன விஷயம் இப்ப?

லோரா :- இப்ப என்ன பேர் சொன்னீங்கள் அம்மா?.

அமென் :- ஓ.கோணர். ஏன்?.

லோரா :- முதற் பேர் என்ன?.

அமென் :- அ.. நினைவில்லை. ம்.....ஓ..... அது ஜிம்.

லோரா :- ஓ. அம்மா. ஜிம் ஓ.கோணரா?

அமென் :- ஓம் அதுதான். ஜிம் தான். எனக்குத் தெரிஞ்ச ஜிம். எல்லாரும் நல்ல பெடியள்தான்.

லோரா :- அம்மா! அவர் ஜிம் ஓ.கோணர் எண்டு நிச்சயமாய்த் தெரியுமா?.

அமென் :- ஓம் ஏன்?.

லோரா :- பள்ளிக்கூடத்திலேயே ரொம்முக்குத் தெரிஞ்ச அந்த ஜிம்மா?

அமென் :- அவன் அதைப்பற்றி ஒண்டும் சொல்லேல்லை. சப்பாத்துக் கொம்பனியிலை எண்டு சொன்னவன் எண்டுதான் நினைக்கிறன்.

லோரா :- எங்களுக்கு ஒரு ஜிம் ஓ.கோணரைப் பள்ளிக்கூடத்திலேயே தெரியும். (கஸ்ரப்பட்டு) ரொம் கூட்டிக்கொண்டு வாற ஆள் அவர்தான் எண்டால்..... என்னை மன்னிச்சக் கொள்ளுங்கோ. அம்மா..... நான் மேசைக்குச் சாப்பிட வரமாட்டன்.

அமென் :- என்னடி விசர்க்கதை கதைக்கிறாய்?.

லோரா :- நீங்கள் ஒரு நாள் கேட்டியள். யாரையும் நீ விரும்பி யிருக்கிறியா? எண்டு. ஒரு boy யின்ரை படம் காட்டின்னான் நினைவிருக்கா அம்மா?

அமென் :- பள்ளிக்கூடத்து மகசீனிலை காட்டினனி. ஓ அதைச் சொல்லுறியா?.

- லோரா :- ஓம் அந்த boy தான்.
- அமென் :- லோரா. லோரா நீ அவனை விரும்பினனியா?
- லோரா :- எனக்குத் தெரியாது அம்மா. வாறது அவர் எண்டால் என்னாலை மேசைக்கு வர ஏலாது.
- அமென் :- அது அவனா இருக்காது. இருக்கவே இருக்காது. ஆனால் வாறது அவனோ யாரோ. நீ. சாப்பாட்டு மேசைக்கு வாறாய்.
- லோரா :- இல்லையம்மா. ஏலாது.
- அமென் :- உன்ரை விசர்த்தனத்துக்கு நான் விடமாட்டன். லோரா. உன்னோடையும், தம்பியோடையும் நான் பட்ட பாடு போதும்..... சரி நீ சும்மா வந்து..... அவையள் வரும்வரை உன்னைச் சரிப்படுத்து. ரொம் திறப்பையும் விட்டுட்டுப் போட்டான். நீதான் அவை வரேக்கை கதவைத் திறந்து விடவேணும்.
- லோரா :- இல்லையம்மா. நீங்கள் திறவுங்கோம்மா.
- அமென் :- நான் குசினிக்குள்ளை வேலையாயிருப்பன். கன வேலையிருக்கு.
- லோரா :- ஓ. அம்மா தயவுசெய்து அம்மா என்னைச் செய்யச் சொல்லாதேங்கோ. நீங்கள் திறவுங்கோ அம்மா. பிளீஸ்....
- அமென் :- லோராக்குஞ்சு. நல்லபிள்ளையா இருக்கோணும். இடென்ன இது fuss ஆ.. ஒரே ஒரு ஆள் தானே? ஒரே யொரு ஆளுக்கு ஏன் இவ்வளவு.....
(ஜிம், ரொம் வருகிறார்கள். மணி அடிக்கிறது.)
- அமென் :- லோரா. அச்சாப்பிள்ளை. கதவு....
- ஜிம் :- மழைக்கு முந்தி வந்திட்டம்....
- ரொம் :- உம்..... (மணியடிக்கிறான்)
- அமென் :- லோரா. அது ரொம்மும், மிஸ்ரர் ஓ.கோணரும் தான். அவையை உள்ளுக்குள்ளை கூட்டிக்கொண்டு வாங்கோ மகள்.

- லோரா :- அம்மா - நீங்கள் போங்கோ. அம்மா.
- அமென் :- என்ன நடந்தது. உனக்கு இப்ப விசரி.
- லோரா :- அம்மா தயவு செய்து நீங்கள் திறவுங்கோ. பளீஸ்.
- அமென் :- ம்..... நான் சொல்லிப்போட்டன். இது விளையாட்டு இல்லை. சீச்சீ. இந்த நேரத்திலையா உனக்குப் புத்திமாறிப் போகவேணும்.
- லோரா :- பிளீஸ், பளீஸ், பளீஸ். அம்மா நீங்கள் போங்கோ.
- அமென் :- நீதான் போகவேணும் எண்டபடியால் நான்போக ஏலாது.
- லோரா :- நான் போகமாட்டன்.
- அமென் :- ஏனடி.
- லோரா :- எனக்குச் சுகமில்லை.
- அமென் :- விசரா உனக்கு. உன்னைப்பாக்க எனக்குப் பத்திக்கொண்டு வருது. ஏன்தான் நீயும், உன்ரை தம்பியும் மற்றப் பிள்ளைகளைப் போல இருக்கமாட்டன்றியளோ? சீச்சீ..... (மணி மீண்டும் ஒலிக்கிறது)
- எந்த நேரமும் கனவு கண்டுகொண்டு..... நல்ல சோக்கான கதைதான் இதுவும். ஒரு நல்ல காரணம்சொல்லு பாப்பம்? வாறன். வாறன் ஒரு நிமிஷம்.
- ஏன் உனக்கு கதவைத்திறக்கப் பயமாயிருக்கெண்டு. போடி. இப்ப போய்த்திற.
- லோரா :- ஓ.....
- அமென் :- லோரா விங்பீல்ட், உம். நேராய்ப் போய்க் கதவைத் திறக்கலாம்.
- லோரா :- சரி அம்மா..... (கதவைத்திறக்கிறாள்..... அவர்கள் நுழைகிறார்கள்)
- ரொம் :- லோரா இதுதான் என்றை பிரண்ட் ஜிம். இதுதான் என்றை அக்கா லோரா.

- ஜிம் :- அட. எனக்குத் தெரியாது. ஷேக்ஸ்பியருக்கு ஒரு அக்கா இருக்குதெண்டு..... ம்.....
- லோரா :- How do you do?
- ஜிம் :- ஓகே. உங்கட கை குளிராயிருக்கு.
- லோரா :- ஓம். நான் அதைப் போட்டுக் கொண்டிருந்தன்.
- ஜிம் :- கிளாசிக்கல் மியூசிக் போட்டுக் கேட்டீங்கள் போல இருக்கு. சாதியான பொப் மியூசிக் போட்டிருக்கலாமே.
- லோரா :- ஓ..... அது இன்னும் முடியேல்லை. (லோரா வீட்டுக்குள் செல்கிறாள்)
- ஜிம் :- ஏன்? என்ன நடந்தது.
- ரொம் :- ஓ, லோராவுக்கோ?. அவ சரியான வெக்கறை.
- ஜிம் :- வெக்கறையா? இந்தக் காலத்திலை வெக்கப்படுற பொம்பளையைக் காணலாது. அட. எனக்கு இவ்வளவு நாளும் தெரியாது. உனக்கு இப்பிடி ஒரு அக்கா இருக்கிறா எண்டு.
- ரொம் :- இப்ப தெரிஞ்சுட்டுத்தானே..... ம்..... பேப்பர் வாசிக் கேல்லையோ?. எந்தப்பக்கம் வேணும் ஸ்போட்ஸ்தானே.
- ஜிம் :- அட்டே..... உம்.... நீ எங்கை போறாய்?.
- ரொம் :- சும்மா வெளியிலை ஒருக்கா.
- ஜிம் :- ஷேக்ஸ்பியர். உனக்கு கொஞ்சம் நல்ல விஷயங்கள் சொல்லவேணும்.
- ரொம் :- என்ன அது?.
- ஜிம் :- நான் ஒரு Course ஒண்டு எடுக்கிறன்.
- ரொம் :- உம்.
- ஜிம் :- பேச்சுக் கலையைப்பற்றி ரொம் நீயும், நானும் தானே. அங்க வேலை செய்யிற மற்றவங்களைப் போல இல்லை.
- ரொம் :- தாங்ஸ். அது ஒரு நல்ல விஷயம். ஆனா பேச்சுக்கலைக்கும், இதுக்கும் என்ன சம்பந்தம்.

- ஜிம் :- இது உன்னை. நிர்வாகத்துக்கு பொறுப்பான வேலைக்கு உன்னைத் தகுதியுடையவனாக்கும்.
- ரொம் :- ஓகோ.....
- ஜிம் :- நான் சொல்லுறன். எனக்கு இதாலை நல்ல நன்மைகள் வந்திருக்கு.
- ரொம் :- என்ன மாதிரி?
- ஜிம் :- எல்லாவிதமாயும். டேய்! உனக்கும், எனக்கும். அங்கை மேசையிலை இருந்து கொண்டு நிர்வாகம் செய்யிறாங்களே. அவங்களுக்கும் என்ன வித்தியாசம்? மூளையா? இல்லை திறமையா? இல்லை பின்னை என்ன?. ஒரே ஒரு சின்ன விஷயம்தான்.
- ரொம் :- அது என்ன? சின்ன விஷயம்?.
- ஜிம் :- முதல். அது நல்ல நடைஉடை பாவனையள். எந்தச் சமுதாயப் படியிலையும் உன்ரை சொந்தக்காலிலை. நிண்டு எவனையும் சமாளிக்கத்தெரியவேணும்.
- அமென் :- ரொம்.
- ரொம் :- என்னம்மா?.
- அமென் :- நீயும், ஓ.கோணரும் தானா?
- ரொம் :- ஓம். அம்மா.
- அமென் :- நல்லது. சந்தோஷமாக இருந்து கதையுங்கோ.
- ரொம் :- சரி அம்மா.
- அமென் :- கைகளுவப் போறாரோ எண்டு கேள். மிஸ்ரர் ஓ..... கோணரிட்டை?.
- ஜிம் :- ஓம் பரவாயில்லை. நான் அங்கேயே கழுவிப்போட்டன். ரொம்.....
- ரொம் :- என்ன?.
- ஜிம் :- மிஸ்ரர் மண்டோசா உன்னைப்பற்றிக் கதைச்சார்.

- ரொம் :- நல்லாவோ அல்லது.....
- ஜிம் :- நீ என்னண்டு நினைக்கிறாய்?
- ரொம் :- என்னவோ?.
- ஜிம் :- நீ இப்பிடித் தூங்கிக் கொண்டிருந்தால் உன்ரை வேலை போடும்.
- ரொம் :- நான் இப்பதான் விழிக்கத் தொடங்கியிருக்கிறன்.
- ஜிம் :- அப்பிடி ஒரு அடையாளத்தையும் காணேல்லை.
- ரொம் :- அது எனக்குள்ளை இருக்கு. நான் திட்டம் போடுறன் ஒரு மாற்றத்துக்கு. என்றை வருங்காலத் திட்டத்திலை. இந்தச் சப்பாத்துக் கொம்பனியோ. மிஸ்ரர் மண்டோசாவோ அல்லது மேடைப் பேச்சுக்கலையோ இல்லை.
- ஜிம் :- என்னடா பெரிசா அளக்கிறாய்.
- ரொம் :- எனக்கு இப்ப ஒரு படங்கள் பாத்து அலுத்துப்போச்சு.
- ஜிம் :- படங்களோ?.
- ரொம் :- ஓம்..... படங்கள், கேவலம். சனங்களைப்பார்..... இந்தப் பகட்டான சனமெல்லாம் - சாதனைகளை - வீரசாகசங்களை தேடி ஒருறாங்கள். அள்ளி அள்ளி திணிக்கிறாங்கள். எல்லாத்தையும் அப்படியே விழுங்குறாங்கள். சீ. என்ன நடக்குது தெரியுமோ?. தாங்கள் move பன்றதை விட்டுட்டு movies க்கு போறாங்கள். படத்திலை வாற நடிகர்கள் எல்லாரும் இங்கை இருக்கிற எல்லாருக்குமாய்ச் சேத்து வீரசாகசங்கள் செய்யிறாங்கள். சனங்கள் என்னடா எண்டால் வெறு: இரட்டிலை இருந்து கொண்டு அவங்கடை கூத்துக்களைப் பாக்குதுகள். இது எப்பவரைக்கும்?. நாட்டிலை உண்மையா ஒரு போர் முழக்கம் வாற வரைக்கும்தான். அப்பதான் சனங்களுக்கு ஒரு கிளர்ச்சி. ஒரு பரபரப்பு வரும். இந்த நடிகர்களுக்கு மாத்திரம் என்ன குத்தகையா?. சனங்களுக்கும் வேணும். அப்பதான் இருட்டறையிலை இருந்து வெளிக்கிட்டு தாங்களும் துணிச்சலான வேலைகளிலை ஈடுபடுவார்கள்.

ஓ..... எங்களுக்கும் காலம் வரும். காலம் வந்தால் வாழ்வு வரும். ம்.... இப்பதான் எங்கட முறை. போவம் - தென்கடலுக்குப் போவம் இந்த இடத்தைவிட்டு தூரத்திற்கு வெகுதூரத்திற்கு போய் வேட்டையாடுவம்.

ஆனா அதுவரைக்கும் காத்திருக்கிற பொறுமை எனக் கில்லை. காத்திருக்க நான் விரும்பவில்லை. ஓம்..... எனக்கு movies பாத்து அலுத்துப் போச்சுநான் இனி உண்மையா move பண்ணப்போறன்.

ஜிம் :- move பண்ணப் போறியா?

ரொம் :- ஓம்

ஜிம் :- எப்ப?

ரொம் :- வலு கெதியா.

ஜிம் :- எங்கை? எங்கை?

ரொம் :- என்றை மனம் கொதிக்கத் தொடங்கியிருக்கு. எனக்குத் தெரியும் என்னைப்பாக்க கனவு காண்பவனைப் போல இருக்குதெண்டு. ஆனா உள்ளுக்கை கொதிச்சுக் கொண்டு தான் இருக்கிறன். ஒவ்வொரு முறையும் நான் சப்பாத்தை எடுக்கேக்கை நடுங்குது எனக்கு. எவ்வளவுசின்னஞ்சிறிய வாழ்க்கைக்குள்ளை நான் என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறன். இதை நீ எப்பிடி எடுத்தாலும், சப்பாத்து ஒரு தன்ரை காலுக்கே ஒழிய சப்பாத்தே வாழ்க்கையில்லை. (ஒரு துண்டு காகிதத்தை எடுத்து) பார்.

ஜிம் :- என்ன இது?

ரொம் :- நான் இதில ஒரு மெம்பர்.

ஜிம் :- (வாசிக்கிறான்) The Union of Marchant Seamen.

ரொம் :- வீட்டு லைற் பில்லைக் கட்டாமல் இந்த மாதத்து சந்தாவைக் கட்டிட்டன்.

ஜிம் :- லைற்றை நிப்பாட்டிடுவாங்கள். அப்ப கவலைப்படுவாய்.

ரொம் :- அப்ப நான் இருக்கமாட்டன்.

- ஜிம் :- ஆனா உன்ரை அம்மா?
- ரொம் :- நான் என்ரை அப்பரைப் போல. அந்த எழியவன்ரை மகன்தானே. நானும் அப்பிடித்தான் பார். என்ன மாதிரி இளிக்கிறார். பதினாறு வருஷமா அவரை நான் கண்ணாடையும் காணேல்லை.
- ஜிம் :- அதுசரி உன்ரை அம்மா இதுக்கு என்ன சொல்லுறா?
- ரொம் :- உஷ். அம்மா வாறா. என்ரை இந்த திட்டம் ஒண்டும் அம்மாவுக்குத் தெரியாது.
- அமென் :- எங்கை இருக்கிறியள்?
- ரொம் :- இங்கை அம்மா வெளியிலை.

(அவளுடைய தோற்றம் இருவரையும் அதிசயிக்க வைக்கிறது)

- அமென் :- அச்சா. அச்சா. அச்சா. அப்ப இதுதான். மிஸ்ரர் ஓ.கோணர். அ.அறிமுகம் ஒண்டும் தேவையில்லை. (ரொம் விலகிப் போகிறான்) நான் உங்களைப்பற்றி என்ரை மகன் மூலம் நிறையக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறன். எந்த நேரமும் புழுக்கிக் கொண்டிருப்பான். நான் கடைசியாய்ச் சொன்னன். 'டேய் ரொம். ஒரு நாளைக்குச் சாப்பாட்டுக்குக் கூட்டிக்கொண்டு வாவன்' எண்டு. ஏன் இவன் இப்பிடித் தள்ளிப்போய் நிற்கிறானோ தெரியேல்லை. இது எங்கடை பழக்க வழக்கமில்லை.

இருங்கோவன்..... ம்..... இருப்பம்.. இல்லாட்டி..... நல்ல காத்துப்படுது. இங்கேயே நிப்பம் ரொம்.. அந்தக்கதவைத் திறந்துவிடுங்கோ. (இருக்கிறார்கள் ஜிம் - அமென்டா) கொஞ்ச நேரத்துக்கு முந்தி நல்ல குளிர்மையான காத்து வந்திது. இப்ப எங்கை போட்டுது. ம்.... இருந்தாப்போல ஒரோ வெக்கை. இன்னும் கோடை தொடங்கேல்லை. கோடை வந்தாத் துலைஞ்சம்.....பொசுங்க வேண்டியது தான்.

நாங்கள் இப்ப லைற் ஆன சாப்பாடுதான் சாப்பிடப் போறம். அப்பிடியானதுதான் இப்ப நல்லது. அதேபோல

உடுப்புகளும் 'லைற்' ஆக இருக்கிறது தான் நல்லது. மெல்லிய உடுப்புகள் - மென்மையான சாப்பாடுகள் - சூட்டுக்காலத்திற்கு நல்லது. குளிர் நாட்களிலை பாருங்கோ. எங்கட இரத்தம் இறுகிப்போய் - நாங்கள் நாங்களா சரியாய் இயங்குறத்துக்கு நேரம் பிடிக்குது..... பருவகாலங்கள் மாறேக்குள்ளை தேகத்தயும் மாற்றிக் கொள்ளுது கஸ்ரம்தான்.

இந்த வருஷம் பாருங்கோ. கெதியாக் கோடை வந்திட்டிது. நான் ஆயத்தப்படுத்தக்கூட இல்லை. அதுக்கிடையிலை - பாத்தால் - கோடை கடவுளே. நான் ஓடிப்போய் பழைய டிறங்குக்குள்ளை இருந்து இந்த மெல்லிய உடுப்பை எடுத்தன். சரியான பழசு. கிட்டத்தட்ட ஒரு சரித்திரகாலச் சின்னம். ஆனா உடுத்துறத்துக்கு நல்ல இதமாயிருக்கு. நல்ல சோக்கா இருக்கு.

ரொம் :- அம்மா

அமென் :- என்னடா கண்ணா?

ரொம் :- சாப்பாடு என்னமாதிரி?

அமென் :- அச்சாப்பிள்ளை. நீ போய் அக்காவைக் கேள். எல்லாம் ரெடியா எண்டு. அவதான் இண்டைக்கு எல்லாத்துக்கும் பொறுப்பு. 'பசியோடை பெடியள் நிக்கிறம்' எண்டு சொல்லு அவட்டை. லோராவைச் சந்திச்சியளா?

ஜிம் :- அவ....

அமென் :- தான் உங்களை கதவு திறந்து உள்ளூக்கை விட்டவ.

ஜிம் :- ஓம்.

அமென் :- அவ நல்ல வடிவு.

ஜிம் :- ஓம்.

அமென் :- இப்பிடி லோராவைப் போல வடிவா இருக்கிறவை. வீட்டு வேலையள் செய்யிறது அருமை. ஆனா லோரா. கடவுளுக்குத்தான் நன்றி சொல்லவேணும்..... வடிவு மாத்திரமில்லைப் பாருங்கோ. வீட்டு வேலையும் நல்லாச்

செய்வா. நான் எண்டால் அந்த மாதிரியே இல்லை. நேர்மாறு. ஒரு வேலையும் தெரியாது. அப்ப எங்களுக்கு நிறைய சேவன்ஸ்தான். அதெல்லாம் போச்சு. போச்சு. போச்சு. அப்ப வாழ்ந்த அந்த வாழ்க்கை முடிஞ்சே போச்சு. நான் இப்படியான வாழ்க்கைக்கு என்னைத் தயாராக்கிக் கொள்ளக்கூட இல்லை. என்னைப் பெண் பார்க்க வந்த எல்லாரும் பெரிய தோட்ட முதலாளிகள்.

அவையிலை ஒருத்தரை நான் முடிச்சு. பெரிய நிலபுலத் தோட, பலவேலைக்காரரோட, குடும்பத்தோட வாழ்வன் எண்டு நினைச்சன். ஆனா நான் அப்பிடி பெரிய தோட்டக்காரரையும் கட்டேல்லை. சும்மா ரெலிபோன் கொம்பனியிலை வேலை பாத்ற ஒருத்தரைத்தான் கட்டினான். அந்தப் பகட்டு மனுசன் - அங்கை சுவரிலை அவர்தான் அந்த ரெலிபோன் கம்பனி ஆள். அவருக்கு நீண்டதூரப் பிரயாணத்திலை ஒரு காதல். இப்ப அவர் எங்கை கத்துறாரோ? அதுகூட எனக்குத் தெரியாது.

நான் என்றை சோகக் கதையளைக் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறேன். உங்களைப்பற்றிச் சொல்லுங்கோ. உங்களுக்கு அப்பிடி ஒண்டும் இராது என்ன?..... ரொம்.

ரொம் :- அம்மா..... கூப்பிட்டிங்களோ?

அமென் :- சாப்பாடு எல்லாம் ரெடியா?

ரொம் :- ஓ.... சாப்பாடெல்லாம் மேசையிலை இருக்கு.

அமென் :- எங்கை பாப்பம்..... அச்சா..... ஆனால் எங்கை உன்னை அக்கா?.

ரொம் :- அம்மா. அவவுக்கு சாடையா சுகமில்லையாம். தான் மேசைக்குச் சாப்பிட வரேல்லையாம்.

அமென் :- என்னது விசர்?. லோரா..... லோரா

லோரா :- அம்மா.

அமென் :- வாங்கோ. மிஸ்ரர் ஓ.கோணர்.

ஜிம் :- தங்க யூ மேடம்.

அமென் :- லோரா நீங்கள் வரும்வரையும் நாங்கள் செபம் சொல்ல மாட்டம். எங்களைக் காத்திருக்க வைக்கக்கூடாது. நல்ல பிள்ளை. வாங்கோடா. நீங்கள் வரும்வரையும் நாங்கள் நிப்பம்.

லோரா :- அம்மா..... (மெதுவாக வந்து மயக்கமுறுகிற மாதிரி விழுக்கிறாள். ரொம் பிடித்துக் கொள்கிறான்)

அமென் :- ஓ..... என்றை லோரா..... ஐயோ..... உங்களுக்குச் சுக மில்லை. சோபாவிலையிருந்து ரெஸ்ட் எடுங்கோ. (ஜிம்மைப் பார்த்து) இண்டைக்கு முழுக்க அடுப்புக்குப் பக்கத்திலை நிண்டதுதானே அதுதான் பிள்ளைக்கு அதோடை இண்டைக்கு வெறும் புழுக்கமாகவும் இருக்கு. ஆனால் - (ரொம் வருகிறான்)

அமென் :- இப்ப எப்பிடி லோராவுக்கு?.

ரொம் :- இப்ப எல்லாம் சரி ?? பெற்றர் (better)

அமென் :- அம்மாடி. மழை. நல்ல குளிர்மையான மழை வந்திருக்கு நாங்கள் தொடங்குவம். ரொம் நீ ஒரு செபம் செல்லு.

ரொம் :- என்ன?

அமென் :- நாங்கள் பொதுவாகச் சாப்பிடுறத்துக்கு முன்னம் சொல்லுவம். இல்லையா? அதுதான்.

ரொம் :- ஓ..... "For these and all my mercies –
God's Holy Name be praised"

(ஒளி மங்குகிறது)

காட்சி 08

(சாப்பாடு முடிந்து அரைமணி நேரம். லோரா சோபாவில். மழைச் சத்தம். மங்கலான இளஞ்சிவப்பு ஒளி. பின் இருட்டு)

ஜிம் :- ஹேய். மிஸ்ரர் லைற் பல்ப்.

அமென் :- லைற் நூந்த நேரம் மோசஸ் எங்கே?. அ. உங்களுக்குத் தெரியுமா?. மிஸ்ரர் ஓ.கோணர்.

ஜிம் :- இல்லையம்மா எங்கை?.

அமென் :- இருட்டிலைதான். (சிரிப்பு)

எல்லாரும் அப்பிடியே இருங்கோ நான் மெழுகுதிரியைக் கொழுத்துறன். அ. மேசையிலை கிடக்கு. நல்லாப்போச்சு. நெருப்புப் பெட்டி எங்கை?..... உங்களிலை ஆரிட்டை இருக்கு.....

ஜிம் :- அ..... இங்கை

அமென் :- நான் நினைக்கிறன் 'பியூஸ்' போட்டுதெண்டு. உங்களுக்கு பியூஸ் போடத்தெரியுமா? ஓ.கோணர். எனக்கு ஒண்டும் தெரியாது. ரொம்முக்கு இதைப்பற்றி ஒண்டும் தெரிஞ் சிருக்காது.

ஓ!. கவனம்..... ஒண்டோடையும் அடிப்பட்டுப் போகாதையுங்கோ. எங்கடை விருந்தாளிக்கு ஏதும் நடந்திட்டால் பிறகு.....

ஜிம் :- ஹா..... ஹா..... எங்கை 'பியூஸ்' இருக்கு?

அமென் :- அங்கை சரியா அந்த ஸ்டப்புக்குப் பக்கத்திலை தெரியுதா? எங்கை பாப்பம்.

அமென் :- மின்சாரம் ஒரு விந்தையானது இல்லையா?. பெஞ்சமின் பிராங்கிளின் தானே பட்டத்திலை திறப்பைக் கட்டி விட்டவர். நாங்கள் அற்புதமான பிரபஞ்சத்திலைதான் இருக்கிறம் இல்லையா?. சில பேர் சொல்லினம் 'சயன்ஸ்' எல்லாத்தையும் தெளிவுபடுத்துது எண்டு. என்னைக் கேட்டால் இது எல்லாத்தையும் குழப்புது எண்டுதான் சொல்லுவன். கண்டுபிடிச்சிட்டியளா?.

ஜிம் :- இல்லையம்மா. எல்லா பியூஸும் சரிபோல கிடக்கு..

அமென் :- ரொம்.

ரொம் :- என்னம்மா?

அமென் :- கொஞ்ச நாளைக்கு முந்தித்தான் அந்த லைற்பில். நோட்டீசம் வந்திட்டுது.

- ரொம் :- ஓ.....
- அமென் :- அதைக் கட்டினியா?
- ரொம் :- நான்..... உண்மையா.....
- அமென் :- இல்லை. எனக்குத்தெரியும்.
- ஜிம் :- ஷேக்ஸ்பியர் லைற்பில்லை ஒரு கவிதை எழுதியிருப்பார்.
- அமென் :- இவனை நான் நம்பினேன். இந்த உலகத்திலை கவலை யீனத்துக்கு என்ன விலையப்பா.
- ஜிம் :- சில வேளை அந்தக் கவிதைக்கு 10 டொலர் பரிசு கிடைக்கலாம்.
- அமென் :- இனி மிச்ச இரவையும் இருட்டிலைதான் கழிக்க வேணும். 19 ஆம் நூற்றாண்டிலை எடிசன் “Mazda” விளக்கைக் கண்டுபிடிக்கிறத்துக்கு முந்தி இருந்த மாதிரி.
- ஜிம் :- எனக்கு இருட்டிலை மெழுகுதிரி ஒளிதான் விருப்பம்.
- அமென் :- அதிலையிருந்து தெரியுது. நீங்கள் ஒரு கற்பனை ரசனை உள்ள ஆள் எண்டு. ஆனா அதுக்காக ரொம்மை மன்னிக் கேலாது. நல்லம் விளக்கு நூர்ரத்துக்கு இடையிலை சாப்பாட்டை முடிச்சிட்டம். இந்த மாதிரி இருளுக்குள்ளை அமிழ்றத்துக்கு முந்தி டின்னரையாவது முடிக்க விட்டிட் டினம். அவ்வளவிலை சந்தோசம் தான்.
- ஜிம் :- ஹா..... ஹா.....
- அமென் :- ரொம் நீ செய்த குற்றத்திற்குத் தண்டணையா. இந்த டிஷ் எல்லாதையும் கழுவு.
- ஜிம் :- நானும் சேர்ந்து செய்யிறன்.
- அமென் :- சீ..... சீ..... நீங்கள் வேணாம்.
- ஜிம் :- நானும் ஏதாவது செய்யத்தானே வேணும்.
- அமென் :- நீங்கள் இனியும் என்ன செய்யவேணும்? நீங்கள்..... உண்மையாச் சொல்லுறன் உங்களைப் போல ஒருத்தரும்

- ஒருத்தரும் - எனக்கு நீண்ட காலமாக இவ்வளவு காலமாக இவ்வளவு சந்தோசத்தைத் தரேல்லை.

ஜிம் :- ஓ.

அமென் :- நான் சும்மா கதைக்குச் சொல்லேல்லை. சத்தியமாய்ச் சொல்லுறன். ஓ. நான் சும்மா கதைக்குச் சொல்லேல்லை. தங்கச்சிதான் தனிய இருக்கிறா. நீங்கள் போய் அவவோடை கதைச்சுக் கொண்டிருக்கலாம். அப்பிடியெண்டால்..... நான் உங்களுக்கு ஒரு நல்ல கண்டாலாபிறம் தாறன். இந்த ஸ்டாண்ட் Heavenly Rest Church இலை இருந்தது. Church எரியேக்கை உருவம் மாறிப்போச்சு. ஒருமுறை Church-இலை இடி விழுந்ததாம். அங்கிலிக்கன் காரர் சேர்ச்சிலை லொத்தர் வைச்சுக் காசு சேத்ததாலைதான் இது நடந்த தெண்டு. இரட்சிப்புக் கூட்டத்திலை சொல்லிச்சினமாம்.

ஜிம் :- ஹா..... ஹா.....

அமென் :- கொஞ்சம் drink உம் தாறன். கொண்டு போங்கோ. இந்த லோராவையும் கொஞ்சம் வெருட்டிக் குடிக்கப் பண்ணுங்கோ பாப்பம். ரெண்டையும் கொண்டு போவிங்களோ?

ஜிம் :- நிச்சயமா. நான் ஒரு Superman.

அமென் :- சரி..... அப்ப போங்கோ.....அ (அவன் முன்னுக்குப் போகிறாள்) ரொம் கெதியிலை டிஷ்ஷைக்கமுவு வெளிக் கிடலாம்.

ஜிம் :- ஹல்லோ லோரா.

லோரா :- ஹல்லோ (குரலைச் சரிப்படுத்துகிறாள்)

ஜிம் :- இப்ப எப்பிடி இருக்கு. சுகமா?

லோரா :- ஓ.....

ஜிம் :- குடியுங்கோ..... ஆனா கூடக்குடிச்சிடாதையுங்கோ. அ..... (சிரிக்கிறான். லோரா வெட்கத்துடன் கிளாஸைத் தூக்குகிறாள்)

- ஜிம் :- எங்கை இந்த மெழுகுதிரியை வைப்பம் ?
- லோரா :- ஒ..... ஒ..... எங்கையெண்டாலும்.....
- ஜிம் :- இங்கை நிலத்தை வைச்சா எப்பிடி ஏதும் ஆட்சேபனை ?
- லோரா :- இல்லை.
- ஜிம் :- கீழே மெழுகுதிரி ஊத்திடாமல். ஒரு பேப்பர் வைக்கிறன்.
..... அ..... நான் நிலத்திலை இருக்கப்போறன்அ.....
இருக்கலாமோ ?
- லோரா :- ஒ.....
- ஜிம் :- அந்தத் தலையணையைத் தாங்கோ.
- லோரா :- அ..... என்ன ?
- ஜிம் :- ஒரு தலையணை.
- லோரா :- ஒ..... (கொடுக்கிறாள்)
- ஜிம் :- உங்களுக்கு நிலத்திலை இருக்கிறது பிடிக்காதோ ?
- லோரா :- ஒ.....
- ஜிம் :- அப்ப பிறகென்ன இருக்க வேண்டியது தானே ?
- லோரா :- ஒ..... இருக்கிறன்.
- ஜிம் :- தலையணை ஒன்றைத் தாங்கோ. (இருக்கிறாள்) அவ்வளவு
தூரத்திலை இருக்கிறீங்கள்?. எப்பிடி உங்களைத் தெரியும் ?
- லோரா :- எனக்கு உங்களைத் தெரியுது.
- ஜிம் :- அதுசரி. ஆனா அது நியாயமில்லை..... அ..... (அவள்
கிட்டவிருக்கிறாள்) Good இப்ப நல்லாத் தெரியுது.
உங்களுக்கு நல்ல செளகரியமாய் இருக்கா?.
- லோரா :- ஒம்.
- ஜிம் :- எனக்கும் நல்ல செளகரியந்தான். கொஞ்சம் சலிங்கம்
தரட்டா?.
- லோரா :- இல்லை வேணாம்.

ஜிம் :- உங்கட அனுமதியோடை நான் போடலாம் எண்டு நினைக்கிறன்..... அ.....

லோரா :- ம்.....

ஜிம் :- முதல்முதலிலை சுவிங்கம் செய்தவன் அடிச்ச காசை யோசிச்சப்பாருங்கோ. ச்சா..... சிகாகோவிலை 'றிக்லி' சுவிங்கம் கட்டிடத்தைப் பாக்கேலாது. நீங்கள் Exposition பாத்தீங்களா? என்னை ஆகலும் கவர்ந்தது. Hall of Science தான் எனக்கு அதைப்பாக்க எதிர்காலத்திலை எப்பிடி அதி அற்புதமா அமெரிக்கா இருக்கப் போகுது எண்டு காட்டிற மாதிரி இருந்தது.

உங்கட தம்பி சொல்லுறார். உங்களுக்கு சரியான வெட்கம் எண்டு. அது உண்மையா லோரா?

லோரா :- எனக்குத் தெரியாது.

ஜிம் :- எனக்கு உங்களை பாக்க பழங்காலத்துப் பொம்பிளை மாதிரி இருக்கு. நல்லம். எனக்கு அப்பிடி இருக்கிறதுதான் நல்லாப்பிடிக்கும். ஆகலும் இட்டமாக கதைக்கிறன் எண்டு நினைக்கமாட்டியள் எண்டு நம்பிறன்.....

அ..... அப்பிடித்தானே.

லோரா :- (சங்கடத்துடன்) நானும் ஒரு சுவிங்கம் எடுக்கட்டா?..... (குரலைச்சரிப்படுத்தி) நீங்கள் இப்ப பாடுறது இல்லையா?

ஜிம் :- பாடுறது.? நானா?

லோரா :- ஓம். எனக்கு இப்பவும் நல்லா ஞாபகமிருக்கு உங்களுக்கு எவ்வளவு நல்லகுரல்.

ஜிம் :- நான் பாடினதை எப்ப கேட்டனீங்கள்?

லோரா :- ஓ..... ஓ..... அடிக்கடி..... என்னை உங்களுக்கு நினைவிருக்கா?

ஜிம் :- உங்களை எங்கையோ பாத்தமாதிரி இருந்தது. நீங்கள் கதவைத் திறந்தவுடனேயே நினைச்சனான். ஆனால் வேறையொரு பேர் மாதிரி இருந்திது. பேரே இல்லை அது..... பிறகு நான் ஒண்டும் கேக்காமல் விட்டுட்டன்.

- லோரா :- என்ன அது Blue Roses ஆ.....
- ஜிம் :- (சிரித்து) Blue Roses! ஓ!..... என்றை அப்பா. Blue Roses! அதுதான் நீங்கள் கதவைத் திறந்தவுடனை வாயிலை வந்தது. பழைய நினைவுகளின்ரை வித்தையள் சிலது முஸ்பாத்திதான் இல்லையா?. ஆனால் அதைப் பள்ளிக் கூடத்தோட என்னாலை இணைச்சப்பாக்க முடியேல்லை. ஆனா அங்கைதான்..... பள்ளிக்கூடத்திலை..... எனக்கு நீங்கள் ஷேக்ஸ்பியரின்ரை சகோதரி எண்டு தெரியாது.
- லோரா :- நான் உங்களை எதிர்பாக்கேல்லை. உங்களுக்கு என்னை சரியாய்க்கூடத் தெரியமாட்டுதே.
- ஜிம் :- ஆனா நாங்கள் கதைச்சிருக்கிறம் தானே.
- லோரா :- ஓ..... கதைச்சிருக்கிறம்.
- ஜிம் :- எப்ப என்னை அடையாளம் பிடிச்சியள்?.
- லோரா :- ஓ... எனக்கு உடனேயே தெரியும்.
- ஜிம் :- கதவடியிலை கண்ட உடனையா?
- லோரா :- உங்கட பேரைக் கேட்டஉடனேயே. அது நீங்களா இருக்கும் எண்டு நினைச்சன். எனக்குத் தெரியும். ரொம்முக்கு உங்களை பள்ளிக்கூடத்திலேயே தெரியும் எண்டு. பிறகு நீங்கள் கதவடியிலை வரேக்குள்ளை நிச்சயமாயிட்டு.
- ஜிம் :- அப்ப ஏன் ஒண்டும் சொல்லேல்லை.
- லோரா :- எனக்கு என்னெண்டு சொல்லுறதெண்டு தெரியேல்லை. எனக்கு ஆச்சரியமாப் போச்சு.
- ஜிம் :- அடக்கடவுளே! நல்ல முஸ்பாத்திதான்.
- லோரா :- நல்ல முஸ்பாத்திதான் என்ன?
- ஜிம் :- சில வகுப்புகளுக்கு நாங்கள் ஒண்டா இருந்திருக்கிறம் இல்லையா?
- லோரா :- ஓம்.
- ஜிம் :- என்ன வகுப்பு அது?

- லோரா :- பாட்டு..... கோரஸ் பாட்டு.
- ஜிம் :- ஓம்.
- லோரா :- நான் வகுப்பிலை உங்களுக்கு எதிரிலை இருப்பன்.
- ஜிம் :- ஓ.....
- லோரா :- திங்கட்கிழமை, புதன்கிழமை, வெள்ளிக்கிழமை.
- ஜிம் :- எனக்கு இப்ப ஞாபகம் வருது. நீங்கள் எப்பவும் பிந்தித் தான் வருவீங்கள்.
- லோரா :- ஓ... மாடிப் படிகளிலை ஏறி வாறது எனக்கு சரியான கஸ்ரம். அப்ப நான் காலிலை brace போட்டிருந்தன். நான் நடந்துவர அது அமளிப்படுத்தும்.
- ஜிம் :- எனக்கு அப்பிடி ஒரு சத்தமும் கேக்கிறதில்லை.
- லோரா :- எனக்கு அது இடிமுழக்கம் போல இருக்கும்.
- ஜிம் :- எனக்கு அது தென்பட்டதேயில்லையே.
- லோரா :- நான் உள்ளுக்கை வரேக்குள்ளை எல்லாரும் இருப்பினம். எல்லாருக்கும் முன்னாலை நான் நடந்து போகவேணும். என்றை சீர் கடைசி வரிசையிலை. எல்லாரும் பாத்துக் கொண்டிருக்க அமளிப்படுத்திக்கொண்டு போகவேணும்.
- ஜிம் :- நீங்கள் அப்படியே. உங்களைப் பற்றியே நினைச்சுக் கஸ்ரப்பட்டிருக்கக்கூடாது.
- லோரா :- ம்..... தெரியுது. ஆனால் நான் அப்பிடித்தான். பாட்டுத் தொடங்கின உடனே பெரிய ஆறுதலாக இருக்கும்.
- ஜிம் :- ஓ..... இப்பதான் சரியா உங்களைப் பிடிச்சிருக்கிறன். உங்களை நான் Blue Roses எண்டு கூப்பிடுவன். என் னெண்டு அப்பிடிக்கூப்பிடத் தொடங்கினான்
- லோரா :- நான் கொஞ்சநாள் பள்ளிக்கூடத்துக்கு வரேல்லை. எனக்கு அப்ப Pleurosis நான் திரும்பி பள்ளிக்கூடத்துக்கு வர. நீங்கள் ஏன் வரேல்லை. எண்டு கேட்டியள். நான் சொன்னன். Pleurosis எண்டு. உங்களுக்கு Blue Roses

எண்டு கேட்டிருக்கு. அதுக்குப்பிறகு எந்தநேரமும் அப்பிடிக்கூப்பிடத் தொடங்கீட்டியள்.

- ஜிம் :- உங்களுக்குக் கோபமில்லைத்தானே?
- லோரா :- சீ... எனக்கு அது நல்ல விருப்பமாயிருந்தது. நான் கனபேரோடை சேர்ரதும் இல்லை.....
- ஜிம் :- ஓம். நீங்கள் உங்கட பாட்டிலதான் இருப்பியள் என்ன?
- லோரா :- நான் - நான் - எனக்கு சிநேகிதர் எண்டு வைச்சிருக்கிற அதிஸ்ரம் இல்லை.
- ஜிம் :- ஏன். உங்களால முடியேல்லை எண்டு எனக்குத் தெரியேல்லை.
- லோரா :- எனக்குத் தொடக்கமே சரியில்லாமல் போச்சு.
- ஜிம் :- அப்பிடியெண்டால்.....
- லோரா :- ஓம் அதுதான்/ ஒரு தடையா இருந்திது.
- ஜிம் :- அது ஒரு தடையா இருக்க நீங்கள் விட்டிருக்கக்கூடாது.
- லோரா :- ஓ... இருந்திருக்கக் கூடாதுதான்.
- ஜிம் :- எல்லாம் உங்கட வெட்கத்தால்தான்.
- லோரா :- எவ்வளவோ தெண்டிச்சுப் பாத்தன் ஆனா ஒருக்காலும்.....
- ஜிம் :- இல்லாமலாக்க முடியேல்லையா?
- லோரா :- இல்லை. என்னாலை முடியேல்லை.
- ஜிம் :- நான் நினைக்கிறன். வெட்கத்தை இல்லாமல்ப் பண்ணுற தெண்டால் கொஞ்சம் கொஞ்சமாய்த்தான் இல்லாமல்ச் செய்யவேணும்.
- லோரா :- ஓ..... நானும் நினைக்கிறன். இது.....
- ஜிம் :- நேரம் எடுக்கும்.
- லோரா :- ஓ.....
- ஜிம் :- ஆரோடையும் பழகிட்டா. பிறகு அது ஒரு பெரிய பயங்கரமாயிராது. அதை நீங்கள் மனசிலை வைச்சுக்

கொள்ளவேணும். அதோடை..... எல்லாருக்கும் பிரச்சனை இருக்கு. உங்களுக்கு மாத்திரமில்லை. கிட்டத்தட்ட ஒவ்வொருவருக்கும் ஏதோ ஒருவகையிலை பிரச்சனை இருக்கும். நீங்கள் நினைக்கிறியள் உங்களுக்கு மட்டும்தான் பிரச்சனையள் இருக்கு என்று. நீங்கள் ஒரு ஆள்தான் விரக்தியான ஆள் என்று. ஆனால் சுத்திவர இருக்கிற ஆக்களைப் பார்த்தா. கனபேரை நீங்கள் காணலாம். உங்களைப்போல விரக்தியா.....

உதாரணத்துக்கு நான் பள்ளிக்கூடத்துக்குப் போற காலத்திலை. ஆறு வருசத்துக்குப் பிந்தி. இப்ப இருக்கிறதிலும் பாக்க - இன்னும் எவ்வளவு நல்லா. இருப்பன் என்று நினைச்சன். அந்த torch பத்திரிகையிலை என்னைப் பற்றிப் பிரமாதமான குறிப்பு வந்திது நினைவிருக்கா?

லோரா :- ஒ..... (எழும்புகிறாள்)

ஜிம் :- நான் எங்கை எதிலை போனாலும் நல்லாவருவன் என்று எழுதியிருந்தது அதிலை. (லோரா கையிலை அதைக் கொண்டு வருகிறாள்) அடடே..... The Torch அதையே கொண்டுவந்திட்டியள்.

லோரா :- இங்கை உங்கட படமிருக்கு.

ஜிம் :- ஒ..... நான். அப்ப இந்தக் குழுவிலை பாடினனான்.

லோரா :- எவ்வளவு நல்லாப் பாடினனீங்கள்.

ஜிம் :- ஒ.....

லோரா :- ஒம்.... வலு நல்லா இருந்தது.

ஜிம் :- கேட்டீங்களா?

லோரா :- மூண்டு தரமும் கேட்டனான்.

ஜிம் :- பொய்.

லோரா :- ஒம் மூண்டு தரமும்.

ஜிம் :- மூண்டு நிகழ்ச்சிகளையும் கேட்டீங்களா?

லோரா :- ஒம்.

- ஜிம் :- ஏன்?
- லோரா :- நான் அந்தப் 'புரொக்கிராமிலை' உங்கட கையெழுத்தை வாங்க விரும்பினன்.
- ஜிம் :- ஏன் அப்ப கேக்கயில்லை.
- லோரா :- உங்களைச்சுத்தி எந்தநேரமும் உங்கட சிநேகிதர் நிப்பினம். எனக்கு அப்ப சந்தர்ப்பம் கிடைக்கேல்லை.
- ஜிம் :- நீங்கள் சும்மா வந்து கேட்டிருக்கலாம்.
- லோரா :- நான் நினைச்சன். நீங்கள் நினைப்பியள் நான்.....
- ஜிம் :- ம்..... நான் என்ன நினைப்பன்? அ..... நீங்கள்.
- லோரா :- ஓ.....
- ஜிம் :- அந்தக் காலத்திலை கொஞ்சப் பொம்பிளையள் என்னைச் சுத்திக்கொண்டு இருந்தவைதான்.
- லோரா :- நீங்கள் அப்ப சரியான பொப்பூலர்.
- ஜிம் :- ஓம்.....
- லோரா :- நீங்கள் நல்லா ஆக்களோடை பழகுவீங்கள்.
- ஜிம் :- ஓ அந்த வாழ்க்கை தான் என்னைப் பழதாக்கிப் போட்டுது.
- லோரா :- எல்லாரும் உங்களை விரும்பிச்சினம்.
- ஜிம் :- நீங்களுமா?
- லோரா :- நான்..... ஓம்..... நானும் தான்.
- ஜிம் :- ம்.... அந்த புரொக்கிராமைத் தாங்கோ இப்பவாவது கையெழுத்து வைச்சுத்தாறன்.
- லோரா :- ஓ..... நான்.....
- ஜிம் :- இப்ப, என்றை கையெழுத்துக்கு அவ்வளவு பெறுமதியில்லை. ஆனால் ஒரு காலத்திலை இதின்ரை மதிப்புக் கூடக்கூடும். அதிருப்தி ஆகிறது வேறை சோர்வு அடைகிறது வேறை. எனக்கும் வாழ்க்கையிலை திருப்தி இல்லைத்தான். ஆனால்

நான் சோர்வடையேல்லை. எனக்கு இப்ப 23 வயது.
உங்களுக்கு எத்தினை வயது?

லோரா :- எனக்கு ஜூனிலை 24 வயதாகுது.

ஜிம் :- அதுவும் ஒரு வயதே?

லோரா :- இல்லை. ஆனால் -

ஜிம் :- நீங்கள் படிப்பு முடிச்சிட்டியளா?

லோரா :- நான் பிறகு போகேல்லை.

ஜிம் :- அப்படியே விட்டுட்டியளா?

லோரா :- நான் கடைசிச் சோதனையிலை கூடாமல் செய்திட்டன்.
(எழுந்து புத்தகத்தை வைக்கிறாள்) எப்பிடி எமலி இப்ப?

ஜிம் :- அந்தத் திமிர் பிடிச்சவளா?

லோரா :- ஏன் அப்பிடிச் சொல்லுறியள்?

ஜிம் :- அவள் அப்பிடித்தான்.

லோரா :- இப்பவும் நீங்கள்.....

ஜிம் :- நான் அவளைக் காணாதேயில்லை.

லோரா :- நீங்கள் மோதிரம் மாத்தினதெண்டு சொல்லிச்சினம்.

ஜிம் :- தெரியும். நான் அந்தக்கதையிலை எடுடேல்லை.

லோரா :- அப்ப அது உண்மையில்லையா?

ஜிம் :- அதெல்லாம் அவவின்ரை கட்டுக்கதை.

லோரா :- ஓ..... (ஜிம் சிகரற் பத்துகிறான். அவள் மேசையில் உள்ள
கண்ணாடிச் சாமான்களில் கைகளை வைக்கிறாள்)

ஜிம் :- நீங்கள் பள்ளிக்கூடத்துக்குப் பிறகு என்ன செய்தீங்கள்.....
அ..... லோரா..... நீங்கள்பிறகு என்ன செய்தீங்கள் எண்டு
கேட்டன்.

லோரா :- ஒண்டுமில்லை.

ஜிம் :- இந்த ஆறு வருஷத்துக்கு ஏதாவது செய்திருக்க வேணுமே.

- லோரா :- ஒம்.
- ஜிம் :- என்ன செய்தீங்கள் ?
- லோரா :- shorthand typing படிச்சனான்.
- ஜிம் :- அது எப்பிடி இருந்திது.
- லோரா :- அ.....அதுவும் எனக்குச் சரிவரேல்லை.
- ஜிம் :- அ..... அப்ப. இப்ப என்ன செய்யிறீங்கள் ?
- லோரா :- ஒண்டும் செய்யிறதில்லை..... ஒ..... சுமமா அப்படியே இருக்கிறன். எண்டு நினையாதேங்கோ..... பிளீஸ்..... என்றை Glass collection இலை நேரம் போகுது. அதிலையும் Glass எண்டால் சரியான கவனமாயிருக்கவேணும்.
- ஜிம் :- Glass ஐப்பற்றி என்ன சொன்னனீங்கள் ?
- லோரா :- collection - என்னடடை ஒண்டு இருக்கு.
- ஜிம் :- உங்களுக்கு என்ன பிரச்சனை எண்டு எனக்குத் தெரியுது. தாழ்வு மனப்பான்மை. உங்களுக்குத் தெரியுமா அது என்ன எண்டு ? அதுதான் ஒருதன் தன்னைத்தானே குறைவா நினைக்கிறது. எனக்கு விளங்கும் ஏனெண்டால் - எனக்கும் அது இருந்தது. உங்களளவு எனக்கு இல்லை எண்டு நினைக்கிறன். நான் என்றை குரலைப்பயன்படுத்தி மேடைப்பேச்சுப் பழகும் வரைக்கும் 'சயன்ஸ்' இலை எனக்கு ஒரு ஆர்வத்தை ஏற்படுத்தும் வரைக்கும், எனக்கு இது இருந்தது. இதுக்கு முந்தி நான் எதிலையாவது நல்லா வருவன் எண்டு நினைச்சிருக்கேல்லை.
- இப்ப என்றை சிநேகிதன் சொல்லுவான். இந்தப் பெரிய 'சைக்காற்றிஸ்' இலும் பாக்க ஆக்களை நான் விளங்கிக் கொள்ளுவன் எண்டு. இது உண்மையோ பொய்யோ தெரியேல்லை. ஆனா நான் ஆக்களைப் பார்த்த உடனை பிடிச்சிடுவன் (சுவிங்கத்தை வாயிலிருந்து எடுத்து)
- மன்னிச்சுக்கொள்ளுங்கோ லோரா. நான் எப்பவும் ருசி போனவுடனை வெளியிலை எடுத்து எறிஞ்சு போடுவன். இந்தப் பேப்பரலை சுத்துறன் இல்லாட்டி சப்பாத்து வழிய

ஒட்டிடும். ஓம் அதுதான் உங்களை உள்ள பெரிய பிழை. தன்னம்பிக்கை இல்லை. நீங்கள் சொன்னதுகளை வைச்சும், நான் அவதானிச்சதை வைச்சும் சொல்லுறன். இங்கை பாருங்கோ. நீங்கள் நடக்கேக்கை கேக்கிற சத்தத்தைக் கேக்கக் கூச்சப்பட்டியள் பயன் பள்ளிக்கூடத்தை விட வேண்டி வந்திட்டுது. அதுவும் உண்மையிலை இல்லாத ஒண்டாலை.. கொஞ்சம் ஏதோ ஒரு குறையிருக்கலாம். அதுகூட சும்மா பாத்தா தெரியாது. நீங்கள் கூட கற்பனையிலை ஆயிரம் மடங்கு பெரிசுபடுத்தியிருக்கிறீங்கள்.

நான் உங்களுக்குச் சொல்லக்கூடிய ஒரேயொரு விஷயம் என்னெண்டால் உங்களை நீங்கள் ஏதாவது ஒரு வழியிலை திறமா நினைச்சுக் கொள்ளவேணும்.

லோரா :- எந்தவிதத்திலை அப்பிடி நான் யோசிக்கிறது.

ஜிம் :- ஏன் லோரா? இங்கை பாருங்கோ. எங்களைச் சுத்தியிருக்கிறது எல்லாம் சாதாரண மனிசர்கள்தான். அ..... எல்லாரும் பிறந்திருக்கினம். எல்லாரும் ஒருநாளைக்கு சாகத்தான் போகினம். அதிலை எத்தினை பேருக்கு உங்களிலை அல்லது என்னிலை இருக்கிற நல்ல அம்சங்கள் இருக்கு. பத்திலொன்று? ஊஹூம்..... இப்பிடித்தான்.....

எல்லாரும் ஏதோ ஒண்டிலை திறமாயிருப்பினம். சிலபேர் பலதுகளிலை..... (கண்ணாடி பாக்கிறான்) நீங்கள் செய்ய வேண்டியது எல்லாம் அது என்னண்டு கண்டுபிடிக்க வேண்டி யதுதான். ஏன் என்னையே எடுத்துக்கொள்ளுங்கோவன். எனக்கு Electro dynamics செய்யவிருப்பம். நான் Radio Engineering தான் செய்யிறன்.

அதோடை பகலிலை சப்பாத்துக் கொம்பனி வேலை. நான் பின்னேரங்களிலை அந்த வகுப்புகளோடை பேச்சுக் கலையையும் படிக்கிறன்.

லோரா :- ஓ.....

- ஜிம் :- ஏனென்டால் டெலிவிசன்ரை எதிர்காலத்திலை எனக்கு நம்பிக்கை இருக்கு. அதிலை தொடர்ந்து இருக்க விரும்பிறன். அதுக்குத் தேவையான வேலையளை இப்பவே முழுமூச்சோடை செய்யத் தொடங்கீட்டன். முழுமூச்சோடை..... ஓ..... அறிவு - பணம் - அதிகாரம். இந்த வட்டம்தான் எங்கட ஜனநாயக அமைப்பின் அடிப்படை. நான் என்னைப்பற்றி பெரிய எண்ணம் எண்டு நினைக்கிறியள் போல இருக்கு.....
- லோரா :- சீ..... நான்.....
- ஜிம் :- நீங்கள் என்ன மாதிரி? உங்களுக்கு எல்லாத்திலையும் பிடிச்ச விசயம் ஒண்டும் இல்லையோ?
- லோரா :- ஓம் - நான் சொன்னன். கண்ணாடிச் சாமான்கள்.
- ஜிம் :- நீங்கள் எதைப்பற்றிச் சொல்லுறியள் எண்டு எனக்குச் சரியா விளங்கேல்லை. என்ன மாதிரிக் கண்ணாடியள்?.
- லோரா :- சின்னச் சின்ன உருவங்கள். பொம்மையள் போல..... மிருகங்கள். அநேகமாக மிருகங்கள்..... மெல்லிய கண்ணாடியாலை செய்ததுகள் சின்னக் குட்டிக் குட்டி மிருகங்கள். அம்மா அதை ஒரு கண்ணாடி 200 எண்டு சொல்லுவா. இங்கை இது ஞாயமான பழசு 13 வயசாகுது. ஓ..... கவனம் மூச்சப்பட்டாலே உடைஞ்சு போடும்.
- ஜிம் :- அப்ப நான் அதைத் தொடக்கூடாது. நான் முரட்டுத் தனமாகத்தான் பிடிப்பன்.
- லோரா :- பரவாயில்லை. இந்தாங்கோ..... (கையில் வைக்கிறாள்) ஆ..... பிறகென்ன? வடிவா வைச்சிருக்கிறியள். வெளிச்சத் திலை பிடியுங்கோ. அவனுக்கு லைற் இலை இருக்கிறது தான் விருப்பம் பாத்தியளா எப்பிடி ஒளிவீசறான்.
- ஜிம் :- ஒமோம்.
- லோரா :- நான் பாரபட்சம் பாக்கூடாது. ஆனா எனக்கு இவனிலை தான் கூட விருப்பம்.
- ஜிம் :- இது என்ன மிருகமாம்?

- லோரா :- முன் நெற்றியிலை இருக்கிற அந்த ஒற்றைக் கொம்பைக் கவனிக்கேல்லையா நீங்கள்?
- ஜிம் :- ஒற்றைக் கொம்பு..... ஆ.....
- லோரா :- ம்..... ம்..... ஓம்..... ம்.
- ஜிம் :- இந்தக் காலத்திலையும் ஒற்றைக்கொம்பன் இருக்கா?
- லோரா :- ஓம்.
- ஜிம் :- பாவம் தனிச்சுப் போனான் இல்லையோ?.....
- லோரா :- அவன் அப்பிடி நினைச்சாலும் அதைப்பற்றிக் குறை சொல்லுறதே இல்லை. மற்றக் கொம்பில்லாத குதிரைகளோடே சந்தோசமாய்த்தான் இருக்கிறான்.
- ஜிம் :- உங்களுக்கு எப்பிடித் தெரியும்?
- லோரா :- எனக்க அவை சண்டைபிடிச்ச ஒரு சத்தமும் கேக்கிற தில்லையே.....
- ஜிம் :- (சிரித்து) அப்பிட்யெண்டால் அது ஒரு நல்ல விசயம் தான். அவனை எங்கை வைப்பம்.
- லோரா :- மேசையிலை. எல்லாருக்கும் ஒரு இட மாற்றம் விருப்பம் தானே?
- ஜிம் :- அப்பாடி. என்றை நிழலைப் பாத்தியளே? எவ்வளவு பெரிசா இருக்கு.
- லோரா :- ஓம் சீலிங்கிலை முட்டுது.
- ஜிம் :- (கதவடிக்குப் போய்) மழை விட்டிட்டுது போல இருக்கு. எங்கை இருந்து இந்த அருமையான மியூசிக் வருகுது?
- லோரா :- அங்காலை. ஒரு Paradise Dance hall இலை இருந்து.
- ஜிம் :- டான்ஸ் ஆடலாம் போல இருக்கு. ஆடுவமா?
- லோரா :- ஐயோ நான்..... என்னாலை டான்ஸ் ஆட ஏலாது.
- ஜிம் :- பாத்திங்களா. உங்கட தாழ்வு மனப்பான்மை.

- லாரா :- நான் ஒருநாளும் என்றை சீவியத்திலை டான்ஸ் ஆடின தில்லை.
- ஜிம் :- சும்மா ஆடிப்பாருங்கோவன்.
- லோரா :- ஓ நான் உங்கட காலை மிதிச்சுப் போடுவன்.
- ஜிம் :- நான் கண்ணாடியாலை செய்யப்ப்டேல்லை.
- லோரா :- எப்பிடி? எப்பிடித் தொடங்கிறது.
- ஜிம் :- அதை என்னட்டை விடுங்கோ. கமோன்..... ஹா..... ஹா..... கையை நீட்டுங்கோ..... எங்கை.... ஆ..... இப்பிடி. இறுக்கமா இருக்கக்கூடாது..... நல்ல 'ரிலாக்ஸ்' ஆ. இருங்கோ..... ஆ.....
- லோரா :- ஐயோ. அது எப்பிடி. என்னாலை ஏலாது. நான் அசையவே மாட்டன்.
- ஜிம் :- பாப்பமா?..... அ..... எங்கை.....
- லோரா :- ஐயோ..... நான். ஓ.....
- ஜிம் :- ஹா..... ஹா..... ஹா..... என்ன அது?
- லோரா :- மேசையிலை அடிப்பட்டம்.
- ஜிம் :- ஏதோ விழுந்திட்டுது போல இருக்கு.
- லோரா :- ஓம்.
- ஜிம் :- ஐயோ. அந்த ஒற்றைக்கொம்புக் குதிரையோ தெரியேல்லை.
- லோரா :- ஓம்.
- ஜிம் :- ஓம் உடைஞ்சு போச்சா?
- லோரா :- இப்ப. அதுவும் மற்றக்குதிரையள் போல.....?
- ஜிம் :- இதின்ரை.....
- லோரா :- கொம்பு உடைஞ்சு போச்சு. பரவாயில்லை. எல்லாம் நன்மைக்குத்தான்.
- ஜிம் :- நீங்கள் என்னை மன்னிக்கவே மாட்டீங்கள். அதிலைதான் உங்களுக்கு ஆகலும் கூடவிருப்பம்.

லோரா :- எனக்கு அப்பிட்யெல்லாம் அதிகம் இல்லை. இது இரு பெரிய நட்டம் இல்லை. கண்ணாடி எண்டால் வலு சகமாய் உடையும். எவ்வளவு கவனமாய் வைச்சிருந்தாலும் உடையும்.

ஜிம் :- என்னை மன்னிச்சுக் கொள்ளுங்கோ நான்தான் இதுக்குக் காரணம்.

லோரா :- (புன்னகையுடன்) அவனுக்கு ஒரு ஒப்பிரேசன் செய்து கொம்பு போயிட்டதா நான் கற்பனை செய்வன். கொம்பு எடுபட்டது ஒரு பாரம் குறைஞ்சது போல. (சிரிக்கின்றனர்) தன்னையும் மற்றக் குதிரை போல நினைச்சுக் கொள்ளுவான்.

ஜிம் :- ஹா..... ஹா..... நல்ல முஸ்பாத்திதான். உங்களுக்குப் பகிடி விடவும் தெரிஞ்சிருக்கு. சந்தோசம் லோரா. நீங்கள் ஒரு வித்தியாசமான - ஓம் - எனக்கு அறிமுகமான மற்ற எல்லாரையும் விட வித்தியாசமானீங்கள். (குறைந்த தொனியில்) அப்பிடி நான் சொன்னால் குறை நினைப் பீங்களா? இதை வேறை விதமாகச் சொல்லுறதெண்டால் உங்களைப் பாக்க எனக்கு.... அட..... அதை எப்பிடிச் சொல்லுறதெண்டே தெரியேல்லை. அநேகமா நான் நினைக்கிறதுகளை என்னாலை அழகாக வெளியிட முடியும். ஆனால் - இது - இதை என்னால சொல்ல முடியேல்லை. லோரா நீங்கள் வடிவா இருக்கிறீங்கள் எண்டு யாரும் சொல்லியிருக்கினமா?

உண்மையில் நீங்கள் நல்ல வடிவு. மற்ற ஆக்களை விட வேறுபட்ட முறையிலை - ஓம் - அந்த வேறுபாட்டாலையே உங்களை வடிவு எண்டுறன். நீங்கள் நீங்கள் என்றை சகோதரியா இருந்தா எவ்வளவு நல்லம். உங்களிலை உங்களுக்கு நல்ல நம்பிக்கை வரப்பண்ணிப் போடுவன். ஒருத்தரைப் போல ஒருத்தர் இல்லை. ஆனா அதுக்காக வெக்கப்படத் தேவையில்லை. ஏனெண்டால் மற்றவை யிட்டை அப்பிடி ஒரு அதிசயமுமில்லை. அப்பிடி இருக்கிறது நூற்றிலை ஒண்டு. ஆயிரத்திலை ஒண்டு.

நீங்களும் - உங்களுக்கும் ஒரு தனித்துவம் இருக்கு. அவை எல்லா இடமும் இருக்கினம் நீங்கள் இங்கை இருக்கிறீங்கள். அவை சாதாரண புல்பூண்டுகளைப்போல - ஆனா நீங்கள் Blue Roses..

லோரா :- ரோஜாவுக்கு நீல நிறம் பிழை.

ஜிம் :- ஆனா அது உங்களுக்குச் சரியானது. நீங்கள் நல்ல வடிவு.

லோரா :- எந்த விதத்திலை?

ஜிம் :- எல்லா விதத்திலையும். என்னை நம்புங்கோ. உங்கட கண்கள் - மயிர் - கை - எல்லாம். என்னை விருந்துக்குக் கூப்பிட்டதுக்காகச் சொல்லிறன் எண்டு நினைக்கவேணாம். ஓம் சொல்லியே தீரவேணும். உண்மையில்லாத பல விசயங்களைக்கூட என்னாலை உண்மைபோல சொல்லிறத் துக்கு முடியும். ஆனா இப்ப உண்மையாவே மனப்பூர்வ மாகச் சொல்லுறன் லோரா, மற்றவையோடை சேர்ந்து வாழவிடாமல் உங்கட தாழ்வு மனப்பான்மைதான் குறுக்க நிக்குது. நீங்கள் வெட்கப்படுறது. முகம் சிவந்து திரும்பிக் கொள்ளுறது. எல்லாத்தையும் விடுறத்துக்கு யாராவது வேணும். யாராவது உங்களுக்கு தன்னம்பிக்கையை வளர்த்துவிட வேணும். - யாராவது உங்களிலை அன்பு வைக்கவேணும். (அழுகிறாள்.....) (பலத்த இசை.) (தன்னிலையை உணர்ந்து சமாளித்துக் கொண்டு சிகரற் பற்ற வைக்கிறாள்) லோரா. உங்களுக்கு பெப்பர்மின்ற் பிடிக்குமா?. பெப்பமின்ற். என்றை பொக்கற் ஒரு பெரிய மருந்துக்கடை.

லோரா உங்களைப்போல ஒரு சகோதரி எனக்கு இருந்தால். ரொம் செய்ததைத்தான் நானும் செய்திருப்பன். நல்ல பெடியனை கூட்டிக்கொண்டு வந்து அறிமுகம் செய்து வைப்பன். என்றை விசயத்திலை பரவாயில்லை. என்னைப் பற்றித்தான் ஒரு பிழை விட்டுட்டான். ரொம்.

வந்த இடத்திலை இப்பிடையும் சொல்லக்கூடாது. என்னைக் கூப்பிட்டதன் நோக்கம் இது இல்லாமலிருக்கலாம். ஆனா அப்பிடி இருந்தாலும் என்ன?. அதிலை ஒரு பிழையும்

இல்லை. ஒரே ஒரு பிரச்சனை என்னெண்டால் என்றை விசயத்திலை என்னைப் பொறுத்தவரை நான் - சரியான ஒண்டைச் செய்யக்கூடிய நிலையிலை இல்லை. நான் நினைக்கிறன் என்றை நிலைமையை விளங்கப்படுத்துறது நல்லதெண்டு. என்னை நீங்கள் பிழையா விளங்கினால் - உங்கட மனதைப் புண்படுத்தினால் -

லோரா :- அப்ப நீங்கள் திரும்பி வர மாட்டீங்களா?

ஜிம் :- இல்லை லோரா. என்னாலை ஏலாது. (அவள் அழுகிறாள்) சொல்லுறன் - நான் - என்னை ஒரு பந்தத்துக் குள்ளாக் கீட்டன். லோரா. நான் நேர்மையாக வாழ்கிறவன். நான் Betty என்கிற ஒரு பெண்ணை விரும்புறன். அவளும் உங்களைப்போல ஒரு குடும்பப் பெண்தான். எங்களுக்கு எல்லாவகையிலும் ஒத்துப் போகும்.

'அல்டன்' நதியிலை ஒரு படகுப்பயணத்திலை அவவைச் சந்திச்சன். (லோரா சோபாவில் சாய்கிறாள். அவன் கவனிக்கவில்லை) காதலினாலை நான் ஒரு புது மனுசனாகீட்டன். ஓம் - காதலின் சக்தி - உண்மையிலை பிரமாண்டமானதுதான். முழுஉலகத்தையுமே மாற்றும் வல்லமையுள்ளது. Betty இன் சின்னம்மாவுக்குச் சுக மில்லை. அவ போயிட்டா. அப்பதான் ரொம் விருந்துக்குக் கூப்பிட்டான். நான் சும்மா ஓமெண்டு வந்தன். எனக்குத் தெரியாது நீங்கள் - இங்கை - அதை அவன் - நான். (அவன் தடுமாறுகிறான். அவளைப் பார்க்கிறான்) லோரா நீங்களும் ஏதாவது சொல்லுங்களேன்.

(உதட்டைக் கடித்துக்கொண்டு புன்னகைக்கின்றாள். உடைந்த கண்ணாடிக் குதிரையை எடுத்து அவன் கையில் வைக்கிறாள்) இதென்ன லோரா. ஏன் எனக்கா தாநீங்கள் ஏன்?

லோரா :- நினைவுக்காக (அமென்டா வருகிறாள்)

அமென் :- ஆ..... மழை பெய்தது எவ்வளவு நல்லாயிருக்கு. பிள்ளையளுக்குத் தோடம்பழம் கரைச்சக் கொண்டு வந்திருக்கிறன். என்ன லோரா என்னது?

- ஜிம் :- நாங்கள் கொஞ்சம் 'சீரியஸ்' ஆக கதைச்சுக் கொண்டிருந்தம்.
- அமென் :- உங்களுக்கு ஒரு ஆளை ஒரு ஆள் தெரியுந்தானே?
- ஜிம் :- ஹா..... ஹா.....
- அமென் :- இந்தக் காலத்து ஆக்கள் 'சீரியஸ்' ஆன ஆக்களாயிருக்கு. நான் அந்தக்காலத்திலை எவ்வளவு உற்சாகமாயிருந்தன்.
- ஜிம் :- ஓம். நீங்கள் இன்னும் மாறவில்லை.
- அமென் :- இண்டைக்கு நான் புத்துணர்ச்சி பெற்றிருக்கிறன். எல்லாத்துக்கும் உங்கட வரவுதான் காரணம்.
- ஜிம் :- இங்கை தாங்கோ. (பழரசத்தை வாங்குகிறான்) நீங்கள் இவ்வளவு கஸ்ரப் பட்டிருக்கத்தேவையில்லை.
- அமென் :- கஸ்ரமோ? எனக்கு எவ்வளவு சந்தோசமாயிருந்தது. நான் உள்ளுக்கை பழம் வெட்டேக்கை போட்ட சத்தம் உங்களுக்குக் கேக்கேல்லையோ?. இவ்வளவு காலமும் ரொம் உங்களை எங்களுக்கு காட்டாமல் வைச்சிருந்ததுக்கு நான் ஏசினனான். எப்பவோ கூட்டிக்கொண்டு வந்திருக்க வேணும் உங்களை.
- இப்ப உங்களுக்குத் தெரியுந்தானே. இனிமேல் அடிக்கடி வரவேணும். ஆடிக்கொருக்கா அம்மாவாசைக்கொருக்கா வராமல். அப்பா!. எவ்வளவு சுகமாயிருக்கு. இன்னும் எத்தினை நாள் நாங்கள் கழிக்கவேணும். ஆ..... என்றை கண்ணுக்கு முன்னாலை நிக்குது. நான் நழுவிடோணும். உங்களைப் போல இளவட்டங்கள் சீரியலாகக் கதைக் கேக்குள்ளை, நான் வெளிக்கிட்டிடோணும்.
- ஜிம் :- நில்லுங்கோ. நான் போகப்போறன்.
- அமென் :- போறதா? இப்பவா? பகிடி விடுறியள். ஏன் இப்பதானே இரவு தொடங்கியிருக்கு.
- ஜிம் :- உங்களுக்குத் தெரியுந்தானே.....
- அமென் :- வேலைக்கு நேரத்துக்குப் போகவேணும் எண்டுறியளா? நல்லது இண்டைக்குப் போங்கோ. ஆனா ஒரு நிபந்தனை.

அடுத்தமுறை ஏலாது. எப்ப உங்களுக்கு வசதியாயிருக்கும் சனிக்கிழமை பின்னேரம்.

ஜிம் :- எனக்கு ரெண்டு வேலை இருக்கு. பகலிலை ஒண்டு. இரவிலை ஒண்டு.

அமென் :- இரவிலையும் வேலை செய்யிறிங்களா? நீங்கள் சரியான பிரயாசி.

ஜிம் :- வேலையில்லையம்மா. ஆனால் Betty.

அமென் :- Betty! Betty! யாரது Betty

ஜிம் :- சும்மா ஒரு Girl என்றை Girl அவதான்.

அமென் :- ஓ.....

ஜிம் :- ஓம். எங்களுக்கு ஜூனிலை கலியாணம்.

அமென் :- ஓ. நல்ல விசயம். ரொம். இதைப்பற்றி ஒண்டும் சொல்லயில்லையே.

ஜிம் :- இந்த விசயம் இன்னும் சப்பாத்துக் கொம்பனியிலை தெரியாது. தெரியுந்தானே. பிறகு ஒரே பகிட்யும் கிண்டலுமாக இருக்கும். அதுதான்..... இங்கை வந்தது நல்ல சந்தோசம். தெற்கு உபசரணை எண்டு சொல்லுவினம்.

அமென் :- சீ. அதெல்லாம் ஒண்டுமில்லை.

ஜிம் :- நான் இடையிலை விட்டுட்டுப் போறதா நினைக்கக்கூடாது. Betty யைச் சந்திக்கிறதாச் சொல்லியிருக்கிறன். பொம் பிளையளுக்கு கொஞ்சம் பிந்தினாலும் அழுகை வந்திடும்.

அமென் :- ஓ..... எனக்குத் தெரியும் பொம்பிளையளைப் பற்றி. சரி தம்பி. உங்களுக்கு எல்லா அதிஸ்ரமும், சந்தோசமும் சித்தியும் கிட்டவேணும். லோராவும் அதைத்தான் விரும்புறா. என்ன?

லோரா :- ஓம்.

ஜிம் :- போயிட்டுவாறன் லோரா. உங்கட கண்ணாடிக்குதிரையை எந்த நாளும் பாதுகாத்து வைச்சிருப்பன். நான் சொன்ன

புத்திமதியை மறக்கமாட்டியள் தானே. சரி... போயிட்டு வாறன் - ஷேக்ஸ்பியர் - போயிட்டுவாறன். மெத்தப் பெரிய உபகாரம் அம்மா வாறன்.

- அமென் :- ஏதோ விதமா எல்லாம் பிழைச்சுப் போயிடும்..... ம்..... நான் எண்டா இந்த victorola வைப் போடமாட்டன். எங்கட விருந்தாளிக்கு கெதியிலை கலியாணம். ரொம்.
- ரொம் :- என்னம்மா?
- அமென் :- ஒரு நிமிசம் வந்திட்டுப்போ. உனக்கு ஒரு முஸ்பாத்தி சொல்லவேணும்.
- ரொம் :- அதுக்கிடையிலை போயிட்டானா ஜிம்?
- அமென் :- அவர் வெள்ளன வெளிக்கிட்டார். எப்பிடியான விளையாட்டு நீ எங்களோடை விளையாடி இருக்கிறாய்?
- ரொம் :- என்ன சொல்லுறியள் அம்மா?
- அமென் :- அவருக்கு கலியாணம் நிச்சயமாயிட்டுது. எண்டு எங்களுக்கு நீ சொல்லேல்லையே.?
- ரொம் :- ஜிம். அவனுக்குக் கலியாணமா?
- அமென் :- ஓ. அவர்தான் சொன்னார்.
- ரொம் :- எனக்கு ஒண்டும் தெரியாது. கடைசியாய் பழி என்னிலையா?
- அமென் :- வினோதமாயிருக்கு.
- ரொம் :- இதிலை என்ன விநோதம்?
- அமென் :- அவனை உன்ரை நெருங்கின சிநேகிதன் எண்டுதானே சொன்னனி.
- ரொம் :- ஓம். ஆனா எனக்கு இது எப்பிடித் தெரியும்.
- அமென் :- அதிசயம்தான். உன்ரை நெருங்கின நண்பன். கலியாணம் கட்டப் போறான். எண்டு உனக்குத் தெரியாது எண்டது எனக்கு உண்மையா அதிசயமாய்த்தான் இருக்கு.
- ரொம் :- அங்கை நான் வேலை பாக்கத்தான் போறனான். ஆக்களைப் பற்றித் தகவல் எடுக்கிறத்துக்கில்லை.

அமென் :- நீ எங்கை போனாலும் உனக்கும் தெரிஞ்சிராது. நீ கனவிலை தானே வாழ்கிறாய். பொய்களைத் தானே உண்டாக்கிறாய். எங்கையடா போறாய்?

ரொம் :- நான் படத்துக்குப் போறன்.

அமென் :- அதுசரி எங்களையெல்லாம் எவ்வளவு முட்டாளாக்கிப் போட்டாய். எவ்வளவு கஸ்ரம். ஆயத்தம். எவ்வளவு செலவு. புது விளக்கு. புது உடுப்பு இது எல்லாம் எதுக்கு? எவளோ ஒருத்தியின்ரை காதலனை மகிழ்விக்கிறத்துக்கு. போடா. போ. படத்துக்குப் போ. எங்களைப்பற்றி நினைக்காதை. தாய் இங்கை தனிய. வேலையும், கலியாணமும் இல்லாமல் முடமா இருக்கிற உன்ரை சகோதரி. உன்ரை சுயநல வேட்கைக்கு இடைஞ்சல் வரக்கூடாது. எங்களைப் பற்றி நினைக்காதை. சும்மா போ. போ. போ. போடா படத்துக்கு.

ரொம் :- நான் போகத்தான் போறன். என்ரை சுயநலத்தைப்பற்றி நீங்கள் கத்தக்கத்த இன்னும் கெதியாப் போவன். போறன் ஆனால் படத்துக்கு இல்லை.

அமென் :- போடா போ. போடா சந்திரமண்டலத்துக்கு. சுயநலப் பிசாசு. (கதவை அடித்துக்கொண்டு போகிறான். லோரா வீறிடுகிறாள். அமென்டா ஆறுதல் சொல்வது மங்கலாகத் தெரிகிறது)

ரொம் :- நான் சந்திரமண்டலத்துக்குப் போகவில்லை. அதையும் கடந்து வெகுதூரம் - காலம் தான் இரண்டு இடங்களுக்கு கிடையிலான மிகப் பெரியதூரம். அந்தச் சம்பவத்துக்குப் பிறகு நான் வேலை இழந்தேன். சப்பாத்துப் பெட்டியில் கவிதை எழுதியதற்காக. நான் சென் லூயிஸிலிருந்து வெளியேறினேன். கடைசி முறையாக இந்தப் படிவழியாக கீழிறங்கி வந்தேன். என் அப்பாவின் காலடிகளைத் தொடர்ந்தேன்.

ஓம் வாழ்க்கையின் வளங்களில் நான் பெறத் தவறியதை. பிரயாணங்களில் காண முற்பட்டேன். பல இடங்களுக்குப் போய் வந்தேன். வானளாவிய நகரங்கள் காய்ந்த சருகுகள்

போல என்னைச்சுற்றி வந்தன. சருகுகள். அழகிய வர்ணம் தீட்டப்பட்ட. ஆனால் உருக்குலைந்து மரங்களிலிருந்து பிய்த்தெறியப்பட்ட சருகுகள் போல. நான் நின்றுருப்பேன்.

ஆனால் ஏதோ ஒன்று என்னைத் துரத்திக் கொண்டிருப்பது போல ஒரு பிரமை. அது திடுமென என்னையறியாமலே என்னை வந்து பற்றிக்கொள்ளும். என்னை எதிர்பாராத குழப்பத்துக்குள் ஆழ்த்தும். ஒரு வேளை எனக்குப் பரிட்சயமான இசையாக இருக்கும். ஒரு வேளை அழகிய பிரகாசமான கண்ணாடியாக இருக்கும். பழக்கமேயில்லாத நகரங்களில் எனக்கு சிநேகிதர்கள் கிடைக்கும் வரை இரவு வேளைகளில் வீதிகளில் நடந்து திரிகிறேன். நறுமணமுள்ள பொருட்கள் விற்பனையாகும் ஒளிர்கின்ற சாளரங்களில் அருகாகப் போகிறேன். அச்சாளரங்கள் வர்ணம் வர்ணமாக கண்ணாடிகளினால் சிறிய, துல்லியமான ஒளியையுடைய போத்தல்களினால் சிதறிப்போன ஒரு வானவில்லைப் போல நிரம்பியிருக்கும்.

அப்போது திடீரென்று என் அக்கா என்னுடைய தோளில் கை வைக்கிறாள். திரும்பி அவள் அழகான விழிகளை நோக்குகின்றேன். ஓ..... லோரா..... லோரா..... உன்னைவிட்டுப் போய்விட நினைக்கிறேன். ஆனால் நான் நினைத்ததை விட. நான் அதிகம் விசுவாசமானவனாக இருக்கிறேன்.

ஒரு சிகரற்றுக்காகப் போகிறேன். வீதிக்குக் குறுக்கே போகிறேன். படத்துக்குப் போகிறேன். மதுக்கடைக்குப் போகிறேன். மது வாங்குகிறேன். என்னருகில் உள்ள யாரிடமோ பேசுகிறேன். எதுவானாலும் உன்னுடைய நினைவொளியை அணைத்துவிடு. ஆனால் இந்நாளில் மின்னல் ஒளியால் அல்லவா உலகம் ஒளியூட்டப்பட்டிருக்கிறது.

உன்னுடைய விளக்கை அணைத்து விடு லோரா - லோரா போய் வருகிறேன்.

(அவள் விளக்கை அணைக்கிறாள்)

திரை

கண்ணாடி வார்ப்புகள் - விமர்சனங்கள்

I. சித்திரலோகா மெளனகுரு - 'தினகரன்' (04-07-1978)

இம்மாதம் ஒன்பதாம் திகதி (09-06-78) மாலை யாழ்ப்பாணம் வீரசிங்கம் மண்டபத்தில் ரென்னஸி வில்லியம்ஸின் (த கிளாஸ் மெனேஜரி) என்ற நாடகத்தின் தமிழாக்கமான 'கண்ணாடி வார்ப்புகள்' மேடையேறியது. யாழ். வளாக இலக்கிய மன்ற நிதிக்காக க. பாலேந்திராவினால் தயாரிக்கப்பட்டு நெறிப்படுத்தப்பட்ட இந்நாடகம் சமீப காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் மேடையேறிய ஒரு சில தரமான நாடகங்களிடையே முதன்மை வகிக்கிறது என்று துணிந்து கூறலாம்.

ரென்னஸி வில்லியம்ஸ் என்ற அமெரிக்க நாடகாசிரியரது புகழ்பெற்ற நாடகங்களில் ஒன்றுதான் (த கிளாஸ் மெனேஜரி) ரென்னஸி வில்லியம்ஸை ஒரு நாடகாசிரியராக பொதுமக்களிடையே ஜன ரஞ்சகப்படுத்தியதும் பலதடவை வெற்றிகரமாக மேடையேற்றி புகழ்பெற்றதுமான இந்நாடகம் உலகப் புகழ்பெற்ற நாடகங்களின் வரிசையில் தவறாது இடம்பெறுவதாகும். ரென்னஸி வில்லியம்ஸ் தனது இளமைக்கால வாழ்க்கையனுபவங்களையே இந்நாடகமாக எழுதினார் என கூறப்படுகிறது. இளமையில் தந்தையால் கைவிடப்பட்ட குடும்பத்தில் தாயுடனும் சகோதரியுடனும் வாழ்ந்து கொண்டு சப்பாத்துக் கம்பனியில் வேலை பார்த்த ரென்னஸி வில்லியம்ஸ் குடும்பப் பொறுப்புக்கும் தனது இலட்சியம் கனவுகள் ஆகியவற்றுக்கும் இடையே சிக்கித் தடுமாறும் ரொம் என்ற பாத்திரத்தை இந் நாடகத்தில் உருவாக்கினார். இப்பாத்திரத்தின் மூலம் ரென்னஸி வில்லியம்ஸ் தன்னையே பிரதிபலித்தார். ரொம் என்ற பாத்திரத்தை விட அமென்டா-தாய், லோரா-மகள் ஜிம்-விருந்தாளி ஆகிய பாத்திரங்கள் இந்நாடகத்தில் இடம் பெறுகின்றன. மொத்தத்தில் நான்கே பாத்திரங்கள் கொண்டு இரு அங்கங்களுடையதான 8 காட்சிகளுடையதாக இந்நாடகம் அமைந்துள்ளது. வேலை செய்யுமிடத்தில் ஏற்பட்ட சச்சரவினாலும் குடும்பத்தில் ஏற்பட்ட முரண்பாட்டினாலும் குடும்பத்தை விட்டு வெளியேறிய ரொம்மின் நினைவாகவே நாடகம் நடக்கிறது. 1940ம் ஆண்டுகளில் சிதைந்துகொண்டிருந்த அமெரிக்கப் பொருளாதாரச் சூழலில் தேங்கிக்கிடந்த மத்தியதர வர்க்க வாழ்க்கைப் பின்னணியில் இந்நாடகம் எழுதப்பட்டுள்ளது. சாரமற்ற வாழ்க்கையில் சிறைப்பட்டுக் கிடக்கும் மனிதனின் தேம்பல் நாடகத்தின் அடிநாதமாக ஒலிக்கிறது.

அமெரிக்க வாழ்க்கை, அன்னியச் சூழல், மொழிபெயர்ப்பு ஆகிய பதங்களில் தமிழில் இந் நாடகத்தை பார்த்தோரை எவ்விதத்திலும் கட்டுப் படுத்தாத வண்ணம் நாடகம் உணர்த்திய அனுபவம் அமைந்தது. கணவன் கைவிட்டுப் போனதன் பின்னர் மிகுந்த கலர்ங்களிடையே தனது இரு பிள்ளைகளையும் வளர்த்து ஆளாக்கி அவர்களை நன்னிலை அடைய வேண்டும் என்று கனவு காணும் தாயையும் தனது நிகழ்கால வாழ்க்கையின் ஏமாற்றங்களை மறப்பதற்கு இடையிடையே தனது பெருமையும் இனிமையும் மிக்க இளமைக்கால வாழ்க்கையை நினைவூட்டிக்கொள்ளும் தாயையும் அந்தத் தாயினுடைய அனுபவங்களையும் எம்மிடையே காண முடியும். குடும்பப்பொறுப்பு ஒரு புறம் இழுக்க சொந்த ஆசைகளும் கனவுகளும் இன்னொரு புறம் ஈர்க்க இரண்டுக்குமிடையே அல்லாடும் புதல்வனும் எமது வாழ்க்கையில் நாம் அல்லும் பகலும் காணும் ஒரு பாத்திரமே.

எமக்குச் சொந்தமான பாத்திரங்கள், எமது வாழ்க்கை அனுபவங்கள் ஆகியவை நாடகத்திலும் பிரதிபலித்ததால் அமெரிக்க நாடகமாயினும் பரிச்சயமான அனுபவத்தை இந்நாடகம் அளிக்கவல்லதாயிருந்தது. இவ்வகையில் இவ் அனுபவப் பொதுமையை மனங்கொண்டு இந் நாடகத்தை தேர்ந்தெடுத்த க. பாலேந்திரா பாராட்டுக்குரியவர்.

தமிழில் இந்நாடகத்தைப் பார்த்தபோது அதன் தமிழாக்கம் விதந்து குறிப்பிடக்கூடியதாயிருந்தது. பாலேந்திரா, க. மல்லிகா, நி. நிர்மலா ஆகியோர் சேர்ந்து இந்நாடகத்தினை தமிழாக்கம் செய்திருந்தனர். ஏற்கனவே 'கண்ணாடிச் சிற்பங்கள்' என்ற பெயரில் இந்நாடகம் தமிழில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் அந்த மொழிபெயர்ப்பில் இல்லாத நெருக்கமும் நெஞ்சைத் தொடும் உணர்வும் இத்தமிழாக்கத்தில் காணப்பட்டது. உரையாடல்களின் பொருள், தொனி உணர்ச்சி ஆகியவற்றை உள்வாங்கி எமக்குப் பரிச்சயமான அன்றாட வழக்குத் தமிழில் அவற்றை இவர்கள் அமைத்திருந்தனர். யாழ்ப்பாண பேச்சு வழக்கின் பொதுத்தன்மை உரையாடல்களில் காணப்பட்டது தவிர மரபுத்தொடர்கள், சிறப்புப் பிரயோகங்கள் ஆகியவற்றையும் கையாண்டமை, மேலே குறிப்பிட்ட பரிச்சயமான அனுபவத்தை இன்னும் நெருக்கமாகவும், ஆழமாகவும் உணர உதவியது. உதாரணத்துக்கு ஒன்று குறிப்பிடலாம். பிள்ளைகளை அன்பாக (டார்லிங்) என்று கூப்பிடும் இடங்களை குஞ்சு, ராசாத்தி, ராசா என்று தமிழாக்கியிருந்தமை மிகுந்த பொருத்தமாயிருந்தது.

இந்நாடகத்தில் ரொம் ஆக பாலேந்திராவும், அமெண்டாவாக நிர்மலாவும், லோராவாக ஆனந்தராணியும், ஜிம் ஆக ஜெரால்ட் உம் நடித்தனர். நான்கு பாத்திரங்களும் ஒருவருக்கொருவர் சோடை போகாமல் தமது நடிப்பாற்றலை வெளிப்படுத்தினர். எனினும் நாடகப் பார்வை யாளரின் ஏகோபித்த பாராட்டுதல்களை நிர்மலாவும் பாலேந்திராவும் பெற்றனர். இவ்விரு பாத்திரங்களும் நாடகத்தில் முன்னணிப் பாத்திரங்களாகையாலும் பலவித உணர்ச்சிச் சாயைகளையும் அதீதமாக வெளிக் காட்ட இடமிருந்தது.

அமெண்டாவாகப் பாத்திரமேற்ற நிர்மலாவுக்கு இந்நாடகமே முதல் அனுபவமாக இருப்பினும் மேடைப் பரிச்சயமும் தேர்ச்சியும் அனுபவமும் வாய்ந்த நடிப்பாற்றலை புலப்படுத்தினார். முடிவில்லாத எதிர்பார்ப்புகள், ஏமாற்றத்தால் வரும் மன எரிச்சலாக, போலிப் பகட்டுத்தனம் இவை யாவற்றிலும் தனது அசைவுகளிலும் பேச்சிலும், முகபாவத்திலும் மிகத் தெளிவாக நிர்மலா புலப்படுத்தினார். சுருங்கச் சொன்னால் இறந்தகாலப் பெருமையை நினைவூட்டிக் கொண்டு தனது நிகழ் கால ஏமாற்றங்களைச் சகித்துக் கொண்டும் மேலும் மேலும் முன்னேற முயன்று கொண்டு மிருக்கிற, அமைதியற்ற பரபரப்பான ஒரு தாயைக் கண்முன் நிர்மலா கொண்டு வந்து நிறுத்தினார். மகளை வந்து பார்ப்பதற்காக ஒரு விருந்தாளியை அழைத்து வரச் சொல்லி மகனிடம் பரிதாபமாக கேட்கும்

கட்டம், விருந்தாளி வரப் போகிறான் என்றதும் ஆயத்தம் செய்ய நேரமில்லை என்று அந்தரப்படும் கட்டங்கள் யாவும் சிறப்பாக அமைந்திருந்தன.

இவற்றை விட மறக்க முடியாத இரு இடங்களையும் குறிப்பிடத்தான் வேண்டும். விருந்தாளியின் வரவுக்காக அலங்கரித்துக் கொண்டு தனது இளமைக்கால நிகழ்ச்சிகளில் மனதை இழந்து நிற்கும் காட்சியும் இறுதியில் ஏமாற்றத்தால் இடிந்து போன மனதுடன் மகனுக்கு ஏசும் காட்சியும் நினைவை விட்டு அகலாதவை. பாலேந்திரா ரொம்மின் பாத்திரத்தை திறம்படச் செய்தார். தாயுடன் வாக்குவாதப்படும் காட்சிகள், குடித்துவிட்டு வீட்டுக்கு வந்து சகோதரியுடன் கதைக்கும் காட்சிகளை கூறுபவனாக செயற்படும் சந்தர்ப்பம் ஆகியவை மிகத் திறமையானதாக அமைந்திருந்தன.

ஆனந்தராணி இதுவரை மேடைகளில் தோன்றியதை விட வேறுபட்ட குணாதிசயமுள்ள ஒரு பாத்திரத்தை இந் நாடகத்தில் ஏற்றிருந்தார். தாழ்வுச்சிக்கலுள்ள வெகுளித்தனமுள்ள பரிதாபத்திற்குரிய ஒரு பெண்ணை அவர் மேடையில் கொணர்ந்துள்ளார். மிக மெதுவான அசைவுகள், மிக மென்மையான முகபாவங்கள் ஆகியவற்றோடு தனது பாத்திரத்தின்

உயர்வுகளை அவர் வெளிப்படுத்தினார். இறுதிக் காட்சியில் மிக மெதுவாக லோராவின மனம் மாறுதலடைந்து அப் பாத்திரத்தின் தன்மையே மாறிப் போவதை அவர் அழகாகச் சித்தரித்திருந்தார்.

ஜிம்மாக வந்த ஜெரால்ட் இறுதி அங்கத்தில் இரு காட்சிகளிடையே இடம் பெறினும் கதை ஓட்டத்திற்கு காரணமான தனது பாத்திரத்தின் முக்கியத்துவத்தை நன்கு உணர்ந்திருந்தார். இறுதிக் காட்சியில் கதையின் நகர்வு மிக மெதுவாக அமைந்திருந்தது. இக் காட்சியில் சில பார்வையாளர்கள் அதிருப்தி காட்டிய போது கூட அதனை மிக விரைவில் வெற்றி கொள்ளும் வண்ணம் தனது அசைவுகளையும், உரையாடல்களையும் அவர் அமைத்துக் கொண்டார்.

நடிப்பைத் தவிர இந்நாடகத்தில் விதந்து குறிப்பிடத்தக்க இன்னொரு அம்சம் ஒளி அமைப்பாகும். மிகுந்த அழகிய உணர்வுடனும் பொருத்தத்துடன் ஒளி அமைப்பு விளங்கியது. நாடகக் காட்சிகளின் உணர்வு நிலைக்கும் ஒளிக்குமிடையில் இருந்த தொடர்பு கவனிக்கத்தக்கது. ஒளி சார்ந்த உத்தி முறைகள் நாடகத்தின் உணர்வோட்டத்தை மாற்றிவிடாமல் அதனுடன் இணைந்து சென்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. எனினும் அமெண்டா தனது இளமை நினைவுகளில் லயித்துப் போகின்ற சந்தர்ப்பத்தில் வர்ண

பல்ப் பாவித்து சின்ன சிறிய ஒளி உருண்டைகளை மேடை முழுக்க ஓடவிட்டது கனவுச் சூழலை ஏற்படுத்தியதாயினும் அக்கட்டத்தில் அமெண்டாவின் நடிப்பு வசனம் ஆகியவற்றை ஊன்றிக் கவனிக்க இயலாமலிருக்கின்றது. எமது ரசிகர்களுக்கு இவ்வுத்தி புதிதாகையால் அந்த உத்தி பற்றி கூறியாக வேண்டும்.

யாழ்ப்பாணத்தில் மேடையேறிய 'கண்ணாடி வார்ப்புகள்' வரவேற்புப் பெற்றுள்ள இச் சந்தர்ப்பத்தில் தமிழ் நாடக வளர்ச்சி குறித்தும் ஒரு குறிப்புக் கூற வேண்டியுள்ளது. பாரம்பரியத் தமிழ்ப் பகுதிகள் தரமான நாடகங்களைப் பொறுத்தவரை கலாசாரப் பாவைவனமாகத்தான் இதுவரை நாடக ஆர்வலர்களினால் கணிக்கப்பட்டன. எனினும் இந்த எண்ணத்தை மறுபரிசீலனை செய்யும் நினைவை சமீபத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் மேடையேறிய நாடகங்களும், நாடக அரங்கில் நிறைந்திருந்த மக்களும் புலப்படுத்தியுள்ளனர். விழிப்பு, அபசரம், பிச்சை வேண்டாம், ஓலங்கள், நட்சத்திரவாஸி, பலி, புதியதொரு வீடு, கண்ணாடி வார்ப்புகள், ஆகிய

இந்நாடகங்கள் யாழ்ப்பாணத்தில் மேடையேறியது மட்டுமன்றி நாடகம் பற்றிய காத்திரமான சிந்தனையையும் சிறு சிறு குழுக்களிடமாவது ஏற்படுத்தியுள்ளன.

இலங்கைப் பல்கலைக்கழக யாழ் வளாக மாணவர்களைக் கொண்டு சி. மௌனகுரு தயாரித்த 'புதிய தொருவீடு' யாழ்ப்பாணத்தில் அரியாலை, வட்டுக்கோட்டை, பண்டத்தரிப்பு, பருத்தித்துறை போன்ற கிராமங்களில் மேடையேற்றப்பட்டு வரவேற்புப் பெறுகின்றமையும், நாடக டிப்ளோமாப் பயிற்சி பெற்ற திறமையாளர்களினால் நாடகப் பயிற்சி நெறி வகுப்பு ஒன்று திருநெல்வேலியில் ஆரம்பிக்கப்பட்டமையும், அப்பகுதிகளில் யாழ்ப்பாண நாடக ஆர்வலர் பலர் ஆர்வத்துடன் பங்குபெறுவதும் யாப்பாணத்தில் துளிர்க்கும் ஆரோக்கியமான நாடக ஆர்வத்தின் ஒரு குறியீடாகும். தமிழ் நாடக உலகத்தில் ஒளி மிகுந்த காலம் ஒன்று உதய மாகப் போகிறது என்பதற்கு இவை அறிகுறிகளாகும்.

தமிழ்ப் பகுதிகளில் நாடகம் பற்றிய விழிப்புணர்வு ஏற்பட்டுள்ள இச் சந்தர்ப்பத்தில் பிற மொழிகளில் உள்ள சிறந்த நாடகங்களை தமிழாக்கம் செய்வதும், தமிழில் தயாரிப்பதும் மிக வேண்டப்பட்டதாகும். உலக நாடக வளர்ச்சியின் பல்வேறு பரிமாணங்களை அறிந்து கொள்ளவும், அந்தப் பின்னணியில் எமது வளர்ச்சியை நோக்கவும் மதிப்பீடு செய்யவும், எதிர்காலத்தை அமைக்கவும் அது உதவும். பிறமொழி நாடகங்கள் பல தழுவல்களாகவும், மொழி பெயர்ப்புக்களாகவும் தமிழில் அவ்வப்போது இடம் பெற்றிருப்பினும் அவற்றின் பாதிப்பு அத்துணை அழுத்தமாக இருக்கவில்லை. பிற மொழி நாடகங்களைத் தமிழில் தர முயலும் போது அந்நாடகத்தின் பொருள், செய்தி, அனுபவம் என்பன எமது நாட்டுச் சூழலுடன் ஒற்றுமை கொண்டுள்ளதா என்பதும் கவனிக்கப்பட வேண்டியதாகும். இல்லாவிடின் வெறும் பரிசோதனை முயற்சியாகவும், நாடகப் பயிற்சியாகவும் தமிழாக்கம் செய்ததாகவே மொழிபெயர்ப்பு நாடகங்கள் அமைந்துவிடக்கூடிய அபாயம் உண்டு. நாடகம் வெகுஜன ஊடகம் என்ற தனது உள்ளாந்த தன்மையை நிலைநிறுத்திக் கொள்ள நாடகத்தின் கருப் பொருள் எமது பார்வையாளருடன் எவ்விதத்திலாவது சம்பந்தப்பட்டதாக அமைதல் வேண்டும். இவற்றையெல்லாம் மனதில் கொண்டு சிறந்த நாடகப் பிரதியை தேர்ந்தெடுத்து தமிழாக்கி தயாரிக்கும் போது அது தமிழ் நாடக வளர்ச்சியின் முன்னேற்றத்திற்கான நிச்சயமான பங்களிப்பாக அமையும். பாலேந்திரா இத்தகைய முயற்சிகளில் தொடர்ந்து ஈடுபடுவார் என எதிர்பார்க்கிறோம்.

II. இ. இரத்தினம் - 'தினகரன்' (15-02-1979)

சென்ற இருபது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக நல்ல மேலை நாட்டு நாடகங்கள் தமிழில் இயங்கினாலோ என்று நான் ஏங்கியதுண்டு. நல்ல கருத்துடைய நாடகங்கள் நற்றமிழில் நடந்தாலென்ன என்று தமிழும் தவித்ததுண்டு. கொச்சையைத் தவிர்த்துவிட்டால் நாடகம் தற்கொலை செய்து கொண்டது என்பவர்களே மலிந்த தம் நாட்டிலே சபைத் தமிழிற்கும் பேச்சுத் தமிழிற்கும் கந்தருவம் செய்து வைத்தது போல கண்ணாடி வார்ப்புகள் என் காதில் வீழ்ந்தன.

இலங்கை அவையாற்று கழகம், நடிகர் ஒன்றியத்தின் ஆதரவுடன் கண்ணாடி வார்ப்புகள் என்னும் நாடகத்தை கொழும்பு லயனல் வென்ற மண்டபத்தில் 08.02.79 இல் மேடை ஏற்றியது. இந்நாடகம் அமெரிக்க நாடகனார் தெனசி வில்லியம்சு எழுதிய 'கிளாஸ் மெனாசெரி' என்பதன் தமிழாக்கம். நாடகத்தை தமிழ்ப்படுத்தியவர் நிர்மலா நித்தியானந்தன் அவர்கள். நெறிப்படுத்தியவர் க. பாலேந்திரா அவர்கள் இருவரும் பல்கலைக் கழகத்தவர். பாலேந்திராவிற்குப் பல நாடகங்களில் நடித்து நெறிப்படுத்திய அனுபவமுண்டு.

கலைச்சுவை, கருத்துத் திருப்பம் என இரண்டில் ஒன்றிற்காக மட்டும் அரங்கு அமையாமல் இரண்டையும் தழுவி நாடகம் அமைத்தல் சமூகக் கடன், கண்ணாடி வார்ப்புகளை எழுதியவர் உள்நோக்கு எதுவோ நாம் அறியோம். ஆயினும் சமூகத்தின் அடி அலகான ஒரு குடும்பத்தின் அவத்தையை முரண்பாட்டுக் கூட்டாகக் காட்டும் பொழுது அங்கு நாடகம் கட்டிறுகுவதை நாம் காண்கிறோம்.

கன்னிமை கனிந்து முற்றியும் கணவனை நாடா வலுக்குறைந்த ஒரு மகளும், யாதாயினும் வழியால் அவளைக் கரையேற்றத் துடிக்கும் ஒருவிதவைத்தாயும், குடும்பப் பொறுப்புணராது, உத்தியோகக் கீழ்நிலைச் சூமையில் அழுங்கி மனங்கயங்கும் ஒரு சகோதரனும் தான் முக்கிய நாடகக் கலங்கள். சகோதரிக்கு ஏற்ற ஒரு வரனைப் பார்த்து வரும்படி தாய் மகனை வற்புறுத்துவதும் அவன் தன் நிலையைத் தாய்க்குக் கூறுவதும், சப்பாத்துக் கம்பனியில் ஒருபெரும் இயந்திரத்தின் அலகு போல வாடுவதும் எம் சமூகத்தில் மத்தியதர வகுப்பினரிடை காணப் படுவதை நிகர்த்த நிகழ்ச்சிகளே.

மகளும் இன்றைய உலகில் கணவன் வேட்டையில் போட்டியிடக் கூடிய நிலையில் இல்லை வேட்டை ஏன்? வேட்கையே இல்லை.

இவளுக்குக் கணவனை எப்படித்தேடுவது. இதை நினைத்த தாயின் துடிப்பும் சகோதரனின் அந்தரமுமே நாடக விசைகள்

தாயாக நடித்த நிர்மலா, குடும்பத்திற்கு அச்சாணியாக இருந்தது போல, நாடக ஓட்டத்திற்கும் அச்சாணியாக இருந்தார். சுழன்று சுழன்று பேசிப் பேசி, நடந்து நடந்து, நடித்து நடித்து மகனையும் மகளையும் இறுதியில் மருமகனாக வரக்கூடியவனையும் இணைத்து நடுநாயகமாய் நடித்தார் அவர் பேச்சும் இயக்கமும் ஒன்றிற்கு ஒன்று ஆதாரமாய் எது முந்தியது எது பிந்தியது என்று நாம் உணர முடியாவகையில் அவர் செழித்தார்.

மகன் ரொம் ஆக நடித்த பாலேந்திரா பாத்திரக்கனத்தை எளிதாக்கிக் கொண்டார். குடும்பத்தின் கட்டுப்பாட்டிற்குக் கீழ்ப்படிபவராய் ஆனால் சமூக இடும்பையால் ஓடிந்தவராய் எந்நேரமும் தம் ஆற்றொணாமையை வெளிக்காட்டுபவராய் விளங்கினார். அவர் அடக்கம் தமிழ் அரங்கிற்கு ஏற்றதாயிருந்தது. நாடக ஆசிரியர் படைப்பு அடக்கத்தை விரும்பியதோ அடங்காமையை விரும்பியதோ தெரியவில்லை. பாலேந்திராவின் தனி வசனங்கள் அழுத்தம் திருத்தமாயிருந்தன. உரையாடலில் வசனங்கள் தெளிவு குறைந்தனவாயிருந்தன. நடிப்பழுத்தம் பேச்சழுத்தைச் சிறிது திருடி விட்டது போலும்.

மகள் லோராவாக நடித்த ஆனந்தராணி வலது குறைந்தவராக நடித்த பாங்கு, மிக இயல்பாகவும் தெளிவாக ஐயத்திற்கு இடமில்லாததாய் மிருந்தது. நண்பன் ஜிம் வந்து காதல் அரும்பிய சந்தர்ப்பங்களில் மெள்ள மெள்ள அவர் வாய் மலர்ந்த இயல்பு அவர் நடிப்பிற்கும் பாலேந்திராவின் நெறியாண்மைக்கும், ஜிம்மின் பொறுமைக்கும் அழுத்தம் அளித்தது. ஜிம்மின் பேச்சு ஆட்சி தாய் அமென்டாவின் ஆட்சிக்கு ஈடுகட்டிய தாயிருந்தது.

நாடக ஒன்றிணைப்பும் நடிக்கர் கூட்டாட்சியும் நன்முறையில் நெறிப் பட்டன. மேடையில் உலவிய ஒழுங்கு, இடம் பெயர் அமைதி, உடல் சுமந்த இலேசு, யாவும் கட்டுப்பாட்டுள் அடங்கியனவாய் இருந்தன. மேடை அமைப்பும், நடிப்பு ஒளி இணைப்பு, ஒலிப்பின்னணி கதைக்கு உதவின.

மேலை நாட்டிசையை விட்டுத் தமிழிசையோடு பரிசோதனை செய்தா லென்ன? சில இடங்களில் ஒலிப்பின்னணி தொய்ந்து நாடகச் செயலும் குறைய அலுப்புத் தோன்றி விடுகின்றது. பாத்திரங்களின் தனிமொழிகள் நாடகத்தின் விறு விறுப்பைக் குன்றச் செய்து விடுகின்றன. குறிப்பாக அமென்டாவின்.

முழுமையை நோக்கில் தமிழ்க்கலை உலகு கைதூக்கி விடவேண்டிய ஒரு குழுவின் படைப்பு இது.

III. காவலூர் ராசதுரை - 'வீரகேசரி' (15.02.1979)

அண்மைக் காலத்தில் ஈழத்துக் கலைஞர்களிடையே நாடகப் பற்றுக்குன்றி, சினிமா மோகம் மேலோங்கி நிற்பதை நாம் பொதுவாகக் காணக் கூடியதாக இருக்கிறது. அவர்களைக் குற்றஞ் சொல்லிப் பிரயோசனமில்லை. சனங்கள் எதை நாடுகிறார்களோ அதையே தான் கலைஞர்களும் நாடிச் செய்வார்கள். மக்களுக்குப் பயனுள்ளதை வழங்க வேண்டுமென்று யாரும் முன் வந்தால், அவர்கள் புத்தியில்லாதவர்களாகக் கணிக்கப்படுகிறார்கள். இந்தப் பின்னணியிலே தான் சமார் இரண்டு வாரங்களுக்கு முன், கண்ணாடி வார்ப்புகள் என்ற நாடகம் கொழும்பு லயனல் வென்ட்-அரங்கில் காண்பிக்கப்பட்டது. நாடகம் தயாரிப்பதே துணிச்சலான காரியம் லயனல் வென்டில் அதை அரங்கேற்றுவதென்றால் அது மேலும் புத்தியற்ற செயல் என்று தான் கருதப்படும். கண்ணாடி வார்ப்புகளைத் தயாரித்தவர்கள் துணிந்த கட்டைகள் மட்டுமல்லவரவ் எடுத்த காரியத்தை வெற்றிகரமாகச் சாதிக்கும் வீரர்களுமாவர். அன்றைய தினம் லயனல் வென்ட் மண்டபம் நிறைந்திருந்தமை ஒரு சாதனைவ நாடக முடிவில் சபையோரின் மனம் நிறைந்திருந்தமை மற்றொரு சாதனை. இவ்வளவிற்கும் நாடகம் மொழி பெயர்க்கப்பட்ட தொன்று. அப்படி இருந்தும் சபையோர் நமது நாட்டுக்கே குறிப்பாக யாழ்ப்பாணச் சமுதாயத்துக்கே உரியதான பிரச்சினை ஒன்றின்

நாடக வடிவத்தைக் கண்டது போன்ற மன நிறைவுடன் சென்றார்கள். கலையின் உலகளாவிய பண்பு என்பது அதுதான். ஷொ போன்ற நாடக மேதைகளின் படைப்புக்களிலே மனித குலத்தின் பொதுப் பண்புகளை நாம் கண்டிருக்கிறோம். ஆனால், அவற்றைத் தமிழ் மயமாக்கி மேடையேற்றும் போது, இவை நம்முடைய மண்ணிலே வேரோடாதவை என்ற உணர்வு நம்மை விட்டகல்வதில்லை. ஆனால் கண்ணாடி வார்ப்புகளைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தபோது ஒரு யாழ்ப்பாண நாடகத்தையே கண்டுகளிக்கிறோம் என்ற எண்ணமே நிலை பெற்றிருந்தது. அவ்வளவு சிறப்பாக கே. பாலேந்திரா டெனஸ்ஸி வில்லியம்ஸின் நாடகத்தைத் தமிழாக்கியிருந்தார். இரண்டோர் இடங்களில் மட்டும் ஒருசில வசனங்கள் நாடகம் மொழி பெயர்ப்பென்பதைக் காட்டிக் கொடுத்து விட்டன. ஆனால், அதை எவரும் பெரிதுபடுத்தவில்லை.

கணவனை இழந்த ஒரு தாய், வீட்டிலே தனக்குச் சமையாக இருக்கும் வலது குறைந்த குமர் ஒன்றைக் கரை சேர்ப்பதற்குப் பிரயாசைப் பட்டுத் தனக்குத் தாபரமாக இருக்கும் ஒரே மகனின் வெறுப்பைச் சம்பாதித்துக் கொண்டதைக் கருவாக கொண்ட இந்த நாடகத்திலே நான்கே நான்கு பாத்திரங்கள் தான். தாய், மகன், மகள், மகனின் நண்பன். இவர்கள்

நால்வரில் யார் சிறப்பாக நடித்தார்கள் என்று சொல்ல எத்தனிப்பது வியர்த்தனமான முயற்சி. ஏனென்றால் நான்குபேருமே தனித்துவமான வெவ்வேறு குணவியல்புகளையுடைய நான்கு வார்ப்புகள், அல்லது சமுதாயத்தின் நான்கு பிரதிநிதிகள், நிர்மலா நித்தியானந்தன், பாலேந்திரா, ஆனந்தராணி ராஜரத்தினம், ஜெரால்ட் ஆகிய நால்வரும் இந்த நான்கு மனிதப் பிரதிநிதிகளை நம் கண்முன்னே நிலைநிறுத்தினார்கள். இவ்வளவு சிறப்பாக ஒவ்வொரு நடிக்கும் தத்தம் பாத்திரத்தின் இயல்பை உணர்ந்து நடித்து நாடகத்துக்கு ஒரு முழுமையை அளித்தமையை நான் தமிழ் நாடகமொன்றிலும் இதுவரை கண்டதில்லை

என்னைப் பொறுத்தவரை 'கண்ணாடி வார்ப்புகள்', 'பொம்மலாட்டம்' முதல் அதாவ பாதாளம், வரை இலங்கையில் அரங்கேற்றப்பட்ட தமிழாக்க நாடகங்களிலெல்லாம் சிறந்த நம்நாட்டு மண்ணுக்கு வாய்ப்பாக ஒரு படைப்பென்று துணிந்து சொல்வேன்

IV. The Tamil Production of Tennessee William's 'The Glass Menagerie'

The Tamil production of Tennessee William's 'Glass Menagerie', put on the stage at the Lionel Wendt on the 3rd February, 79 was a good experiment. Like the Sinhala translation it sounded most natural, perhaps because the situation involving an unmarried daughter and her mother's desire to get her settled, strikes a common chord in all countries. The trouble with translation is how far instance the word *jonquils* can never be pictured by a local audience. By changing it to the name of a local flower perhaps Marigold, it may have been better. Also in both Sinhalese and Tamil translations Menagerie has been translated as Maligawa, which means a mansion, not Menagerie.

The Sinhala stage of course is very active, and its production of the same play was very dramatic, and full of pathos, with the pain of the love between brother and sister. The Tamil version, put on by Nirmala Nithianandan was very simply handled. The universal situation of a mother, poor but still valiantly trying to keep a semblance of gentility. Bringing up her two children and like all mothers having such dreams for them. Here the story starts to unfold, as the mother refuses to admit to herself her daughter is both back ward and a cripple. When her ambitions for her daughter to be a stenographer are dashed, she weaves a fantasy involving love and marriage for the poor girl. The son, nagged beyond breaking point, leaves home, and mother and daughter are left alone to face life; probably the mother being the kind of person she is, will invent another fantasy. As unreal and fragile as her daughter's glass animals in her glass menagerie.

The part of the daughter played by Anandarani Rajaratnam was very well done. Tom (played by K. Balendra) failed, in being too philosophic in his characterization. The set was too comfortable to give the effect of a down at heel working class home. Nirmala Nithianandan, does a fine job as the mother and Jim, the friend brought in as a suitor for Laura is also convincing. I do wish Tamil actors will stop using powder and lipstick in the crude way it is applied now. No makeup may have been better. Any way, Tamil theatre being rare. It was a treat to see this rare. It was a treat to see this play. Let's hope more plays will come to the Lionel Wendt in the future.

இலங்கையில் கண்ணாடி வார்ப்புகள்

09-Jun 1978	யாழ் வீரசிங்கம் மண்டபம்
09-Jun 1978	யாழ் வீரசிங்கம் மண்டபம் (2வது மேடையேற்றம்)
18-Jun 1978	பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம் (3வது)
03-Feb 1979	கொழும்பு லயனல் வென்ட் அரங்கு (4வது)
18-Feb 1979	யாழ் வீரசிங்கம் மண்டபம் (5வது)
04-Mar 1979	கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கம் விமர்சன அரங்கு
22-Apr 1979	கவைக் கோலம் வானொலி விமர்சனம்
17-Aug 1979	கொழும்பு கதிரேசன் மண்டபம் (6வது)
17-Aug 1979	கொழும்பு கதிரேசன் மண்டபம் (7வது)
23-Sep 1979	வானொலி ஒலிபரப்பு
30-Sep 1979	கொழும்பு கதிரேசன் மண்டபம் (8வது)
06-Oct 1979	யாழ் வீரசிங்கம் மண்டபம் (9வது)
06-Jan 1980	கொழும்பு கதிரேசன் மண்டபம் (10வது)
10-Apr 1980	யாழ் வீரசிங்கம் மண்டபம் (11வது)
26-Apr 1980	வானொலி மீள்ஒலிபரப்பு
24-Jun 1980	வானொலி மீள்ஒலிபரப்பு
28-Feb 1981	வானொலி மீள்ஒலிபரப்பு
10-Apr 1981	யாழ் வீரசிங்கம் மண்டபம்(12வது)
14-Apr 1981	அரியாலை சுதேசிய திரு நாள் அரங்கு (13வது)
28-Feb 1982	வானொலி மீள்ஒலிபரப்பு
18-Mar 1982	ரூபவாகினி தொலைக்காட்சி ஒளிபரப்பு

புகலிட மேடையேற்றங்கள்

- 28.08.99 - Oslo, Norway
- 18.09.99 - Secombe Theatre, Sutton
Drama Festival
- 21.11.99 - The Bhavan Centre, Kensington
- 21.10.00 - Winston Churchill Collegiate Auditorium, Scarborough,
Canada
- 24.02.00 - Paul Robeson Theatre, Hounslow
Drama Festival
- 05.05.01 - Kelsey Park School Hall, Kelsey
Tamil Doctors Organisation
- 05.05.02 - London Sivan Temple Hall, Lewisham
Drama Festival
- 08.02.03 - Waltham Forest Theatre, Lloyds Park, Walthamstow
Drama Festival
- 19.07.03 - St. Albertus Magnus Church, Germany
Drama Festival
- 02.08.03 - Beck Theatre, Hayes
"Poobala Raagangal"
- 09.04.07 - Winston Churchill Theatre, Ruislip
Drama Festival

V. அவைக்காற்றாரின் அறுவடை நாள்
ரசிகர்களைத் தன் வசப்படுத்திய ஆனந்தராணி பாலேந்திரா

தமிழ் அவைக்காற்றுக் கலைக் கழகத்தின் கலைஞர்கள் ஒவ்வொருவரையும் முதுகில் பலமாகத் தட்டி கௌரவிக்க வேண்டும் என்ற உணர்வை சமீபத்தில் அவர்கள் ஏற்படுத்தினார்கள்.

சமீபத்தில் Sutton நகரமத்தியில் அமைந்த Secombe Theatre, Secombe Centre வழங்கிய இவர்களது நாடக விழா மனதை நிறைத்தது போல் பார்வையாளரும் நிறைந்திருந்தார்கள்.

சினிமா - அரங்கேற்றம் - பழைய மாணவர் கூத்துக்களுக்கு மத்தியில் உண்மையான கலையைத் தேடும் ரசிகர்களுக்குச் சுவாசிக்க இடம் கொடுக்கும் இவர்கள் பணி தொடர வாழ்த்தத்தான் தோன்றுகிறது.

பாலேந்திரா - ஆனந்தராணி தம்பதியின் அயரா உழைப்பும் - அர்ப்பணிப்பும் நெஞ்சைத் தொடுகிறது.

'கண்ணாடி வார்ப்புகள்' "ஒளியூட்டப்பட்ட மேடை அலங்காரம் கண்ணைக் கவர்" நாங்களும் அவர்கள் வீட்டுத் தாழ்வாரத்தில் நிற்பது போல் ஒரு உணர்வு. தாயாக ஆனந்தராணி கதையை தன் வசப்படுத்தி - இழுத்துச் செல்லும் பாங்கே அலாதிதான்.

நடுத்தர வர்க்கத்தைச் சேர்ந்த ஒரு யாழ்ப்பாணத்துத் தாயின் மனப் போராட்டங்கள் 'ஆற்றாமை தன்னை மீறிய எதிர்பார்ப்பு போலிக் கௌரவம் - ஆத்திரம்' இப்படிப் பல கோணங்களையும் பிரதிபலித்து சபையைக் கலங்கவும் வைத்துக் கலகலப்பும் ஊட்டி தன் ஆற்றலின் ஆளுமையை மிக நன்றாகவே வெளிக் கொணர்ந்து நடித்தார்.

தர்சினி பாத்திரமறிந்து அமெரிக்கையாக தனக்கிட்ட பணியை நன்றாகச் செய்தார். வாசுதேவன் ஒரு படி மேலே போய் விட்டார். சில சமயம் பாலேந்திராவின் பாதிப்பு ஆங்காங்கே தெரிந்தாலும் விருந்தாளி சிவகதனும் சோடை போகவில்லை. நீண்ட நாடகம். இடையே சிறிய இடைவேளை. வடையைக் கோப்பையில் கொண்டு மண்டபத்துக்குள் போனவர் வாசலில் நிறுத்தப்பட்டு மண்டப விதிகளை ஆங்கிலேய பொறுப்பாளர் கூற மறந்துவிட்டது என்று கூறி அசடு வழிய...கூட்டம் வடையுடனும் கோப்பியுடனும் இரண்டறக்கலந்து விட்டது. ஆஹா... மீண்டும் 'கண்ணாடி வார்ப்புகள்' கண்ணாடிப் பொம்மையின் கொம்பு உடைய மகள் உகூடா உகூடாவின் தாயின் மனமும் உடைகிறது. நம் மனத்திலும் 'ஐயோ பாவம்' என்ற உணர்வு மேலோங்குகிறது. இதுதான் நாடகத்தின் வெற்றி. சபாக்கி.

மெழுகுவர்த்தி அணைக்கப்பட - நாடகம் நிறைவு பெற ஒளியமைப்பு - காட்சி அலங்காரம் - பாத்திரங்களுடன் இரண்டறக் கலந்த ரசிகர்கள் மெய்மறந்து சில நிமிடங்கள் மௌன அஞ்சலி - தாய்க்கா? மகளுக்கா? சுதாகரித்துக் கொண்டு கரவொலி எழுப்பி அங்கீகாரமும் அளிக்கிறார்கள்.

யோகராஜா மாஸ்டர்

'புதினம்', லண்டன் ஒக்ரோபர், 1999

VI. Tamil Arts Society Vows the Audience, Thrice Over

With such awesome reviews from their previous performances, the 'Tamil Performing Arts Society' were invited for the second time around to perform at the Paul Robeson Theatre, Hounslow on February 24, 2001. The event was a complete success for both Paul Robeson Theatre and for the Tamil Performing Arts Society, as could only be seen by the generous turnout of the audience consisting of the young to the more senior generation of the Tamil society.

Simplicity created into an immensely moving drama Kanaadi Vaarpugal has been adapted from one of Tennessee Williams' best plays of the last century. The amazing reproduction was skilfully produced and directed by K Balendra – masterly integrating to today's Tamil society theme, each line handled to the new identity.

With a captivated audience the story unfolded with mother, two grown children and memories of their father and husband. When watching this unique presentation one realised that the path of life cannot be altered but can only be made better from seeing each other's lives. Dharshini Ganeshpillai captures the essence of serenity as Usha – guarding and delighting in her collection of ornaments; much like herself: beautiful, delicate and fragile. A delight to watch given the sincerity put into a character of psychological disability, Dharshini seemed absolutely absorbed into Usha, able to display multitudes of emotions. Time after time one could feel the fear and anxiety stirring within her. Not being able to confront or even to simply talk open heartily, Dharshini takes Usha to reach out in silence.

'Amma', brilliantly played by Anandarani Balendra, always at Usha's side to comfort and protect, enlivens the performance with her outrageous outbursts and fiery qualms towards her son 'Jegan' – at the same time creating an air of balance within a home; much sort after even in today's families.

Another superb performance was from S Vasudevan – playing 'Jegan'. Working in a shoe factory, no direction in life, angry with his mother...and father. Desperate to leave the family (like his father did) but is held back by the love of his sister...He soon begins to examine his own life, planning for a new one, and even with constant clashes with Amma adheres to her wishes in finding a life partner for his sister 'Usha'. Sadly...things do not work out...hopes arise but are soon dashed when Jegan's friend 'Ramesh' – soulfully played by V. Sivasuthan – is already engaged to be married. The family is left in despair...Ultimately...we see the audience captivated and left to digest each character who have taken on their own persona...emulating reality, creativity and enthusiasm with heart stopping moments in between.

TPAS is said to have begun its activities in 1978 in Sri Lanka with intention of establishing a serious Tamil theatre movement through the continuous staging of plays of quality. The Society has since performed Drama Festivals successfully in many countries.

VII. அழகில் ஜொலிக்கும் கண்ணாடி வார்ப்புகள்

தமிழ் நாடக உலகில் தமிழ் அவைக்காற்று கலைக் கழகம் நெறியாளர் க. பாலேந்திரா என்று பரவலாக பேசப்படுகிறது. இந்த அவைக்காற்று கலைக்கழகத்தையும் பாலேந்திராவையும் செவ்வனே காண அவர்களின் 'கண்ணாடி வார்ப்புக்கள்' நாடகத்தைப் பார்க்க வேண்டும்.

அமெரிக்கரான ரென்னலி வில்லியம் இந்த நூற்றாண்டின் மிகச் சிறந்த நாடகாசிரியர் என்று போற்றப்படுபவர். அவருடைய இந்த 'கண்ணாடி வார்ப்புகள்' என்ற கிளாஸ் மனாஜரீ திரைப்படம் பத்துப் பன்னிரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் லண்டனில் திரையிடப்பட்டது. அப்போது தான் தயாராகி வெளிவந்த படம் அது. ஆனால், படத்தைப் பார்த்த போது பாலேந்திரா அதனை எப்படியோ முன்னர் பார்த்திருப்பாரோ என்று எண்ணத்தோன்றியது.

அதற்கு பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் இலங்கையில் இவர்களின் தயாரிப்பில் பார்த்த 'கண்ணாடி வார்ப்புக்கள்' அத் திரைப்படத்தை அப்படியே அச்சொட்டி இருந்தது.

இலங்கையில் அதுவும் முற்றிலும் தம்முடைய உழைப்பிலும் முதலீட்டிலும் மிகுந்த பிரையாசையோடு இயங்கும் ஒரு சிறு குழுவின மேடைத் தொழிற் நுட்ப வசதிகளுக்கும் மேலைநாட்டு திரைப்பட தொழில் நுட்பத்துக்கும் எத்துணை வேறுபாடு? ஆனால் அந்த நாடக வெளிப்பாட்டில் அந்த வேறுபாட்டைக் காணவில்லை.

பகட்டும் அதிகார தோரணையுமான தாய் தாயின் கட்டுப்பாட்டில் மீளமுடியாத மகன் மகள் வல்லமையில்லாத மகளுக்கு மாப்பிள்ளை யாக்கலாமா என்ற எண்ணத்தில் அழைக்கப்பட்ட விருந்தாளி. இப்படி ஒரு மொழிபெயர்ப்பு நாடகமாக இருந்தாலும் நமது சமூக யதார்த்தச் சித்தரிப்பான கதை.

இலங்கையில் பல இடங்களில் மேடையேறிய அந் நாடகம் இலங்கைத் தொலைக்காட்சி ரூபவாஹினியிலும் சிறப்பான முறையிலே தயாரிக்கப்பட்டு பல தடவைகள் ஒளிபரப்பானதும் அவைக்காற்று கலைக்கழகத்தினதும் மிகச் சிறந்த ஒரு தயாரிப்பு.

அவைக்காற்று கலைக்கழகம் ஐரோப்பாவுக்கு குடிபெயர்ந்து லண்டனில் நிலைகொண்ட சுமார் பத்து ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர்

அந்த 'கண்ணாடி வார்ப்புக்கள்' நாடகத்தை சட்டன், சட்டன் சீகொம் தியேட்டரில் மேடையேற்றினார்கள்.

இலங்கையில் அதில் நடித்தவர்களில் ஆனந்தராணி தான் ஒரே யொருவர். அவரும் வேறு பாத்திரம் ஒன்றில் நடித்தார்.

மேடையில் நான்கே பாத்திரங்களைக் கொண்ட இந் நாடகத்தில் ஏனையவர்கள் புதியவர்கள் கதையிலும் பாத்திரங்கள் இடங்களின் பெயர்களையும் மற்றும் சம்பவங்களையும் மண் வாசமனை சேர சேர்த்திருந்தார்கள்.

இலங்கையில் பார்த்த அந்த உன்னத நாடகத் தன்மை அப்படியே இருக்கிறது. ஆனால் கதை நிகழும் குடும்பத்து அந்தஸ்தில் ஒரு மாற்றம் தெரிகிறது. முன்னர் நிர்மலா நடித்த தாய் பாத்திரத்தில் ஆனந்தராணி நடிக்கிறார். நிர்மலாவின் நடிப்பில் ஒரு மிடுக்கு இருக்கும். நன்றாகவே இருக்கும். இங்கு ஆனந்தராணி மேடையில் அதோ நாங்கள் என்றபடியாக நம்முடைய அம்மாமாரையெல்லாம் மறக்கவைத்து விடுவார் போலவே இருக்கிறது.

பாலேந்திரா நடித்த மகன் பாத்திரத்தில் வாசுதேவனும் ஆனந்தராணி நடித்த வஞ்சமில்லாத மகள் பாத்திரத்தில் தர்சினியும் முன்னர் ஜெரால்ட் நடித்த விருந்தாளி பாத்திரத்தில் சிவசுதனும் நடிக்கின்றனர்.

ஒவ்வொரு பாத்திரமுமே அழகான பாத்திரங்கள் அந்த அழகு மேடையில் ஜொலித்தது.

அரங்க அமைப்பு ஒலி ஒளியும் சிறப்பாக இருந்தன.

மேலை நாடுகளின் தியேட்டர் தயாரிப்புகளுக்கு மிக ஒத்ததான இந் நாடகம் அப்படி ஒரு தியேட்டரில் அதுவும் அந்த தியேட்டரின் ஏற்பாட்டில் நிகழ்ந்தது சிறப்பாகவும் பெருமையாகவும் இருந்தது. அப்போதும் இரண்டு விடயங்கள் மனதில் விஞ்சின. ஒன்று இவர்களின் இந் நாடகத்தை பலரும் பார்க்க வேண்டும். மற்றையது சீகொம் தியேட்டரில் சிறுவர் நாடகம் ஒன்றுடன் சேர்த்து இதனை மேடையேற்றியிருந்தார்கள். அப்படியன்றி நடிகர்களுக்கும் பார்வையாளர்களுக்கும் கூட தடங்கல்களின்றி கவன ஒருக்கிணப்பு மிக வேண்டிய இந் நாடகத்தை அப்படி ஒரு தனி அரங்கில் பார்க்க வேண்டும் என்பது.

பாரதிய வித்ய பவனில் தனித்த ஒரு நாடகமாகவே அது மீண்டும் மேடையேறுகிறதே.

மாலி

'அஞ்சல்', நவம்பர் 1999

VIII. Brilliant Tamil Play *Kannaadi Warpukal*

This play was one of those staged by the Tamil Performing Arts Society at the Secombe Theatre, Sutton on 18th September 99. It had already been staged in Sri Lanka in 1978 with great success. Patience, enjoyment, participation, appreciation and pin drop silence even among the children were the order of the day, a very mature and culturally oriented audience. This itself as a tribute to the high standard aspired to by the Tamil Performing Arts Society. Tamil Drama lovers are indeed fortunate to have such a dedicated Drama group, who are swimming against the current, to produce plays of superb quality. Mr and Mrs Balendra are the inspiration for this aspiring Drama Group which certainly deserves support from the Tamils in the UK and also from the UK Arts Council.

The social realism in this play is remarkable as it has brought out the concerns and anxieties of a mother who brings up her daughter, Usha and son Jegan all by herself, the father having deserted them. The generation gap between, on the one hand the overbearing mother who is unable to break with showpiece living and obscurantic aspects of Tamil culture and unable to change with time and on the other hand her children, who truthfully are aspiring to live lives of their choice, is well portrayed. Home life under their overbearing mother is suffocating Jegan and Usha. There is no space and freedom for them to develop and their naturally healthy personalities are becoming stunted. This is the common scenario in most Sri Lankan Tamil homes in the UK.

Unable to escape the stranglehold of home, Usha shrinks to the miniaturised world of her glass dolls through which she finds tranquillity and expression. The mother believes that Usha is mentally ill and is anxious that she will not be able to find a suitable match for her daughter who has neither formal education and employment nor dowry. In desperation the mother pesters Jegan to bring any suitable boy for fixing a marriage - for Usha. He brings his work mate, Ramesh to a prearranged dinner evening, all of which are resented by Usha, who was in love with a boy of the same name at her old school. Ramesh was unaware of the ulterior motive behind this dinner invitation. Eventually it turned out, much to everybody's surprise, that the guest who arrived for dinner was in fact the same Ramesh once loved by Usha. During intimate conversation in the same evening Ramesh tells Usha that he is engaged to another girl whom he loves. Usha was shattered and so is her mother. The play ends thus!

A brilliant play well acted by all especially by Anandarany Balendra whose dramatic talents are second to none. It is scheduled to be staged again at the Bharata Vidya Bhavan on 21st November. A golden opportunity to see it, for those who missed it.

M. Sooriasegaram
Tamil Times, Oct. 1999

IX. பார்வையாளர்களோடு பேச வைப்பதில் இயக்குனர் பாலேந்திராவுக்கு வெற்றி!

கண்ணாடி வார்ப்புக்கள், இது பல தடவை மேடையேற்றப்பட்ட மொழி பெயர்ப்பு நாடகம் கவிதையும், உரை நடையும் கலந்தவொரு நடையில் அமைத்திருந்தது. ஒவ்வொரு சொற்களும், ஆழமான கருத்துக் கொண்ட வையாக இருந்தன. பாத்திரங்களுக்கூடான உரையாடல்கள் தத்துவ விசாரணைகளைக் கொண்டிருந்தன. குறியீடாகவும் கதை அமைப்பிருந்தது. வாழ்க்கை மீதான அதிருப்தியும், சலிப்பும் வெளிப்பட்டு நின்றது. எமது பார்வையாளர்களின் ரசனை உயர்வை வளர்க்கும் நோக்கிலான நாடகமாக இதனைக் கொள்ளலாம். அத்தகைய ஒரு பணியும் எமது கலைஞர்களிடம் இருக்கிறது என்பதை மறக்க முடியாது இந்நாடக மொழிபெயர்ப்பில் நிர்மலா உதவியிருக்கிறார். இயக்குனர் பாலேந்திராவும் இணைந்து செயற்பட்டிருக்கிறார். கண்ணாடி வார்ப்புக்கள் எமது பண்பாட்டுச் சூழலில் இருந்து பெரிதும் தூரப்பட்டிருப்பதாகக் கூற முடியாது.

பாத்திரங்களுடைய பெயர்களை தமிழில் அமைத்திருந்தமையும், பாத்திரங்களை இன்றைய எமது உடை பாவனையில் தோன்றியமையுமே பார்வையாளர் மத்தியில் நெருக்கத்தையும் அதிகப்படுத்தியது எனலாம். கண்ணாடி வார்ப்புக்களில் கிருஷ்ணராஜாவின் மேடை அமைப்பம் கதைக்கு வலுச் சேர்த்தது. தனிக் குடும்பம் ஒன்றைச் சுற்றி சுழலும் கதையாக இருந்தாலும், அடக்கு முறைக்கு எதிரான குரலாக ஒலித்து. கண்ணாடி வார்ப்புக்களில் தாயும், மகளும், மகனும் பிரதான பாத்திரங்களாக வருகிறார்கள். தந்தையார் ஒருத்தியோடு ஓடிப் போய்விட்டார். சூழலின் கைதிகளாக இருக்கும் அவர்களுடைய வாழ்க்கை நிழலை மேடையில் அலைய வைத்தார் எனினும், இந்த நாடகத்திலும் கூட்டு நடப்பாகத் திறனை ஒழுங்குபடுத்துவதில் குறையிருந்தமையைக் காணக் கூடியதாக இருந்தது. லயம், சுருதி, குறையாமால் பேணுவதற்கு அது தடங்கலாக அமைந்து விட்டிருந்தது அந்த நாடகத்தில் வரும் தாய், இந்தத் துயரங்களில் இருந்து விடுபட எங்கையாவது ஓடி ஒழிய வேண்டும் போலக் கிடக்கு என்று சொல்கிறாள். அவ்வாறு சொல்லுமளவுக்கு அவளது அக புற உலகம் அவளைச் சித்திரவதைப்படுத்துகிறது.

இசையும், ஒளியும் குழைந்து கொடுத்து கண்ணாடி வார்ப்புக்களை வாழ வைத்தது. நடிகர்கள் ஒரு சிலரைத் தவிர ஏனையோர் வாழ்ந்து

காட்டினார்கள். திரைச் சீலையில் ஓவியமாக இருந்த அப்பாவிடம், சிகப்பு வர்ண ஒளி படியும்போது

அவரும் பல தடவை பேசினார் நடித்தார் அவள் தனது மகளுக்கான துணைதேடும் படலத்தில் தோற்று நிற்கிற போதும் சரி, கணவனை விட்டுப் பிரிந்திருந்தது இயல்புணர்வுகளை அடக்கி வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிற தன் உணர்வைப் பூடகமாக எழும்பும் போது சரி, அவள் தனது கண்ணுக்குத் தெரியாத சிறைக்குள் தள்ளப்பட்டிருக்கிறாள் என்ற விடயத்தை பார்வையாளர்களோடு பேச வைப்பதில் இயக்குனர் வெற்றி கண்டிருக்கிறார். மகளே நிலவிட்ட ஒரு வரம் கேள், மகிழ்ச்சியையும் நல்ல எதிர்காலத்தையும் என்று மகளிடம் தாய் நிலவைக் காட்டிப் பேசிய நிகழ்வு உணர்வுகளால் அரங்கை அதிர வைத்தது! மெழுகுதிரியை அணைத்து விடு நான் போய் வருகிறேன் எனத் தமக்கையிடம் கூறிவிட்டுப் போகிறான். அவர்களை இருள் மூழ்கி விடுகிறது. தாய் சிலவேளைகளில், தந்தையின் நிழலாகக் காணும் கொடுமையில் இருந்தும் எல்லா முயற்சிகளிலும் தோற்றம், சப்பாத்து கம்பனி வேலையை விட்டும், அவனின் தமக்கையின் அழியாத நினைவை அழித்துக் கொண்டும் அவன் போனான் பார்வையாளர்களின் மனங்கள் நெகிழ்ந்தன!

தா. பாலகணேசன்

'வீரகேசரி' 16-03-2003

'புதினம்' 01-04-2003

கண்ணாடி வார்ப்புகள் (நாடகம்)

எழுந்தருளியுள்ள கண்ணாடி வார்ப்புகள்

தமிழாக்கம்: தீர்ப்பளா நந்தியானந்தன், மலலிகா ராஜாராம், க.பாலேந்திரர்

எமக்குச் சொந்தமான பாத்திரங்கள், எமது வழக்கை அனுபவங்கள் ஆகியவை நாடகத்திலும் பிரதிபலித்ததால் அவ்மரிக்க நாடகமாயினும் பரிச்சயமான அனுபவத்தை இந்நாடகம் அளிக்கவல்லதாயிருந்தது. இவ்வகையில் இவ்வனுபவப் பொதுமையை மனங்கொண்டு இந்நாடகத்தை தேர்ந்தெடுத்த க.பாலேந்திரர் பாராட்டுக்குரியவர்.

கயிழில் இந்நாடகத்தைப் பார்த்தபோது அதன் தமிழாக்கம் விதந்து குறிப்பிடக் கூடியதாயிருந்தது. பாலேந்திரர், க. மலலிகா,

நி. தீர்ப்பளா ஆகியோர் தேர்ந்து இந்நாடகத்தினை தமிழாக்கம் செய்திருந்தனர். ஏற்கனவே கண்ணாடிச் சிற்பங்கள் என்ற பெயரில் இந்நாடகம் தமிழில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் அந்த மொழிபெயர்ப்பில் இவ்வாத நெருக்கமும் நெருக்கைத் தொழும் உணர்வுமும் இத்தமிழாக்கத்தில் காணப்பட்டது. உரையாடல்களின் பொருள், தொனி, உணர்ச்சி ஆகியவற்றை உள்ளாங்கி எங்குதான் பரிச்சயமான அணுபவ வழக்குத் தமிழில் அவற்றை இவர்கள் அமைத்திருந்தனர். மாழப்பாணப் பெரு வழக்கின் பொதுத்தன்மை உரையாடல்களில் காணப்பட்டது. தவிர மாழத்தொடர்கள், சிறப்பப் பிரியோகங்கள் ஆகியவற்றையும் கையாண்டமை, மேலே குறிப்பிட்ட பரிச்சயமான அனுபவத்தை இன்னும் நெருக்கமாகவும், ஆழமாகவும் உணர உதவியது.

சிக்கிரவேகா மெளனாகுரு

“அணகல்”, 04-07-1978

நாடகம் பற்றி விவரம்

விவரம்: நாடகம் அரங்கியலம்

ISBN 978-955-659-401-0

விலை ரூபா 350.00